ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Δ΄. ΑΡ. 1390

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΤΗΛ. 3-01 ΚΑΙ 21
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜ. "ΣΦΑΙΡΑ„ ΤΗΛ. 36
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
28
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὥ. 49 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 29 λ.
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΑΒΒΑ΄Ι΄ΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 24.9, ἐλαχ. 17. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι ἕως ἰσχυροί. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 757.5

ΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Μία κυβερνητικὴ ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου θέτει καὶ πάλιν ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τῆς ἀπέναντι τοῦ **Κράτους** θέσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Δύνανται βεβαίως νὰ ἐκδηλοῦν ἐλευθέρως γνώμας ἐπὶ ὑποθέσεων τῆς ἁρμοδιότητός των ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κοσμιότητος καὶ τῆς εὐπρεπείας καὶ κατὰ τρόπον μὴ θίγοντα τὸν ὀφειλόμενον πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν σεβασμόν, δύνανται νὰ διατηροῦν καὶ νὰ προάγουν τὰς ὀργανώσεις των, «αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς πολυτίμους συμβούλους τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ καθαρῶς ὑπηρεσιακῶν καὶ ὑπαλληλικῶν ζητημάτων». Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς αὐτοὺς νὰ χρησιμοποιοῦν τὰς ἐν λόγῳ ὀργανώσεις πρὸς ἐκβιασμὸν τῶν ἑκάστοτε κυβερνήσεων ὑπὲρ ὡρισμένων ἀπόψεων ἢ πρὸς ὑποκατάστασιν τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰ ἔργα της. Ὑπαλληλικαὶ ὀργανώσεις μιμούμεναι τὰς μεθόδους κομμουνιζόντων σωματείων, ὑπαλληλικαὶ ὀργανώσεις στρεφόμεναι κατὰ τοῦ **Κράτους** ἢ ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν μείωσιν ἢ τὴν ταπείνωσιν τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας δὲν εἶναι—δὲν πρέπει νὰ εἶναι—ἀνεκταί. Αἱ ὑπαλληλικαὶ ὀργανώσεις δὲν δύνανται νὰ προσφεύγουν εἰς ἃ μέσα προσφεύγουν οἱ ἐργάται πρὸς ἐπιβολήν, μερικὴν ἢ ὁλικήν, δικαίων ἢ ἀδίκων, ἀξιώσεων. Αἱ ὑπαλληλικαὶ ὀργανώσεις δὲν δύνανται νὰ δανείζωνται ἐκφράσεις ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν μανιφέστον, οὔτε νὰ ἐπιδιώκουν ἀνατροπάς. Ἀπεργία δὲ δημοσίων ὑπαλλήλων δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἀποκρουστέα ἀπὸ ἀπεργίαν ἀξιωματικῶν ἢ στρατιωτῶν. Αὐτὰ περίπου λέγει, ἢ ἀφίνει νὰ νοηθοῦν, ἡ κυβερνητικὴ ἐγκύκλιος.

Τὸ δημοσιοϋπαλληλικὸν ζήτημα—διότι ὑπάρχει τοιοῦτο—εἶναι δημιούργημα τῆς μεγαλομανίας, ἢ μᾶλλον τῆς μεγαλοπληξίας, τοῦ κ. **Βενιζέλου**. Αὐτὸς εἶναι ὁ πολλαπλασιάσας τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πέραν παντὸς λογικοῦ ὁρίου καὶ πέραν τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας. Καὶ ὅταν λέγωμεν «αὐτὸς» ἐννοοῦμεν καὶ τοὺς συνεργάτας ἢ καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν ἰδικήν του αἰγίδα διαδόχους ἐν τῇ κυβερνήσει. Ὁ πολλαπλασιασμὸς οὗτος τῶν ὑπαλλήλων κατέστησεν ἀδύνατον τὴν αὔξησιν τῶν ὑπαλληλικῶν μισθῶν μέχρις ἑνὸς ἐπιβεβλημένου ὁρίου. Ἐκτὸς εὐαρίθμων ὑπαλλήλων εἰς τὰ τεχνικὰ ὑπουργεῖα, ἐκτὸς ἀνωτέρων τινῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἀκόμη κηφήνων τινῶν, οἱ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀμείβονται κακῶς. Καὶ ἀμειβόμενοι κακῶς, ὅταν δὲν φθάνουν μέχρι τοῦ νὰ προδίδουν τὸν ὅρκον των, περιορίζουν τὴν ἀποδοτικότητά των, ἀναγκαζόμενοι νὰ τυρβάζουν περὶ πολλά, ἢ συνωμοτοῦν ἐντὸς τῶν ὀργανώσεων των κατὰ τοῦ **Κράτους**. Ἡ ἀξιοδάκρυτος αὐτὴ κατάστασις θὰ μετεβάλλετο ἄρδην ἢ τοὐλάχιστον θὰ ἐβελτιοῦτο σημαντικῶς ἂν ὁ κ. **Βενιζέλος** μετὰ τὴν **19 Αὐγούστου 1929**, βασιζόμενος εἰς τὴν κολοσσιαίαν κοινοβουλευτικήν του δύναμιν, περιώριζεν αἰσθητῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ηὔξανε ταυτοχρόνως τὰς ἀποδοχὰς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἔμεναν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ὑπεράριθμοι ὑπῆρχαν εἰς τὸν στρατὸν καὶ παρεμερίσθησαν—ἴσως ὄχι κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον. Κατόπιν ὡρισμένων ἀποζημιώσεων ἢ ἐξασφαλίσεων, θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀπομακρυνθοῦν καὶ οἱ ὑπεράριθμοι ὑπάλληλοι καὶ τὸ **Κράτος**, βελτιῶνον τοὺς μισθοὺς τῶν κριθέντων ἀξίων νὰ παραμείνουν, θὰ εἶχε πᾶσαν ἄνεσιν ὅπως αὐξήσῃ καὶ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας τοῦ ἔτους καὶ τὰς ἐργασίμους ὥρας ἀκόμη.

Δὲν νομίζομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κάμῃ σήμερον τὴν ἐγχείρησιν τὴν ὁποίαν δὲν ἔκαμε πρὸ ἑνὸς ἔτους. Δὲν νομίζομεν ἀκόμη ὅτι ἔχει καὶ τὴν διάθεσιν. Ἀντιθέτως φρονοῦμεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μισθοδοτουμένων ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν θ' αὐξήσῃ, ὅτι εἰς τοὺς μεγαλωνύμους αὐτονόμους ὀργανισμοὺς θὰ ἐξοικονομηθοῦν καὶ οἱ μὴ «χρησιμοποιηθέντες» ἀκόμη φιλόδοξοι ἢ θεσιθῆραι, ὅτι ἡ τρίτη **Βουλὴ (Οἰκονομικὸν Συμβούλιον)** θὰ ἐπιστρατεύσῃ λόχον ἢ τάγμα γραμματέων, γραφέων καὶ δακτυλογράφων καὶ ὅτι ἡ κατάστασις, ἐφ' ὅσον ὁ κ. **Βενιζέλος** ἐπιμένει νὰ μᾶς κυβερνᾷ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, θὰ χειροτερεύῃ. Ἀλλὰ καὶ ἂν τοῦτο ἀληθεύῃ, καὶ ἂν ἀληθεύῃ ὅτι τὸ **Κράτος** εἶναι ἀφιλόστοργον πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν δικαιοῦνται νὰ κάμνουν τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὴν ὑποβολὴν νομιμοφρόνων ὑπομνημάτων καὶ ἀναφορῶν πρὸς τὰς προϊσταμένας ἀρχάς. Πᾶσα ἀκρότης, πᾶσα καταλυτικὴ ἢ ταπεινωτικὴ τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας διάθεσις, πᾶσα προσπάθεια σφετερισμοῦ ξένων δικαιωμάτων εἶναι δι' ἡμᾶς καταδικαστέα. Θὰ ἔχῃ ἐξ ἄλλου ὡς ἀποτέλεσμα νὰ καταστήσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων—ὑπόθεσιν δικαίαν—λίαν ἀντιπαθῆ εἰς τὴν **Κοινὴν Γνώμην** καὶ συναφῶς νὰ ἐμφανίσῃ τὸν ἀβουλότατον κ. **Πρωθυπουργὸν** ὡς σωτῆρα τοῦ **Κράτους** καὶ τῆς κοινωνίας.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟΝ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐδοκίμασα μιὰ βαθειὰ θλῖψι διότι ὅταν ἔγραψα τὰ ἄρθρα μου γιὰ τὴ βιοτεχνία καὶ τὴ Σιβιτανίδειο Σχολὴ δὲν εἶχα διαβάσει ἕνα πραγματικὰ ἀξιόλογο βιβλίο. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος μονογραφία ποὺ ἐξέδωκε τελευταίως ἕνας νεώτατος βιομήχανος μεταξωτῶν κορδελλῶν εἰς τὸν Ἅγιον Στέφανον τῆς Γαλλίας. Εἶναι ὁ κ. Henri Guitton τοῦ ὁποίου τὸ βιβλίον «L'industrie des rubans de soie en France» μπορεῖ νὰ διαβασθῇ μὲ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὁποῖον διαβάζεται ἕνα ρομάντσο. Καὶ τὸ πρᾶγμα δικαιολογεῖται διότι ἀπὸ ἕνα θέμα κάπως μονομερές, λαμβάνει ἀφορμὴν διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ ἕνα σοβαρώτατον κοινωνικὸν πρόβλημα ἱκανὸν νὰ φανατίσῃ κάθε ἀναγνώστην. Διότι ἐνῷ φαίνεται ὅτι συζητεῖ τὸ πρόβλημα τῆς κατασκευῆς ἑνὸς ὡρισμένου εἴδους, οὐσιαστικὰ μελετᾷ, συζητεῖ καὶ φθάνει εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς ἐργασίας. Τί εἶνε προτιμότερον: τὸ ἐργοστάσιον ἢ τὸ ἐργαστήριον, ἡ συγκέντρωσις τῆς ἐργασίας ἢ ἡ ἀποκέντρωσις; Τὸ ἴδιον περίπου πρόβλημα θίγεται καὶ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Φόρντ, ἀλλ' ὁ κ. Γκυιτὸν τὸ θέτει πιὸ ἐμπνευσμένα, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, πιὸ ὡραῖα.

Ἀρχίζει μὲ ἐκτάκτως χιουμοριστικὸν ὕφος ἀπὸ μίαν κατάστασιν ποὺ τὴν ὀνομάζει «τὸ βιομηχανικὸν παράδοξον». Ἀλλὰ τί ἄλλο μπορεῖ νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ παράδοξον ἀπὸ τὴν μόδαν. Καὶ μολονότι ὁ κ. Γκυιτὸν εἶνε ποτισμένος ἀπὸ ἠθικὰς ἀντιλήψεις πολὺ στερεὰς ἔχει ἕναν δικαιολογητικὸν ὕμνον διὰ τὴν μόδαν. Δὲν εἶναι λέγει παραφροσύνη, εἶνε ἡ ζωή. Δύο ἐχθροὶ ἀπειλοῦν τὸν ἄνθρωπον. Ἡ πλῆξις καὶ τὸ γῆρας. Ἀγωνίζεται νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τοὺς πλοκάμους τῆς πλήξεως καὶ ἀγωνίζεται νὰ λησμονήσῃ ὅτι γηράσκει. Εἶναι τόσον ἀνθρώπιναι καὶ αἱ δύο προσπάθειαι καὶ τόσον ἀθῶαι, ὥστε νὰ τοῦ συγχωροῦνται καὶ ἀπὸ τὴν πλέον ἀκονισμένην ἠθικῶς συνείδησιν. Διὰ τὴν μεγάλην βιομηχανίαν θὰ ἦτο ἡ πλέον ζηλευτὴ λύσις νὰ καθιεροῦτο ἕνα ὁμοιόμορφον ἔνδυμα γιὰ ὅλους τοὺς ἄνδρες καὶ ὅλες τὶς γυναῖκες. Σκεφθῆτε ὅμως ἂν τολμᾶτε ἕνα τέτοιο θέαμα. Ποιὸς θὰ μποροῦσε ν' ἀνθέξῃ σ' αὐτὴν τὴν μονοτονία καὶ ποιὸς θὰ μποροῦσε νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ σπάζουν τὴν ὁμοιομορφίαν τῆς ἐξωτερικῆς παραστάσεως, νὰ σβύσῃ δηλαδὴ τὴν ζωὴν ἐν ὀνόματι τῆς ἰδέας τῆς ἰσορροπήσεως τῆς παραγωγῆς; Ἀσφαλῶς κανείς. Ὕστερα ὁ κόσμος δὲν εἶναι ψυχρὰ λογικὴ σύλληψις, οὔτε ἠμπορεῖ νὰ πορεύεται μὲ αὐτὴν καὶ μόνην ὡς γνώμονα ὅλων τῶν ἐκδηλώσεών του. Ἂν ἐγίνετο κάτι τέτοιο ἡ ζωὴ θὰ ἐτρέπετο εἰς φυγήν, θὰ ἐγκατέλειπε τὸν πλανήτην. Ἡ Μόδα, λοιπόν, ἐπιτρέπει καὶ ἐπιβάλλει μίαν τέτοιαν ποικιλίαν εἰς τὴν παραγωγήν, εἰσάγει τόσον τὸ ἀνθρώπινον στοιχεῖον εἰς τὸ παραγόμενον εἶδος ὥστε βοηθεῖ σημαντικῶς τὴν ἀποκέντρωσιν τῆς ἐργασίας, δηλαδὴ τὸ ἐργαστήριον. Ἀλλοίμονό μας, λέγει ὁ κ. Γκυιτόν, ἂν οἱ μεταξωτὲς κορδέλλες δὲν παρουσίαζαν κάθε μέρα καὶ ἕναν νέον τόνον, καὶ μιὰ νέαν σύνθεσιν. Ἡ ὁμοιομορφία θὰ τὶς καθιστοῦσε ἀμετάβλητον εἶδος πρώτης ἀνάγκης, θὰ ἐπέβαλλε τὴν ὀγκώδη παραγωγὴν ποὺ μόνον ἡ συγκεντρωτικὴ ἐργασία ἠμπορεῖ ν' ἀποδώσῃ. Ἡ μεγάλη ὅμως ποικιλία, ὁ φόβος τῆς ἀλλαγῆς ἐπιβάλλει μίαν μικράν, μίαν συντηρητικὴν παραγωγὴν ποὺ μόνον τὸ ἐργαστήριον, μὲ τὴν ἁπλουστάτην ἐγκατάστασιν (ἕνα ἠλεκτρικὸ μοτέρ καὶ ἐλάχιστα ἐργαλεῖα) ἠμπορεῖ ν' ἀντιμετωπίσῃ. Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ ὁ τεχνίτης βάζει τὴν προσωπική του ἐργασία. Ἀπὸ κορδέλλα ὡς κορδέλλα ὑπάρχει διαφορά, ὅπως ἀπὸ χρῶμα σὲ χρῶμα μπορεῖ νὰ νοιώσῃ κανεὶς τὴν πίκρα ἢ τὴ γλύκα ἢ τὴ θερμότητα ἑνὸς χρωματισμοῦ. Κάθε τεχνίτης μὲ τὰ μυστικὰ τῆς τέχνης του. Φυσικὰ ἡ ποικιλία αὐτὴ δημιουργεῖ μίαν ἀνισορροπίαν εἰς τὰς τιμάς. Αὐτὸ ὅμως ὁ κ. Γκυιτὸν πιστεύει ὅτι μπορεῖ ν' ἀντιμετωπισθῇ μὲ τὰς βιοτεχνικὰς ὀργανώσεις.

Ἀλλὰ ὁ συγγραφεὺς προχωρεῖ ἀκόμη βαθύτερον. Συζητεῖ ὁλόκληρον τὸ πρόβλημα τῆς ἐργασίας καὶ διαλαλεῖ καθαρὰ καὶ ξάστερα ὅτι «ὁ ἄνθρωπος καὶ ὄχι τὸ ἐπάγγελμα δημιουργεῖ μίαν κατάστασιν. Τὸ ἐπάγγελμα ἀποκτᾷ ἀξίαν μόνον χάρις στὸν ἄνθρωπο ποὺ τὸ κατευθύνει». Καὶ τὸ δόγμα αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴ βάσι τῶν συλλογισμῶν του καὶ δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς βιοτεχνικῆς θεωρίας. Καὶ πολὺ ὀρθὰ παρατηρεῖ ὅτι εἶναι μοιραῖον ἡ ἀόριστος θεοποίησις τῆς μηχανῆς νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἀδιέξοδον. Δὲν ἀντιπαθεῖ τὴν μηχανήν, οὔτε φθάνει εἰς τὴν ἠθικὴν ἀκρότητα ἑνὸς Γκάντι, λέγει ὅμως ὅτι πρέπει πρωτίστως νὰ μᾶς ἐνδιαφέρῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ κατόπιν ἡ μηχανή. Δὲν θὰ τείνουν οἱ ἄνθρωποι παρακλητικὰ τὰ χέρια πρὸς τὴν μηχανήν, ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ αὐτὴ δίπλα στοὺς ἀνθρώπους ὡς ὄργανο καὶ βοήθεια. Καὶ δίχως τὸν στόμφον νεοϊδεάτου κοινωνιολόγου, ἀλλὰ μὲ τὴν σιγουριὰ τοῦ ἀνθρώπου τῆς πράξεως, ὁ συγγραφεὺς τῆς ὡραίας αὐτῆς μονογραφίας μᾶς χαρίζει τὶς ἀκόλουθες χαρακτηριστικὲς γραμμὲς γιὰ τὴν ἰδέα τῆς προόδου: «Ἡ πρόοδος δὲν ἐπιβάλλει κατὰ μοιραῖον λόγον τὴν ἄρνησιν τῶν ἰδεῶν τοῦ παρελθόντος... Ἀντιθέτως ἐπιβάλλει τὴν ἀνάπτυξιν καὶ καλλιέργειαν τῶν «βασικῶν ἢ γονίμων ἰδεῶν» ποὺ πάντοτε ἔχουν ἀγνωστικὲς πλευρὲς νὰ μᾶς ἀποκαλύψουν». Μιὰ ἔρευνά του ἱστορικὴ στὸ παρελθὸν καὶ ἡ μελέτη τῶν συνθηκῶν τῆς παραγωγῆς κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν ἰδίως μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ὡς διανεμητοῦ κινητηρίου δυνάμεως, τὸν ἔπεισαν ὅτι τὸ βιοτεχνικὸν ἐργαστήριον μέσα εἰς τὴν οἰκογένειαν θὰ ἀναστηλωθῇ. Πολὺ ὀρθὰ τονίζει ὅτι ὁλόκληρος ἡ μεγάλη βιομηχανία ἠθέλησε ν' ἀγνοήσῃ τὸ παρελθόν, ἐνεφανίσθη δίχως μνήμην καὶ δι' αὐτὸ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ ἀδιέξοδον ἀπὸ τὸ ὁποῖον δῆθεν θὰ σώσῃ ἡ ἐπανάστασις. Τὸ μεγάλο βιομηχανικὸν ἐργαστάσιον ἂν ἔλυσε τὸ πρόβλημα τῆς ὑπερπαραγωγῆς ποὺ θεωρεῖται τὸ κατ' ἐξοχὴν σύγχρονον πρόβλημα, ἀνεστάτωσε τὴν ἰσορροπίαν τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων. Κανεὶς δὲν θὰ ἔχῃ τὴν ἀφέλειαν νὰ ζητήσῃ τὴν κατάργησίν του. Ἁπλῶς αὐτὸ θὰ περιορισθῇ ἐκεῖ ὅπου τὸ ἐργαστήριον δὲν ἠμπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ τὸ ἐργαστήριον θὰ ἀναλάβῃ νὰ δώσῃ καὶ πάλιν εἰς τὸν ἐργάτην τὴν ψυχήν του ποὺ τοῦ εἶχαν ξερριζώσει μὲ τόσην σκληρότητα.

Ὁ συγγραφεὺς ἀναλύει ἐπίσης ὡρισμένα δεδομένα καθαρῶς ἰδιότυπα, ἀφορῶντα μᾶλλον τὴν Γαλλίαν καὶ κλείνει τὴν μελέτην του μὲ ἕνα σχέδιον διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας μέσα εἰς βιοτεχνικὸν πλαίσιον.

Μὰ τὴν ἀλήθειαν τέτοια βιβλία μὲ τόσην δημιουργικὴν πνοὴν γραμμένα καὶ βγαλμένα μέσα ἀπὸ τὴν γνῶσιν τῆς πραγματικότητος, ἀνακουφίζουν τὸν ἄνθρωπο καὶ ἀνοίγουν τέτοιους ὁρίζοντας στοὺς ὁποίους ὁ καθένας μπορεῖ ἐλεύθερα καὶ ἀναπνέει.

Κ. ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ "ΤΡΟΪΚΑ„

Ο ΣΤΑΛΙΝ, ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΚΑΙ ΜΥΘΟΜΑΝΗΣ

"ΟΤΑΝ ΦΥΓΗ, ΟΛΑ ΘΑ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΟΥΝ„

ΕΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ κ. ΜΠΕΣΣΕΝΤΟΒΣΚΥ

Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ Στάλιν, τοῦ δικτάτορος. Ὁ δικτάτωρ ἔχει δύο βοηθούς. Αὐτὸ ὀνομάζεται ἀλλοῦ «τριανδρία»—εἰς τὴν Ρωσσίαν «τρόϊκα». Μεταξὺ τῶν δύο ξύλων τῆς ἁμάξης τοποθετοῦν ἕνα μεγαλόσωμον ταχυπόρον ἵππον, ὁ ὁποῖος βαστάζει ὅλο τὸ βάρος τοῦ ὀχήματος· εἰς τὰ πλάγια ἀφίνουν νὰ καλπάζουν δύο ὑποζύγια ἐλαφρότερα τὰ ὁποῖα βοηθοῦν τὸν μεγαλόσωμον ἵππον εἰς τὰς ἀναβάσεις καὶ συντρίβουν τοὺς διαβάτας εἰς τὰς καθόδους.

Ὁ Στάλιν, ὁ κύριος βαστάζος· ὁ Μολότωφ καὶ ὁ Καγκάνοβιτς, οἱ ὑφιστάμενοι, εἶνε πρῶτος, δεύτερος καὶ τρίτος γραμματεῖς τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Αὐτοὶ εἶνε οἱ αὐθένται. Αὐτοὶ διευθύνουν τὸ κόμμα, τὴν Τρίτην Διεθνῆ, τὸ συμβούλιον τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ, τὸ συμβούλιον τῆς Ἀμύνης, τὸ ἀνώτατον Οἰκονομικὸν συμβούλιον τοῦ Κράτους. Ἡ «τρόϊκα» δὲν εἶνε ὀργάνωσις, οὔτε σύλλογος ἰσοτίμων· «οἱ δύο ἄλλοι» δὲν παρεμβαίνουν παρὰ ὅταν αἱ δυνάμεις τοῦ «ἀφέντη» δὲν ἐξαρκοῦν πλέον, ἐξαντλούμεναι ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ὑπερβολικῆς ἐργασίας.

Στάλιν, ὁ ἀπόλυτος μονάρχης τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας

Ὁ Στάλιν εἶνε ὁ ἀδιαμφισβήτητος ἀρχηγὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, δηλαδὴ τοῦ πυρῆνος ὁ ὁποῖος διοικεῖ τὴν Τρίτην Διεθνῆ καὶ τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐπιτρόπων. Κατ' ἀρχήν, τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον εἶνε ἕνας σύλλογος, μία διασκεπτομένη ὀργάνωσις ἰσοτίμων. Οὐσιαστικῶς, τὰ πάντα ἀποφασίζονται προκαταβολικῶς ὑπὸ τοῦ Στάλιν. Πρὸ ἔτους, τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου (ὁ Καλίνην, ὁ Βοροσίλωφ, ὁ Ρουδζουτάκ) ὕψωναν, ὀλίγον τὴν φωνήν. Σήμερον εἶνε ἀγέλη ψηφίζουσα. Ὁ πυρὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως (Ρύκωφ, Τόμσκυ, Μπουχάριν) ἔχει διασπασθῆ, διότι ὁ Τόμσκυ καὶ ὁ Μπουχάριν ἔχουν τεθῆ ἐκποδὼν καὶ ὁ Ρύκωφ ὑποκλίνεται πρὸ τοῦ Στάλιν διὰ νὰ σώσῃ τὴν θέσιν του ὡς προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας.

Ὁ Βαρέϊκις, μέλος τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὸ Παρίσι τὸν περασμένον Αὔγουστον, μοῦ διηγήθη πῶς ὁ Στάλιν «ἐκατάφερε» τὸν Ρύκωφ. Δι' ἑνὸς οὐκαζίου, τὸ ὁποῖον ὑπέγραψε χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ κανένα, ὁ Στάλιν ἀπήλλαξε τὸν Ρύκωφ τῶν καθηκόντων του ὡς προέδρου τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Συνδέσμου τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν (ὁ Σύνδεσμος ἀπαρτίζεται ἀπὸ τέσσαρας δημοκρατίας: τὴν Ρωσσικήν, τὴν Οὐκρανικήν, τὴν Λευκορρωσσικὴν καὶ τὴν Καυκασιανήν), ἀντικαταστήσας αὐτὸν διὰ τοῦ Σύρτζωφ, ἑνὸς πειθηνίου κομπάρσου. Συγχρόνως, ὁ Στάλιν διεμήνυσεν εἰς τὸν Ρύκωφ μίαν καλὴν συμβουλήν:

—Ἂν γκρινιάξῃς, θὰ σὲ πετάξωμε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἀπὸ τὸ συμβούλιον τοῦ Σ.Σ.Σ.Δ.».

Ὁ Ρύκωφ ἐφοβήθη. Λατρεύει τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰ «κρατικὰ καθήκοντά» του. Αὐτὰ τὸν διασκεδάζουν σὰν παιδί. Ὅσο γιὰ ἰδέες! Ὢ! Ἀρκεῖ νὰ ἔχετε ἀκούσει τὸν Ἀλέξην Ἰβάνοβιτς Ρύκωφ ὕστερ' ἀπὸ μερικὰ ποτηράκια βότκας, εἰς στενὸν κύκλον· ὁ ἀθωότερος τῶν λόγων του εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις εἶνε πιὸ ἀντεπαναστατικὸς ἀπὸ οἱανδήποτε λευκὴν ἐφημερίδα, ἐκδιδομένην ἐν Παρισίοις.

Ὁ Στάλιν τοῦ συγχωρεῖ πολλὰ πράγματα, διότι γνωρίζει ὅτι ὁ Ρύκωφ εἶνε μία ἀπὸ τὰς ἠθικὰς δυνάμεις τοῦ κόμματος· φρονεῖ, ἐξ ἄλλου, ὅτι ὁ Ρύκωφ εἶνε ἀπολύτως ἀκίνδυνος.

Ἐπαναλαμβάνω: Τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, τὸ ὁποῖον βασιλεύει ἐπὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Τρίτης Διεθνοῦς, ἔχει καταστῆ, ἀπό τινος, συμβουλευτικὸν ὄργανον παρὰ τῷ δικτάτορι. Εἶνε ἕνα εἶδος διακόσμου ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τῶν κανονισμῶν.

Ἡ προσωπικὴ ἐπιρροὴ τοῦ Στάλιν εἶνε, σήμερον, μεγαλυτέρα τῆς τοῦ Λένιν κατὰ τὰς καλυτέρας ἡμέρας του. Ὁ Στάλιν εἶνε ἀπόλυτος μονάρχης. Κρατεῖ τὸ περιβάλλον του μὲ τὴν ἰδεολογικήν του ἱκανότητα, μὲ τὴν πίστιν του, μὲ τὴν ὀργανωτικήν του ἰδιοφυΐαν, μὲ τὸν θρῦλον ὅτι ἡ ἀποχώρησίς του θὰ προκαλέσῃ τὴν καταστροφήν... καὶ μὲ τὸν φόβον!

Αὐτὸς ὁ φόβος εἶνε φυσικός. Τὸ γραφεῖον τοῦ Στάλιν εἶνε πλῆρες φακέλλων ἀφορώντων τὰ ἐξέχοντα μέλη τοῦ κόμματος. Ἐφ' ὅσον μία ἀμφίβολος προσωπικότης κάθεται ἥσυχη, ὁ φάκελλος ὑπνώττει· εἰς τὴν παραμικρὰν πρόθεσιν ἀντιστάσεως, ὁ φάκελλος ἐκχύνει πρακτικά, ἐκθέσεις, σημειώματα τὰ ὁποῖα ἀρκοῦν διὰ νὰ προκαλέσουν τὴν δυσμένειαν, τὴν καθαίρεσιν, ἐνίοτε τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα.

Οὐδεμία εὐρωπαϊκὴ ἀστυνομία ἔχει τόσον καλοὺς φακέλλους, ὅσο ὁ Στάλιν.

Ὁ Πετρόβσκυ, ὁ πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Οὐκρανίας, δὲν ἐξετέλεσε μίαν διαταγὴν τοῦ Στάλιν. Αὐτὸς τὸν μετεκάλεσεν εἰς Μόσχαν καί, μὲ τὸν ἀντίχειρα, ὑπεγράμμισε μίαν φράσιν τοῦ φακέλλου:

—Κύτταξε!... «Τῷ 1905, ἐπὶ τσαρικοῦ καθεστῶτος, ἐφίλη μὲ ἕναν ἀξιωματικὸν τῆς καταδιώξεως...» Θὰ ἔχῃς φασαρίες!...

Ὁ Στάλιν ἔχει προφορὰν πολὺ γεωργιανήν. Ρήτωρ δὲν εἶνε. Ὅταν ὁμιλῇ, συμβουλεύεται διαρκῶς ἓν χαρτί. Κάμνει ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὄχι διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ διὰ τοῦ τόνου καὶ τῶν χειρονομιῶν. Ἔχει τὴ συνήθειαν νὰ ἐκστομίζῃ τὰς κοινοτέρας χυδαιολογίας, ἰδίως ὅταν ξεύρῃ πῶς εἶνε «σὰν στὸ σπίτι του», εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον.

Ὁ Στάλιν διαμένει εἰς τὸ Γκόρκυ, κοντὰ εἰς τὴν Μόσχαν, εἰς τὴν ἔπαυλιν ὅπου διῆλθε τὰς τελευταίας ἡμέρας του ὁ Λένιν προσβεβλημένος ὑπὸ παραλύσεως. Ὁ Στάλιν εἶνε ἄνθρωπος τοῦ σπιτιοῦ. Δὲν διατηρεῖ προσωπικὰς σχέσεις παρὰ μὲ τὸν Βοροσίλωφ, τὸν Καγκάβιτς, τὸν Ὀρτζονίκιτζε καὶ τὸν Μικογιάν. Μανίαν ἔχει νὰ γίνεται δημοφιλὴς μεταξὺ τῶν νέων: καλεῖ συχνὰ προέδρους τμημάτων κομμουνιστικῶν νεολαιῶν καὶ συνομιλεῖ διὰ μακρῶν μαζί των. Πίνει ὀλίγο, τρεῖς-τέσσερες φορὲς τὸν χρόνο, καὶ δὲν παίζει χαρτιά. Πέρυσι, ξαφνικά, ἤρχισε νὰ μανθάνῃ ἀγγλικά, δὲν ἠξεύρω διατί. Μετὰ πολλὰς καὶ ἐπιμόνους προσπαθείας καθ' ὅλον τὸ ἔτος, κατώρθωσε νὰ ἠμπορῇ νὰ διαβάζῃ μὲ λεξικὸν τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας...

Εἰς τὸ Γκόρκυ, φρουρεῖται ὑπὸ ἑνὸς ἀποσπάσματος τῆς Γκεπέου δυνάμεως δεκαπέντε ἀνδρῶν. Κάθε πρωΐ, εἰς τὰς ἐννέα, ἕνα αὐτοκίνητον κλειστόν, ἰσχυρὸν καὶ ἀθόρυβον τὸν μεταφέρει εἰς Μόσχαν. Δύο ἄνδρες τῆς Τσέκας κάθονται εἰς τὰ μπροστινὰ καθίσματα. Ἕνα αὐτοκίνητον ἀνοικτόν, τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνουν ἄνδρες τῆς Τσέκας, ἀκολουθεῖ τὸ πρῶτον ἐξ ἀποστάσεως. Ἡ ὁδὸς τοῦ Γκόρκυ ἐπιτηρεῖται νυκτός τε καὶ ἡμέρας ὑπὸ πρακτόρων τοῦ Γκεπέου.

ΕΝΑ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ.—ΦΙΛΙΑΙ ΚΑΙ ΜΙΣΗ

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ Στάλιν παραμένει εἰς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπήν. Ἐργάζεται δεκαὲξ ἕως δεκαοκτὼ ὥρας ἡμερησίως. Δὲν διαθέτει παρὰ ἐλάχιστον χρόνον διὰ τὴν προσωπικήν του ζωή. Πρὸ τριῶν ἐτῶν ἠθέλησε νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὴν γυναῖκά του, ἠλικιωμένην ἤδη, διὰ νὰ νυμφευθῇ μίαν ἄλλην νεωτέραν. Ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸν καιρὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Ζάγκς (ληξιαρχεῖον). Ἔστειλε τὸν κλητῆρα, κομιστὴν ἑνὸς σημειώματος γραμμένου ἐν σπουδῇ καὶ ὁ κλητὴρ τοῦ ἔφερε τὸ διαζύγιόν του μετὰ ἕνα τέταρτον.

Τί ἀπέγινεν ἡ γρηὰ [illegible]. Ἡ νέα ἔφερε τελευταίως εἰς τὸν κόσμον ἕνα παιδί. Εἶνε πάντοτε κλεισμένη εἰς τὸ Γκόρκυ, ὅπως ἀκριβῶς εἰς ἀνιλικὸν χαρέμι· κανεὶς δὲν τὴν βλέπει πιέ. Ὁ Στάλιν εἶνε δεσπότης εἰς τὴν οἰκιακήν του ζωήν, ὅσον καὶ εἰς τὸν πολιτικόν του βίον. Εἶνε ἀμείλικτος εἰς τὰς ἔχθρας καὶ τὰ μίση του.

Ὁ φίλος του Κά ὁ ὁποῖος εἶχε ληστεύσει μαζί του τὸ ταμεῖον τῆς Τυφλίδος εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν τσάρων, συνετρίβη ὑπὸ αὐτοκινήτου. Ὁ Στάλιν ἔστειλεν εἰς τὴν Τσέκαν τῆς πόλεως ἕνα προσωπικὸν τηλεγράφημα:

«Τυφεκίσατε τὸν σωφφέρ».

Καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ σωφφὲρ δὲν ἔφταιε διόλου. Ἐν τούτοις ἐτυφεκίσθη.

Ὁ Πατάκωφ, διευθυντὴς τῆς Κρατικῆς Τραπέζης, ἔπεσεν ἄρρωστος—ὀξὺς ἀλκοολισμὸς καὶ νικοτινισμός, ὀδύναι εἰς τὰς κνήμας. Ὁ Στάλιν μαινόμενος, καλεῖ τοὺς ἰατρούς.

— Νὰ τὸν σηκώσετε σὲ δεκαπέντε ἡμέρες! Τὸν χρειαζόμεθα.

Μετὰ δύο ἑβδομάδας ὁ Πατάκωφ παρίστατο εἰς συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀλλά, πέντε ἡμέρας βραδύτερον, ὑπέστη τρομερὰν ὑποτροπὴν ἡ ὁποία παρ' ὀλίγον νὰ τὸν στείλῃ εἰς τάφον.

Ὅταν ἀρρωστῇ κανένας φίλος τοῦ Στάλιν, τοῦ στέλνει γενναιοδώρως ἕνα τενεκὲ βούτυρο ἢ μὲ λίγες λέξεις:

— Φάε ἀπὸ ὅλα! Σὲ χρειαζόμαστε.

Ἡ ἀσιατικὴ [illegible] του ἐπροκάλεσε τὴν ἀπώλειαν τοῦ Φρούνζε, Ἐπιτρόπου τοῦ Λαοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Κων)πολιν

Ἀπὸ τὴν Ἀργυρούπολιν πρὸς τὸ Φανάριον

Μία διαδρομὴ διὰ μέσου εἴκοσι αἰώνων.—Στάχυς, ὁ ἐπίσκοπος Βυζαντίου.—Τὸ Πατριαρχεῖον εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν.—Τὰ ὀκτὼ Σέκρετα.—Μία καρτερικὴ περιπλάνησις ὑπὸ διωγμόν.—Εἰς τὴν κοιτίδα τῶν Φαναριωτῶν.

Αἱ μετοικεσίαι τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου

Ἔχει γραφῆ ἤδη ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν σημερινήν του θέσιν ἀπὸ τοῦ 1603, ἤτοι ἐπὶ 326 ἔτη. Τρεῖς αἰῶνες καὶ ἓν τέταρτον αἰῶνος δὲν εἶνε βέβαια οὔτε ὀλίγον, ἀλλ' οὔτε καὶ πολὺ εἰς τὴν ἱστορίαν ἱδρύματος τοῦ ὁποίου ὁ βίος ἀριθμεῖ ἤδη δύο περίπου δεκάδας αἰώνων. Πάντως ἡ παραμονὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ Φανάρι εἶνε ἡ μακροτέρα ἀπὸ ὅλας, ὅσαι ἐπηκολούθησαν τὴν ἅλωσιν. Διότι κατὰ τὰ 150 ἔτη ποὺ ἐμεσολάβησαν ἀπὸ τῆς ἁλώσεως, μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεώς του εἰς τὸ Φανάρι, τὸ Πατριαρχεῖον εἶχεν ἀρκετὰς περιπλανήσεις καὶ πολλὰς περιπετείας.

Ἂς τὸ παρακολουθήσωμεν εἰς τὴν μέχρι τοῦ Φαναρίου διαδρομήν του ἀπὸ τῆς πρώτης του ἱδρύσεως. Ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ εἰς τὸ παρελθὸν δὲν εἶνε ἴσως ἐνδιαφέρουσα· ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶνε πολὺ διδακτική, διότι πείθει περὶ τῆς ἀκαταβλήτου ἠθικῆς ἰσχύος ἑνὸς θεσμοῦ, ὁ ὁποῖος πολλὰς καὶ δεινὰς ὑπερέβη λαίλαπας ἐναντιοτήτων χωρὶς νὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ αὐτὰς ἡ πνευματική του ἐπιβολή.

* * *

Κατὰ τὴν παράδοσιν, πρῶτος ἱδρυτὴς τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶνε ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος.

Κατὰ τὴν ἐποχήν του ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη. Ὑπῆρχε τὸ ἀρχαῖον Βυζάντιον, τὸ παλαιὸν πόλισμα τῶν Μεγαρέων ἀποίκων, εἰς τὸν πρῶτον τῆς μετέπειτα Ἑπταλόφου λόφον, ἐκεῖ ὅπου σήμερον πυργοῦνται τὰ παλαιὰ Σουλτανικὰ σαράγια, εἰς τὴν νοτίαν ἄκραν, τὴν πρὸς τὴν Προποντίδα, τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος. Εἰς τὴν ἀπέναντι Ἀσιατικὴν παραλίαν ὑπῆρχεν ἡ Χαλκιδὼν —τὸ σημερινὸν Καδήκιοϊ. Καὶ ἀπέναντι τοῦ Βυζαντίου, ἐκεῖ ὅπου σήμερον εὑρίσκεται ὁ Γαλατᾶς καὶ ἡ πρὸς τὸ Φιντικλὶ προέκτασίς του, ὑπῆρχον ἀραιοὶ οἰκισμοὶ —προάστεια, τρόπον τινά— αἱ Συκαῖ, ἡ Ἀργυρούπολις.

Εἰς αὐτὰ τὰ προάστεια εἶχον συγκεντρωθῆ οἱ πρῶτοι τοῦ Βυζαντίου χριστιανοί. Καὶ ὅταν ὁ Πρωτόκλητος Ἀνδρέας «κατέστησε» τὸν πρῶτον μετ' αὐτὸν ἐπίσκοπον Βυζαντίου, τὸν Στάχυν, τὸν ἐγκαθίδρυσεν εἰς ταπεινὸν οἴκημα, πλησίον τοῦ πρώτου κτισθέντος χριστιανικοῦ ναοῦ εἰς τὴν Ἀργυρούπολιν —τὸ σημερινὸν Φιντικλί.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Χριστιανοὶ ἐπληθύνοντο εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ ἤρχισαν νὰ κτίζουν ναοὺς καὶ ἐντὸς τῶν τειχῶν του, ἐνῷ πρὶν εἶχον μόνον τρεῖς εἰς τὰς Συκᾶς καὶ τὴν Ἀργυρούπολιν. Ἀλλ' ἡ ἕδρα τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Βυζαντίου ἐξηκολούθησε νὰ μένῃ εἰς τὴν Ἀργυρούπολιν μέχρι τοῦ 283 ὁπότε μετεφέρθη εἰς τὸ Βυζάντιον, παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ποὺ ἦτο τότε Μονή. Καὶ εἶνε ἐνδιαφέρον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ ἐπισκοπὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπείγετο εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Ἡρακλείας, διὰ τοῦτο δὲ καὶ μέχρι σήμερον, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀρχαίας αὐτῆς ἐξαρτήσεως, ὁ ἅγιος Ἡρακλείας παραδίδει εἰς τὸν νεοεκλεγέντα Πατριάρχην τὴν ποιμαντορικὴν ῥάβδον.

* * *

Ὅταν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἔκτισεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Βυζαντίου, τὴν φερώνυμον πόλιν του, τὴν νέαν πρωτεύουσαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, ἀναγνωρίσας ὡς ἐπίσημον θρησκείαν του τὸν Χριστιανισμόν, ἡ θέσις τοῦ ἐπισκόπου τῆς Νέας Ρώμης, τῆς ἐπὶ τοῦ Κερατίου, ἀνυψώθη αὐτομάτως. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἀπέβη ὁ Πατριάρχης, ἀρχηγὸς τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, τῆς πρεσβυγενοῦς, ἡ ὁποία ἐτέλει τὴν λατρείαν της εἰς τὴν Ἑλληνικήν, τὴν ἀρχέτυπον γλῶσσαν τῶν Εὐαγγελίων. Καὶ ὅταν ὁ Ἰουστινιανὸς ἀνήγειρε τὸν πρῶτον καθεδρικὸν ναὸν τῆς Χριστιανωσύνης, τὸν ἀφιερωθέντα εἰς τὴν Θείαν Σοφίαν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἐγκαταλεῖψαν τὴν πενιχρὰν Μονὴν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἔλαβεν ὡς πατριαρχικὸν ναὸν τὴν Ἁγίαν Σοφίαν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὰ περὶ αὐτὸν μεγάλα οἰκοδομήματα.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἶχεν αὐλὴν κατ' ἀπομίμησιν τῆς αὐτοκρατορικῆς. Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Πατριαρχείου ἐστεγάζετο εἰς ἴδιον κτίριον καὶ εἰς ἄλλο ἐφυλάσσοντο παλαιὰ χριστιανικὰ κειμήλια καὶ ἅγια λείψανα. Εἰς τὰ Κατηχουμενεῖα τῆς Ἁγίας Σοφίας, τὰ ἀπέραντα, εἶχον ἐγκατασταθῆ τὰ ὀκτὼ «Σέκρετα» τοῦ Πατριαρχείου, δηλαδὴ τὰ γραφεῖά του. Ἦσαν αὐτὰ τὸ Μικρὸν Σέκρετον καὶ τὸ Μέγα Σέκρετον —τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον καὶ τὸ ἐπίσημον γραφεῖον καὶ διασκεπτήριον τοῦ Πατριάρχου· τὸ Σέκρετον τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου, τὸ τοῦ Μεγάλου Σκευοφύλακος, τὸ τοῦ Μεγάλου Σακελλαρίου, τὸ τοῦ Σακελλίου, τὸ τοῦ Πρωτεκδίκου καὶ τὸ τοῦ Μεγάλου Χαρτοφύλακος. Μέσα εἰς αὐτὰ συνεκροτοῦντο αἱ τοπικαὶ σύνοδοι τῆς ἱεραρχίας καὶ ἐξ αὐτῶν προήρχετο ἡ γενικὴ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ ἐννεακόσια περίπου ἔτη τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἔμεινεν εἰς τὴν ἕδραν του αὐτήν, μέχρι τοῦ 1203, ὅταν οἱ Φράγκοι Σταυροφόροι κατέλαβον τὴν Πόλιν καὶ τὴν ἐδῄωσαν, ἐπιδείξαντες ὅλην τὴν βαρβαρότητα τῆς χριστιανικῆς Δύσεως, τὴν στολισμένην μὲ οἰκόσημα καὶ σκεπαζομένην ἀπὸ τὴν ἐπίπλαστον ἱπποτικὴν ἁβρότητα τῶν μεγαλωνύμων ἐκείνων τυχοδιωκτῶν. Κατὰ τὴν ἅλωσιν ἐκείνην ἀπὸ τοὺς Φράγκους τὰ Πατριαρχεῖα ἐνεπρήσθησαν καὶ πολλὰ ἐκ τῶν κειμηλίων ἐσυλήθησαν ἢ κατεστράφησαν. Οἱ Φράγκοι κατακτηταί, ἀναβιβάσαντες ἕνα ἀπὸ τοὺς ἰδικούς των ἐπὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, κατεῖχον καὶ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν.

Ὅταν ἡ Πόλις ἀνεκτήθη καὶ οἱ Φράγκοι ἐξεδιώχθησαν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προτέραν του ἕδραν, μέσα εἰς τὰ Κατηχουμενεῖα τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἀνασυγκροτῆσαν τὰ Σέκρετά του καὶ τὴν παλαιάν του ὀργάνωσιν. Καὶ ἐκεῖ τὸ εὗρηκεν ἡ 29η Μαΐου τοῦ 1453, ὅταν ὁ τελευταῖος Βασιλεὺς ἔπιπτε μαχόμενος πλησίον τῆς Πύλης τοῦ Ρωμανοῦ καὶ ὁ Πορθητὴς εἰσέβαλλεν ἀπὸ τὰ ῥήγματα τῶν τειχῶν.

* * *

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀρχίζει μία πλήρης πάθους περιπλάνησις τοῦ Πατριαρχείου· μία περιπλάνησις γεμάτη, ἐν τούτοις, ἀπὸ καρτερίαν, πίστιν καὶ αὐτοπεποίθησιν. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ τὸν Πορθητὴν ὡς πνευματικὸν ἀρχηγεῖον τοῦ Γένους τῶν Ρωμαίων, τὸ ὁποῖον ὑπετάγη. Τὰ πνευματικά του προνόμια, ἀλλὰ καὶ προνόμια διοικητικὰ καὶ δικαστικὰ ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν, τοῦ ἀνεγνωρίσθησαν ἐγγράφως. Παρ' ὅλα ταῦτα τὸ Πατριαρχεῖον ἦτο ἐκτεθειμένον εἰς τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ κατακτητοῦ καὶ οἱ λειτουργοί του, παρὰ τὰ προνόμια, ὑφίσταντο ἐνίοτε τὴν θηριωδίαν τῶν νέων αὐθεντῶν τῆς Πόλεως.

Ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας μετεβλήθη εἰς τζαμὶ καὶ τὸ Πατριαρχεῖον ἀνεζήτησε πενιχρὸν καταφύγιον καὶ στέγην πλησίον τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Χωρὶς «σέκρετα» καὶ χωρὶς καμμίαν πλέον ἐξωτερικὴν μεγαλοπρέπειαν «ὁ Πατριάρχης τῶν τοῦ Χριστοῦ πενήτων» εἶχεν, ἐν τούτοις, ἀποκτήσει ἀπείρως μεγαλυτέραν ἐπιβολὴν ἐπὶ τοῦ Χριστιανικοῦ ποιμνίου καὶ τοῦ Γένους τῶν Ρωμαίων —ἐπιβολήν, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε εἶχεν ἐπὶ τῶν «εὐσεβῶν καὶ φιλοχρήστων Βασιλέων».

Δὲν εἶνε ἱστορικῶς ἐξηκριβωμένον πόσα ἔτη ἔμεινε τὸ Πατριαρχεῖον πλησίον τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Πάντως ἔμεινεν ἐκεῖ ἐπ' ὀλίγον καιρόν. Οἱ Τοῦρκοι, ἐγκαθιστάμενοι βαθμηδὸν εἰς τὴν ἁλωθεῖσαν Πόλιν, κατῴκουν, ὅπως ἦτο ἑπόμενον, εἰς τὰς καλυτέρας της συνοικίας, τὰς περὶ τὸν Ἱππόδρομον καὶ βαθμηδὸν ἐπεξετείνοντο δυτικώτερον. Ἔτσι ὁ ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εὑρέθη περιζωσμένος ἀπὸ κατοικίας Τούρκων καὶ τότε τὸ Πατριαρχεῖον μετετοπίσθη δυτικώτερον, εἰς τὴν Μονὴν τῆς Παμμακαρίστου.

Ἔμεινεν ἐκεῖ ἕως τῷ 1586, ὅταν οἱ Τοῦρκοι, ἐπεκτεινόμενοι ὁλοέν, ἀπώθουν τοὺς Χριστιανοὺς πρὸς τὰ δυτικώτερα καὶ πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ Κερατίου. Καὶ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο κατελήφθη ἡ Μονὴ τῆς Παμμακαρίστου καὶ μετεβλήθη εἰς τζαμί. Τὸ Πατριαρχεῖον, ἄστεγον καὶ διωκόμενον, δὲν ἀπεκαρτέρησε. Παρέλαβε τὰ ἱερά του κειμήλια, τὸν θρόνον, τὰ βιβλία του, τὰ ἱερά του λείψανα καὶ ἐστεγάσθη εἰς τὴν πενιχρὰν ἐκκλησίαν τοῦ «Βλάχ-σαράϊ», πολὺ πλησίον τῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται σήμερον.

Τὸ Βλάχ-σαράϊ ἦτο τὸ παλάτι τῶν πρώτων Φαναριωτῶν ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας καὶ ἦτο τὸ σήμερον χρησιμεῦον ὡς Μετόχιον τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἐκεῖ ἦσαν αἱ κατοικίαι, τῶν Καντακουζηνῶν καὶ τοῦ Καντεμίρου. Ἀλλ' ἦτο τόσον πενιχρὸς καὶ τόσον στενόχωρος ὁ ναός του, ὥστε τὸ Πατριαρχεῖον δὲν ἠμπόρεσε νὰ μείνῃ ἐκεῖ περισσότερον ἀπὸ μίαν τριετίαν.

Καὶ κατὰ τῷ 1586 μετετοπίσθη παρὰ τὴν Ξυλόπορταν, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Καναβοῦ. Εἰς τὴν νέαν αὐτὴν πτωχικήν του στέγην συνεκροτήθη ἡ Σύνοδος, ἡ ὁποία ἐχειραφέτησε τὴν πρώτην Αὐτοκέφαλον Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀναγορεύσασα τὸν πρῶτον Πατριάρχην τῶν Ρώσσων. Τὸ κῦρος του ἦτο ἄθικτον καὶ μέγα ἐπὶ τῆς Ὀρθοδοξίας, παρὰ τὴν πενιχρὰν ἐμφάνισίν του.

Εἰς τὴν στέγην αὐτὴν τὸ Πατριαρχεῖον παρέμεινεν ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη, μέχρι τοῦ 1603, ὅταν μετεφέρθη εἰς τὸ Φανάρι, ἐκεῖ ὅπου εὑρίσκεται καὶ σήμερον.

* * *

Ὁ Κύριλλος ὁ ἐπιλεγόμενος Λαυρεώτης ἀναφέρει τὴν πατριαρχικὴν αὐτὴν μετοικεσίαν εἰς τὸ «Χρονικόν» του διὰ τῶν ἑξῆς στίχων:

«Ἐκεῖθεν τότε φεύγοντες
ἦλθον εἰς τὸ Φανάρι,
λέγω τὸ Διπλοφάναρον,
ὅπου ἦν ἐκκλησία
καὶ θεῖον μοναστήριον
γηραιῶν καλογράδων
ὀνόματι τιμώμενον
Ἁγίου Γεωργίου...
ἐκεῖ ἔθεσαν, ἔστησαν
τὸ νῦν Πατριαρχεῖον...»

Ἡ παλαιὰ ἐκείνη μονὴ γυναικῶν, μὲ τὸν μικρὸν ναὸν τοῦ Μάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, εὑρίσκετο εἰς τὸ μέσον μιᾶς καθαρῶς Ἑλληνικῆς συνοικίας —τοῦ Φαναρίου, ἢ Διπλοφαναρίου, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ εὐθὺς σχεδὸν μετὰ τὴν ἅλωσιν οἱ πρόκριτοι τοῦ Γένους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἡ Πύλη ἔπαιρνε τοὺς Μεγάλους Δραγομάνους της καὶ τοὺς Δραγομάνους τοῦ Καπετὰν-πασᾶ καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔπειτα διώριζε τοὺς ὁσποδάρους τῆς Βλαχίας καὶ τῆς Μολδαυΐας. Ἐκεῖ εἶχαν τὰς ἑστίας των οἱ Μαυροκορδᾶτοι, οἱ Καντακουζηνοί, οἱ Ὑψηλάνται, οἱ Σοῦτσοι.

Τοιουτοτρόπως τὸ Πατριαρχεῖον εὑρέθη, διὰ πρώτην μετὰ τὴν ἅλωσιν φοράν, εἰς εὐνοϊκώτερον περιβάλλον. Αἱ καλογραῖαι τῆς Μονῆς μετεφέρθησαν ἀλλοῦ, ὁ μικρὸς ναὸς ηὐρύνθη καὶ ἐπεσκευάσθη καὶ ἐκτίσθησαν τὰ πρῶτα πατριαρχικὰ κτίρια —ξύλινα, ὅπως ὅλαι σχεδὸν αἱ οἰκίαι τοῦ Φαναρίου.

Ἡ μεγάλη στάσις κατὰ τοῦ Σουλτάνου Μουσταφᾶ τοῦ Β΄, τῷ 1701, ἐξέσπασε καὶ κατὰ τῶν Πατριαρχείων, τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν ἀρκετὰς ζημίας. Κατὰ τῷ 1720 καὶ αὐτὰ καὶ ὁ ναός των ἀπετεφρώθησαν ἐν μέρει ἀπὸ πυρκαϊάν, τὰ ἀνήγειρε δὲ καὶ ἐπεσκεύασε τὸν ναὸν ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας ὁ Γ΄ μὲ τὴν συνδρομὴν τοῦ Μανουὴλ-Ἰωάννου Ὑψηλάντου.

Νέαι προσθῆκαι καὶ νέαι ἐπισκευαὶ ἐγένοντο κατὰ τῷ 1797, ἐπὶ Πατριάρχο Γρηγορίου τοῦ Ε΄, τὰ δὲ κτίρια καὶ ναὸς ἔλαβον τὴν σημερινήν των μορφὴ κατὰ τὰς ἐπισκευὰς τοῦ 1836 καὶ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἐπὶ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄.

Εἶνε, ἴσως, ἄγνωστον γενικῶς, ὅτι τ Πατριαρχεῖα διέθετον ἄλλοτε καὶ θερινὸν μέγαρον ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου —τὸ μέγαρον Σούτσου εἰς τὴν Ξηροκρήνην, τ ὁποῖον ἐδώρησεν ὁ ἡγεμὼν ἐκεῖνος εἰ τὸ Πατριαρχεῖον κατὰ τὸ 1814. Εἰς τὴ Ξηροκρήνην εὑρίσκοντο τὰ θερινὰ μέγαρα Φαναριωτῶν ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας, ὅπως ἄλλοι εἶχον τὰ μέγαρά των εἰς τὰ Θεραπειά. Εἰς τὴν Ξηροκρήνην δὲ εὑρίσκετο μέχρι τοῦ 1850 καὶ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή, ἡ ὁποία ἔκτοτε μετεφέρθη εἰς τὸ Φανάρι.

* * *

Ἐκεῖ, εἰς τὸ Φανάρι, μένει ἀπὸ 32 ἤδη ἐτῶν τὸ πνευματικὸν ἀρχηγεῖον τ Ὀρθοδοξίας, τοῦ ὁποίου ἡ ὕπαρξις ἔχει συνδεθῆ ἀρρήκτως μὲ τὴν Πόλιν. Κ ἡ «παλαίφατος δρῦς», μὲ βαθείας τὰς ρίζας της εἰς τὸ γνώριμον ἔδαφος, γνωρίζει τὰς καταιγίδας καὶ γνωρίζει, ὅτι κανεὶς τυφὼν δὲν εἶνε δυνατώτερος ἀ τὴν ἀντοχήν της.

Ν. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

Ἓν γεγονὸς κεφαλαιώδους, κατὰ τὴν γνώμην μας, σημασίας δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ σχεδὸν ἀπαρατήρητον ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοσίαν Γνώμην, οὔτε νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐνδιαφέρον ἁπλῶς μίαν τάξιν ἐπαγγελματιῶν. Πρόκειται περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐν Βοστώνῃ προξένου τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἀπεκάλυψε μίαν θλιβερωτάτην κερδοσκοπικὴν ἀσυνειδησίαν Ἑλλήνων παραγωγῶν καὶ ἐξαγωγέων καὶ ὁ ὁποῖος ἀπηυθύνθη πρὸς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν διὰ νὰ τερματισθῇ μία κατάστασις καταισχύνουσα τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τὴν προξενικὴν ἔκθεσιν, τὰ εἰς Ἀμερικὴν εἰσαγόμενα ἐξ Ἑλλάδος ἐμπορεύματα εὑρίσκονται συχνὰ κακῆς ποιότητος, κακῶς συνεσκευασμένα, ἀλλὰ καὶ νοθευμένα. Καὶ ἀναφέρεται συγκεκριμένως ὅτι εἰς τὸν πυθμένα βαρελιῶν ἐλαίου εὑρέθη ἐπανειλημμένως θαλάσσιον νερό, ὅτι ἡ σταφὶς ἀναμιγνύεται μὲ ξύλα καὶ μὲ ἄμμον καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ὅτι συμβαίνουν αὐτὰ ἦτο, δυστυχῶς, καὶ ἐξ ἄλλων περιπτώσεων γνωστόν. Ἀλλ' ὁ πρόξενος τῆς Βοστώνης πιστοποιεῖ ὅτι ἡ ἀθλία αὐτὴ ἀπάτη συνεχίζεται καὶ ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορεύματα ἐδυσφημήθησαν ἤδη εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, ὅπου αἱ οἰκεῖαι ἀρχαὶ ἀσχολοῦνται συνεχῶς μὲ τὸν ἔλεγχόν των, ὅτι πολλὰ ἀπερρίφθησαν ἤδη. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἄξιον νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ ἁπλῶς διὰ τὴν ζημίαν, ἡ ὁποία ἠμπορεῖ νὰ προέλθῃ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν παραγωγὴν ἐκ τῆς τοιαύτης δυσφημήσεως. Πρωτίστως πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ ὡς δεῖγμα μιᾶς ἠθικῆς ἐκπτώσεως, ἡ ὁποία πρέπει νὰ παταχθῇ καὶ νὰ σταματήσῃ· τῆς ἠθικῆς ἐκείνης ἐκπτώσεως, ἡ ὁποία κάμνει νὰ χαρακτηρίζεται αὐταρέσκως ὡς «ἐξυπνάδα» ὅ,τι κατὰ πᾶσαν κυριολεξίαν πρέπει νὰ λέγεται κακοπιστία, ἀπάτη καὶ κλοπή. Ἡ ἐνδεχομένη ὑλικὴ ζημία εἶνε κάτι ὅλως ἐπουσιῶδες πρὸ τῆς βασικῆς αὐτῆς σημασίας τοῦ πράγματος.

ΑΜΕΣΟΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ

Ἕνα τορπιλλοβόλον ἡ «Ἀρέθουσα», ἔκαμ θαύματα χθὲς εἰς τὸ λιμένα Πειραιῶς. Κα κατὰ τὸν κατάπλουν του καὶ κατὰ τὸν ἀπόπλουν προσέκρουσεν εἰς τρία ἐν ὅλ ἐμπορικὰ σκάφη προξενῆσαν εἰς αὐτ οὐχὶ μικρὰς ζημίας. Τόσον δὲ ἐμφανὴ ἦτο ἡ ἀδεξιότης τοῦ κυβερνήτου του, ὥστε νὰ τὸν γιουχαΐζῃ συνεχῶς τὸ ἐπ τῆς προκυμαίας συγκεντρωθὲν πλῆθος. Δὲν φανταζόμεθα νὰ εἶναι ἐποικοδομητικὰ διὰ τὸ γόητρον τοῦ ναυτικοῦ μα τὰ κατορθώματα αὐτά. Ὁ κυβερνήτη τοῦ τορπιλλοβόλου πρέπει νὰ τιμωρη αὐστηρότατα καὶ ὄχι ἁπλῶς πειθαρχικῶς. Εἶναι οἰκτρὰ ἡ ἀκολουθουμένη ἐπ τοῦ προκειμένου τακτικὴ καὶ οἰκτρότερο ἀκόμη τὸ κακῶς ἐννοούμενον «πνεῦμ συναδελφότητος», τὸ ὁποῖον διέπει τὰ ἀποφάσεις τῶν ναυτοδικείων ἢ τῶ πειθαρχικῶν συμβουλίων. Ἀνάγκη ν ἐννοήσουν οἱ καλοὶ ναυτικοί μας, καθὼ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ὅ ἐπιβάλλεται ἄμεσος ἐκκαθάρισις τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἀπὸ στοιχεῖα ἐκθέτοντα τὸ γόητρόν του. Ἡ Ἑλλάς, κατ' ἐξοχὴν ναυτικὴ χώρα, ἔχουσα ἔξοχον παράδοσιν ναυτικῆς δυνάμεως, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραδίδῃ τὰ πολεμικὰ σκάφη της εἰς ἀμαθεῖς καὶ ἀδεξίους ἀξιωματικούς. Τί συμβαίνει; Ἡ σχολὴ τῶν δοκίμων δὲν λειτουργεῖ καλῶς, ἢ οἱ ἀξιωματικοὶ προάγονται μηχανικῶς, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πραγματική των ἱκανότης; Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ὑφίσταται ἀνάγκη ἀγρίας καὶ ἀμέσου ἐκκαθαρίσεως τοῦ κλάδου. Ὁ λαὸς δὲν πληρώνει φόρους διὰ νὰ εὑρίσκεται εἰς τόσον ἀδεξίας χεῖρας τὸ ναυτικὸν τῆς κατ' ἐξοχὴν ναυτικῆς χώρας μας.

Ο ΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ

Κατὰ τὰ χθεσινὰ ἐγκαίνια τῆ ἀνοικοδομήσεως τῆς Κορίνθου, ἐκ τῆς ἐξέδρας ἐπὶ τῆς ὁποίας εὑρίσκοντο ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι, προσέβλεπε τὰ πλήθη ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ ὁ κ. Παῦλος Γύπαρης. Καθ' ὅσον τοὐλάχιστον γνωρίζομεν, ὁ κ. Γύπαρης δὲν φέρει ἐπισήμως κανὲν ἀξίωμα. Ἀλλὰ νομίζει ὁ κ. Βενιζέλος, ὅτι οἱ οἰκεῖοι καὶ οἱ φίλοι του, ὅσον ἐπιστήθιοι καὶ ἂν εἶνε δι' αὐτόν, εἶνε κόσμιον νὰ ἐμφανίζωνται καὶ δημοσίᾳ παρὰ τὸ πλευρόν του; Καὶ οἱ μονάρχαι ἀκόμη, οἱ ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τὸν στρατιωτικὸν καὶ τὸν πολιτικόν των Οἶκον, δὲν περιστοιχίζονται δημοσίᾳ ἀπὸ τοὺς ἰδιωτικούς των φιλάτους. Ἐκτὸς ἂν ὁ κ. Γύπαρης, φερώνυμος τοῦ ἀποστόλου ποὺ ἐδίδαξεν εἰς τὴν Κόρινθον, ἐθεωρήθη χθὲς ἀπαραίτητος εἰς τὴν Βενιζελικὴν ἀκολουθίαν...

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ Ὀρθαὶ βεβαίως αἱ αἰτιάσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κατὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὡς τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἀντικοινοβουλευτικοῦ πολιτικοῦ, τοῦ συγκεντρώνοντος εἰς ἑαυτὸν ὅλας τὰς ἐξουσίας καὶ ἀποστέργοντος τὴν ἀντίθεσιν, εἴτε προέρχεται αὕτη ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἴτε ἐκ τῶν τάξεων τῶν ὀπαδῶν του. Ὁ κ. Παπαναστασίου τονίζει ὀρθῶς, ὅτι διὰ τῆς τακτικῆς αὐτῆς οὐδέποτε θὰ κατορθώσῃ ὁ πολίτης ν' ἀποκτήσῃ πολιτικὴν συνείδησιν, ἀλλὰ θὰ ὑφίσταται παθητικῶς τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὁπωσδήποτε ἰσχυροτέρων φυσιογνωμιῶν καὶ θὰ ἀντιλαμβάνεται τὴν πολιτικὴν ὡς προσωπολατρείαν. Ἐν τούτοις ὁ λαὸς δὲν πταίει ἂν δὲν διεμόρφωσεν ἀκόμη συνείδησιν πολιτικήν. Πταίουν εἰς τοῦτο κυρίως ἐκεῖνοι, οἵτινες οὐδέποτε ἀνεζήτησαν οὐδὲ ἐμορφοποίησαν τὰ καίρια κοινωνικά, πολιτικὰ καὶ ἠθικὰ προβλήματά του, ἀλλὰ πάντοτε τὰ ἀντίκρυσαν διὰ τοῦ πρίσματος ξένων θεωριῶν, πρὸς τὰς ὁποίας προκρουστικῶς προσεπάθουν νὰ τὰ συμμορφώσουν. Οὐδέποτε ἔφθασαν διὰ μέσου τῆς σπαργώσης ζωῆς τοῦ λαοῦ εἰς γενικὰ πολιτικὰ συστήματα, ἀλλὰ τοὐναντίον, ἀντίκρυσαν τὸν λαὸν διὰ μέσου θεωριῶν καὶ συστημάτων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἐφέροντο οἱ ἴδιοι ἀπὸ κλίσεως καὶ ἰδιοσυγκρασίας ἀτομικῆς. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἔκαμαν τὸν λαὸν νὰ αἰσθανθῇ τὴν πολιτικὴν ὡς εἰδικὴν μέθοδον, τῆς ὁποίας ἡ γνῶσις ἀπαιτεῖ πολλὰς καὶ ποικίλας σπουδάς, οὐχὶ δὲ ὡς ἔκφρασιν τῶν ἰδίων καὶ ἀμέσων τοῦ λαοῦ προβλημάτων. Καὶ εἰς τοῦτο ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως φέρει εὐθύνην ὄχι μικράν.

ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΣ Εἰς τὰς ἀγγελίας ἑσπερινῆς συναδέλφου ἀναγινώσκομεν τὴν ἀκόλουθον:

«Τάφος μαρμάρινος ἐν τῷ Α' Νεκροταφείῳ πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας»—καὶ ἀκολουθεῖ ἡ διεύθυνσις τοῦ προσφέροντος.

Τὸ γεγονὸς ὅτι προσφέρονται σήμερον εἰς τιμὰς εὐκαιρίας «θῆκαι προκεκοιμημένων» ἀπὸ τοὺς ἐπιζῶντας οἰκείους των τιμᾷ ὄντως τὸ πρακτικὸν δαιμόνιον τῆς σημερινῆς πολυσπερμίας ποὺ ἀντικατέστησε τὴν κοινωνίαν τῶν προπολεμικῶν Ἀθηνῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΘΗΝ Ἡ ἄσφαλτος τῆς πλατείας Ἀνεξαρτησίας, εἰς τὴν Βάθην, εὑρίσκεται εἰς τὰ οἰκτρὰ χάλια, εἰς τὰ ὁποῖα τὴν ἀφῆκαν αἱ πρὸ μηνὸς πλήμμυραι. Δὲν ἔχει ὁ Δῆμος συνεργεῖα ἀσφαλτοστρώσεως πρὸς διόρθωσιν τοῦ κακοῦ; Ἢ περιμένει πρῶτα νὰ γίνῃ ἡ περιφερικὴ τάφρος τοῦ Λυκαβηττοῦ καὶ αἱ ὑπόνομοι, ὅπως ἀποφασίσῃ τὴν ἀσφαλτόστρωσιν;

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΕΡΑΝΟΙ Νὰ ἀπαγορευθῇ αὐστηρότατα ἀπὸ τοὺς διδασκάλους νὰ ζητοῦν ἀπὸ τοὺς μαθητὰς των παντὸς εἴδους ἐράνους διὰ σκοποὺς δῆθεν σχολικούς, εἰς δὲ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ν' ἀπαγορευθῇ ὁ καθορισμὸς ὁμοιομόρφου γυμναστικῆς στολῆς. Οἱ γονεῖς ἀρκετὰ ἐπιβαρύνονται μὲ τὰ διδακτικὰ βιβλία, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ εἶνε ὑπέρογκος. Ἡ ἐκπαίδευσις παρέχεται τύποις δωρεάν. Πρέπει καὶ οὐσιαστικῶς νὰ μὴ βαρύνῃ πτωχοὺς οἰκογενειάρχας ἡ στοιχειώδης μόρφωσις τῶν παιδιῶν των.

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ Τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἐγγράφουν μαθητὰς τῆς ὡρισμένης περιφερείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν. Ἀλλὰ συνηθέστατα παρουσιάζονται ἀμφισβητήσεις ὡς πρὸς τὰ ὅρια τῶν περιφερειῶν αὐτῶν. Καὶ οἱ μικροὶ μαθηταὶ στέλλονται ἀπὸ τὸν Ἄνναν εἰς τὸν Καϊάφαν. Πολλάκις δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαχθησομένων κλείει, καὶ τότε τὰ μὴ ἐγγραφόμενα παιδιὰ ὑποχρεοῦνται νὰ φοιτήσουν εἰς σχολεῖα, κείμενα εἰς συνοικίας ἀπεχούσας πολὺ τῆς κατοικίας των. Ἀλλὰ ποῖος ἐξασφαλίζει ἀνήλικα, μικρὰ παιδιά, ἡλικίας κάτω τῶν δέκα ἐτῶν, ἀπὸ τοὺς κινδύνους μακρᾶς...περιηγήσεως ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου μαίνονται παντὸς εἴδους τροχοφόρα; Ἐφόσον τὸ Κράτος ἔχει ὑποχρεωτικὴν τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, ὀφείλει νὰ αἰσθάνεται καὶ αὐτὸ τὰς ὑποχρεώσεις του ἀπέναντι τῶν ὑπηκόων του. Ὀφείλει νὰ διαιρῇ εἰς τμήματα τὰς τάξεις καὶ νὰ ἔχῃ οἰκήματα εὐρύχωρα. Ἀλλ' ἡμεῖς προβαίνομεν εἰς ἐκπαιδευτικὰς μεταρρυθμίσεις ἐπὶ μεταρρυθμίσεων καὶ ἀδιαφοροῦμεν πρὸς τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ Μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ χειμῶνος, οἱ ὁδηγοὶ τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων ἀποσύρουν αὐτὰ ἐκ τῆς κυκλοφορίας ἀπὸ τῆς 1ης μεταμεσονυκτίου. Ἀλλ' ὡς γνωστόν, τὴν ὥραν αὐτὴν δὲν ἔχουν ἀκόμη τελειώσει τὰ θέατρα καὶ πολὺς κόσμος ὑποχρεώνεται ἔτσι νὰ προσφεύγῃ εἰς τὰ ταξὶ διὰ νὰ ἐπανέλθῃ σπίτι του, δεδομένου ὅτι ἡ Πάουερ ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν νυκτερινὴν συγκοινωνίαν. Μία διαταγὴ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἀρκεῖ διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τοὺς σωφὲρ τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων ὅτι εἰς τὸ ἔργον των περιλαμβάνεται, πλὴν τῆς ἡμερησίας, καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς νυκτερινῆς συγκοινωνίας, ὅπως συμβαίνει πανταχοῦ τοῦ κόσμου.

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ "ΤΡΟΪΚΑ,,

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ὁ Στάλιν ἐλάτρευε τὸν Φροῦνζε. Τῷ 1924 ἡ Μόσχα εὑρίσκετο εἰς τὰς παραμονὰς ἐπαναστάσεως. Ὁ Τρότσκυ, ὅπως ὁ Πιλσούδσκυ, ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν. Διοικητὴς ἄλλοτε τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ ὁ Ἀντόνωφ Ὀβσένκο εἶχε στείλει εἰς τὸ πολιτικὸν γραφεῖον ἀπειλητικὴν ἐπιστολήν: «Ἐὰν ἐγγίσετε τὸν Τρότσκυ, ὅλος ὁ στρατὸς θὰ ὀρθωθῇ ὄπισθεν αὐτοῦ τοῦ Καρνὸ τῆς ἐπαναστάσεώς μας». Ἀλλ' ὁ Τρότσκυ δὲν ὑπῆρξεν ἱκανὸς διὰ δρᾶσιν. Ὁ Στάλιν ἐπρόφθασε νὰ μετακαλέσῃ ἀπὸ τὸ Χάρκοβον τὸν φίλον του Φροῦνζε, ὅστις, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, μετέβαλεν ὅλο τὸ προσωπικὸν τῆς διοικήσεως τοῦ στρατοῦ.

Ἔκτοτε ὁ Φροῦνζε δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Στάλιν. Πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ «νικητὴς τοῦ Τρότσκυ» ὑπέφερεν ἐκ τοῦ στομάχου, ὁ Στάλιν τοῦ εἶπε:

—Νὰ κάμῃς ἐγχείρησι, εἶνε ἕλκος. Σὲ χρειαζόμαστε!!

Οἱ ἰατροὶ ἦσαν τῆς γνώμης ὅτι ὁ Φροῦνζε ἠμποροῦσε νὰ ζήσῃ πολλὰ χρόνια ἀκόμη χωρὶς νὰ ὑποστῇ ἐγχείρησιν. Ὁ δεσπότης ἐπέμενεν· ὁ Φροῦνζε ὑπεβλήθη εἰς ἐγχείρησιν καὶ... ἐξέπνευσεν ὑπὸ τὴν χειρουργικὴν μάχαιραν.

Ὁ Στάλιν εἶνε ὁ μόνος, μεταξὺ τῶν παλαιμάχων τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1917, ὅστις ἐξακολουθεῖ νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ παγκόσμιος ἐπανάστασις ἐπίκειται.

Ἐλάχιστα ἀνησυχεῖ δι' ὅ,τι συμβαίνει εἰς τὸ ἐσωτερικὸν κατ' αὐτόν, τὸ σύστημα εἶνε καλόν· κακοὶ εἶνε οἱ ἐφαρμόζοντες τὸ σύστημα. Εἶνε στερρῶς πεπεισμένος ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ διατηρήσῃ τὸν μηχανισμὸν τοῦ κόμματος μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ παγκόσμιος πυρκαϊὰ θὰ φωτίσῃ τὰ ἐρείπια τοῦ παλαιοῦ κόσμου.

Πῶς ἠμπορεῖ καὶ ἐμμένει εἰς αὐτὴν τὴν πλάνην; Πῶς κατορθώνει καὶ ἀρνεῖται τὸ ὁλοφάνερον; Τὸ περιβάλλον του (πρεσβευταὶ καὶ εἰδικοὶ ἀπεσταλμένοι) συνεχῶς τοῦ «φουσκώνει τὰ μυαλά». Τὸ Βερολῖνον, τὸ Τόκιο, ἡ Στοκχόλμη, ἡ Ρώμη, οἱ Παρίσιοι (ἐδιάβασα τὰς ἐκθέσεις τοῦ Ντοβγκαλέβσκυ) τονίζουν εἰς αὐτὸν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὅτι ἡ παγκόσμιος ἐπανάστασις εὑρίσκεται καθ' ὁδόν, ὅτι τὸ ἔργον τῆς καπιταλιστικῆς ἀποσυνθέσεως προοδεύει γοργῶς κλπ. Τὸ ψεῦδος αὐτὸ εἶνε ἀναπόφευκτον! Ἐὰν ὁ πρεσβευτὴς γράψῃ τὴν ἀλήθειαν, δὲν τὸν πιστεύουν καὶ τὸν ἀποπέμπουν κατηγοροῦντες αὐτὸν ὅτι ἐπωλήθη εἰς τὴν μπουρζουαζίαν (καὶ τὰ παρόμοια). Ἐὰν τὰ γεγονότα δὲν ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰς θεωρίας τὰς θεσπισθείσας ὑπὸ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, τόσον τὸ χειρότερον διὰ τὰ γεγονότα. Διὰ τοῦτο οἱ πρεσβευταὶ ἀπὸ ἐξαιτίας ζητοῦν προηγουμένως ἀπὸ τὴν Μόσχαν τὶς τελευταῖες ἰδεολογικὲς «φόρμουλες» ποὺ ἐξαπολύει τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον—καὶ κατόπιν συντάσσουν τὰς ἐκθέσεις των.

Ὁμιλῶν περὶ τῆς ἡμέρας τῆς 1ης Αὐγούστου ὁ Ντοβγκαλέβσκυ, ἐξῆρε «τὰς θαυμασίας προόδους τῶν γαλλικῶν προλεταριακῶν μαζῶν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τὴν ὁποίαν ἐσημείωσεν ἡ ἡμέρα ἥτις ἐπέφερε τὴν ὁριστικὴν παγίωσιν τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων τοῦ γαλλικοῦ προλεταριάτου». Ὅταν ἐγὼ ἐτόλμησα νὰ γράψω: «Τὴν 1ην Αὐγούστου, 20.000 πράκτορες τῆς δημοσίας δυνάμεως καὶ 2000 ἐργάται ἐβγῆκαν εἰς τοὺς δρόμους τῶν Παρισίων», προὔστειλαν τὸν Ρόϊζενμαν διὰ νὰ μὲ παραπέμψῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ κόμματος!

Μερικοὶ ἀπεσταλμένοι εἶνε ἀκόμη πιὸ ἐπικίνδυνοι, διότι, διασχίζοντες ἀστραπιαίως τὰς ξένας χώρας, δὲν ἔχουν τὸν καιρὸν νὰ ἀπαλλαγοῦν τῶν ἰδεῶν μὲ τὰς ὁποίας ἔχει ἐμποτίσει τὸν πτωχὸν ἐγκέφαλόν των ἡ «Πράβδα». Ἐξ ἄλλου, ὁ Στάλιν πιστεύει αὐτοὺς περισσότερον ἀπὸ τοὺς διπλωματικοὺς τῆς καρριέρας.

Πέρυσι, κάποιος Τεριάν, φίλος τοῦ Στάλιν, ἦλθεν εἰς τὸ Παρίσι διὰ νὰ ὑποβάλῃ τεχνικὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς δράσεως τῆς ἐμπορικῆς ἀντιπροσωπείας. Περιεπάτει μαζί μου εἰς τοὺς δρόμους καί, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, μ' ἔπιανεν ἀπὸ τὸ μπράτσο σιγολέγων:

— Τί ἐπαναστατικὴ ἀτμοσφαῖρα!..

Ἦτο περιττὸν νὰ συζητῇ κανεὶς μὲ αὐτὸν τὸν μανιακόν. Ὁ μόνος Γάλλος μὲ τὸν ὁποῖον συνωμίλησεν ἦτο ὁ σιδηροδρομικὸς τοῦ Σαὶν—Κλού, εἰς τὸ σπίτι τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐνοικιάσει ἕνα δωμάτιον· ἕνας φανερὸς κομμουνιστὴς καὶ μέλος τῆς Κομμουνιστικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν.

Μετὰ τέσσαρας μῆνας ἔλαβον παρὰ τοῦ Τεριὰν αὐτοῦ ἕνα γράμμα:

«... Συνωμίλησα προσωπικῶς μὲ τὸ ἀφεντὴ (τὸν Στάλιν) καὶ εἶνε πολὺ εὐχαριστημένος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ποὺ παίρνει ἡ ἐπανάστασις ἐν Γαλλίᾳ...»

Ὁ Στάλιν διατηρεῖται εἰς τὴν ἀρχὴν διότι πιστεύει εἰς τὴν παγκόσμιον ἐπανάστασιν. Ὅταν φύγῃ αὐτός, ὅλα θὰ καταρρεύσουν. Δὲν ἔχει διάδοχόν του.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του, θὰ ἀναπληρωθῇ ἀπὸ μίαν ὁμάδα, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συμμετέχουν: ὁ Μολότωφ, ὁ Καγκάνοβιτς, ὁ Βοροσίλωφ, ὁ Ὀρεζονίκιτζε, ὁ Τσουπὰρ, ὁ Μπάουμαν.

Ἀλλὰ τότε θὰ σημάνῃ ὁ ὄλεθρος καὶ τὸ τέλος!

G. BESSEDOVSKY
τέως ἐπιτετραμμένος καὶ πρῶτος σύμβουλος εἰς τὴν Σοβιετικὴν Πρεσβείαν τῶν Παρισίων

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Βαβέλ

Κτίζουν, κτίζουν οἱ ἄνθρωποι διαρκῶς, ὅλο καὶ σπίτια πιὸ ψηλά, ὅλο καὶ πύργους πρὸς τὸ ἄπειρον, καινούργιες Βαβέλ, στὸ μάτι τοῦ ὑψίστου.

Ἄρχισαν ἀπὸ τὸ σπίτι τὸ διώροφο καὶ φθάνουν τώρα, κατὰ τὰς ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας, σὲ σπίτι χιλίων ἑξακοσίων πενήντα ποδῶν, ἀπείρων πατωμάτων, ἀεροδρομιῶν ἐπὶ τῆς στέγης, μεριμνοῦν καὶ τυρβάζουν περὶ πολλά, ὅπως ἡ Μάρθα, ἑνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Ἑνὸς μικροῦ, μικροῦ ἥσυχου σπιτιοῦ, καὶ τίποτε παραπάνω. Ἕνα καλύβι μοναχά, ἕνα σπιτάκι τόσο ποὺ νὰ χωρῇ τὶς φροντίδες μας καὶ τὶς ἀνησυχίες μας, τὸν πόνο μας καὶ τὴν χαρά μας. Τὰ χωρεῖ ἡ καρδιά μας, ἕνα τόσο μικρὸ πραγματάκι. Δὲν θὰ τὸ χωροῦσε μιὰ καλύβα μικρή, ἥσυχη, μακρυὰ ἀπ' τὴν τύρβη καὶ τὴν ἀνησυχία;

Μιὰ καλυβοῦλα μονάχα, ἕνα σπιτάκι ὁποιοδήποτε, σὲ μιὰ γωνιά, μὲ τὰ λίγα πράγματα ποὺ μᾶς εἶνε ἀγαπημένα, μὲ τὰ λίγα πράγματα ποὺ μᾶς χρειάζονται, ἕνα σπιτάκι σὰν ἐκεῖνα ποὺ παιδιά, ἐθαύμασαν τὰ μάτια μας στὶς χαλκομανίες, μὲ τὴν ἀχυρένια στέγη τους, κάτω ἀπ' τὰ δέντρα τὰ ψηλά, μ' ἕναν νερόμυλο στὸ πλάϊ, μὲ τὸ νερὸ νὰ ξεφεύγῃ γοργὸ στὴν ἀμπολή, μὲ τὶς πάπιες ποὺ νὰ κολυμποῦν στὸν βάλτο, ἢ ἕνα σπιτάκι χιονισμένο, βαρειά, μὲ τὰ κρεμασμένα κρύσταλλα ἀπ' τὴ στέγη του, μὲ τὸν ἀχνὸ στὰ τζάμια, μὲ τὸ φῶς πίσω θαμπό, σὲ μιὰν σκοτεινὴν νύχτα Χριστουγέννων.

Μιὰ καλυβοῦλα, ἕνα τζάκι, μιὰ φωτιά, κι' ἐμεῖς μέσα, καὶ δίπλα μας οἱ ἄνθρωποι ποὺ μᾶς ἀγαποῦν, μιὰ γυναῖκα, μιὰ μητέρα, ἀδέλφια, παιδιά. Κι' ὅλοι γεμᾶτοι γαλήνη, χαρά, ἀγάπη, στοργή, εὐχαρίστησι. Στὰ μικρὰ καλύβια δύσκολα βρίσκει θέσι ὁ φθόνος, ἡ κακία, τὸ μῖσος.. Μιὰ καλύβα γεμάτη ἀγάπη!

Ὅσο κι' ἂν ἀνεβοῦν οἱ ἄνθρωποι ψηλά, κι' ὅσο κι' ἂν κτίζουν παλάτια, τί μ' αὐτό; Ποτὲ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ καταλάβουν ἀπάνω στὴ γῆ, περισσότερο ἀπὸ πενῆντα τετραγωνικὰ ἑκατοστόμετρα ὀρθοὶ καὶ τρεῖς πῆχες χῶμα, ὅταν ξαπλώσουν!..

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Διαλέξεις

Σήμερον Δευτέραν 28 τρέχοντος καὶ ὥραν 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ χάριν τῶν φοιτητῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης, ὁ δημοσιογράφος κ. Κώστας Φαλτάϊτς μὲ θέμα: «Ἡ ἀρχαιότης τῆς δημοτικῆς γλώσσης». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Θεατρικὰ

Ἡ ἔναρξις τοῦ ἀνασυγκροτηθέντος θιάσου τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος ὡρίσθη διὰ τὴν 14ην Νοεμβρίου εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Θὰ ἐμφανισθοῦν καὶ πολλοὶ νέοι καλλιτέχναι, καθὼς καὶ ξένοι μετακληθέντες ἐκ Μιλάνου.

Ἡ «Πειθαρχία»

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε χθὲς τὸ περιοδικὸν «Πειθαρχία» τοῦ κ. Λύχνου μὲ ἐκλεκτὴν ὕλην.

Ὁ ἀνδριὰς τοῦ Σκουφᾶ

Γενομένου διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας Σκουφᾶ εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς πατρίδος του Ἄρτης, ἐνεκρίθη ἐκ τῶν ὑποβληθέντων τὸ ἀνωτέρω σχέδιον τοῦ γλύπτου κ. Β. Φαληρέα.

Αἱ ἱπποδρομίαι

Χάρις εἰς τὴν χθεσινὴν καλοκαιρίαν ὁ Φαληρικὸς Ἱππόδρομος ἦτο ὑπερπλήρης. Αἱ ἱπποδρομίαι διεξήχθησαν ὁμαλώτατα, εἰς πολλοὺς δὲ δρόμους διεκρίθησαν μᾶλλον ἄουτσάϊντερ. Ὡς ἐκ τούτου καὶ αἱ ἀποδόσεις ἦσαν καλαὶ καὶ ἱκανοποιητικαί. Τὰ σύνθετα ἀπέδωκαν, ὁ μὲν συνδυασμὸς «Ράντι»—«Ριμάϊντερ» 314 δραχμ. ὁ δὲ σένδυασμὸς «Μογγούλ» — «Κατεργαράκος» καὶ «Μογγούλ»—«Βραδυνὴ» ἀνὰ 502 δραχμάς.

Εἰς τὴν πρώτην ἱπποδρομίαν ἀγγλικῶν ἵππων καὶ ἀποστάσεως 1200 μέτρων διεκρίθη ἡ «Οὐάϊτ Νότ» μὲ τὸν Τένσταλ (83-16), δευτέρα ἡ «Πούλ Ναὶν» μὲ τὸν Ὅμηρο (16) καὶ τρίτη ἡ «Φοὺτ Πρίντ» μὲ τὸν Λίσον (13) δρχ.

Εἰς τὴν δευτέραν, ἀραβικῶν ἵππων, ἀποστάσεως 1200 μ. ἐνίκησεν ὁ «Ράντι» μὲ τὸν Λίσον (48-19), δεύτερος ὁ «Σόνκα» μὲ τὸν Ὅμηρο (49) καὶ τρίτος ὁ «Χὰϊ Τζίνγκς» μὲ τὸν Ρόμπερτσον (42).

Εἰς τὴν τρίτην, ἀγγλικῶν ἵππων, ἀποστάσεως 1600 μ. πρῶτος ἦλθεν ὁ «Ριμάϊντερ» μὲ τὸν Ὄρμ (14-12), δευτέρα ἡ «Χέϊζελ Νάτ» μὲ τὸν Ἀνδρέα (11) καὶ τρίτη ἡ «Ἴρις» μὲ τὸν Σοκολᾶ (16).

Εἰς τὴν τετάρτην, ἀραβικῶν ἵππων, ἀποστάσεως 1600 μ. πρῶτος ἦλθεν ὁ «Ἀουαντ», μὲ τὸν Μπάκλ (64-17) τὸ πρῶτον κερδίζοντα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἱπποδρομιῶν, δεύτερος ὁ «Γικάντ» μὲ τὸν Ρόμπερτσον (17) καὶ τρίτος ὁ «Μπλὰκ Μπιούτι» μὲ τὸν Ὅμηρο (27).

Εἰς τὴν πέμπτην, ἀραβικῶν ἵππων, ἀποστάσεως 1200 μ. πρῶτος ἦλθεν ὁ «Μογγούλ» μὲ τὸν Ἄρμ (45-24), δεύτερος ὁ «Ἀλμάζα» μὲ τὸν Ὅμηρο (33) καὶ τρίτος ὁ «Χάγκιβ» μὲ τὸν Μπάκλ (16).

Εἰς τὴν ἕκτην, ἑλληνικῶν ἵππων, ἀποστάσεως 1500 μ. πρῶτος ἦλθεν ὁ «Κατεργαράκος» μὲ τὸν Ραγούση (20-16) καὶ δεύτερος ὁ «Βέλος» μὲ τὸν Σταυρινὸ (14) δραχμάς.

Ἑλληνικὰ τραγούδια

Ὁ κύκλος τῶν τετραστίχων

Ξένα καὶ δίχως ὄνομα, χωριό, ἄνθρωποι, καὶ
(ἀκόμα
δέντρα καὶ ζῷα. Μᾶς δέχτηκαν μὲ τὸ φιλὶ
(στὸ στόμα,
κ' ἐμεῖς περαστικοί. Ρωτῶ στὸ νοῦ ὅταν θὰ
(τὰ φέρω:
Ποῦ; Πότε; ξύπνου θύμηση; τ' ὄνειρο τοῦ
(ὕπνου; Ξέρω;

Κ' ἐσὺ τῶν δεκαπέντε μου χρονῶ φωτιά, Εὐ-
(ανθία,
κ' ἐσὺ τῶν ὥριμων καιρῶν μεθυστικὲ ἀνθο-
(σμία,
στοὺς τάφους καὶ ἂν ἐλιώσατε, πνεύματα κι'
(ἂν πλανᾶστε,
ὅποι εἴσαστε, ὅ,τι ἐγίνατε, μακάριες πάντα
(θά 'στε.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ἡ ἄφιξις τοῦ πρίγκηπος Οὐμβέρτου εἰς Βρυξέλλας

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (23 Ὀκτωβρίου). — Σήμερον τὴν πρωΐαν ἔφθασε μὲ τὸ ἐξπρὲς τῆς Βασιλείας ὁ Πρίγκηψ τοῦ Πεδεμοντίου, ὁ μνηστὴρ τῆς χαριτωμένης πριγκηπίσσης Μαρίας - Ζοζὲ τοῦ Βελγίου. Εἰς τὸν σταθμὸν τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ βασιλεὺς Ἀλβέρτος καὶ οἱ υἱοί του πρίγκηπες Λεοπόλδος καὶ Κάρολος, ἐπίσης ὁ μαρκήσιος Ντουράτζο.

Τὸ συγκεντρωθὲν εἰς τὸν σταθμὸν πλῆθος, μεταξὺ τοῦ ὁποίου ἦσαν καὶ πλεῖστοι Ἰταλοί, ἐξητωκραύγασεν ἐνθουσιωδῶς τὸν πρίγκηπα.

Ὁ πρίγκηψ Οὐμβέρτος κατῆλθε μειδιῶν τῆς ἁμαξοστοιχίας καὶ ἐχαιρέτησε πρῶτον τὸν βασιλέα, ὑποκλιθεὶς μετὰ σεβασμοῦ, κατόπιν ἔσφιξε διαχυτικὰ τὰς χεῖρας τῶν πριγκήπων Λεοπόλδου καὶ Καρόλου, ἠσπάσθη τὴν χεῖρα τῆς μαρκησίας Ντουράτζο καὶ ἐχαιρέτησε διὰ χειραψίας τὸν μαρκήσιον.

Αἱ παρευρισκόμεναι κυρίαι περιεκύκλωσαν τὸν πρίγκηπα, καὶ τὸν ἐκύτταζαν μετ' ἀπεριγράπτου θαυμασμοῦ, δικαιολογημένου, ἄλλως τε, διότι ὁ πρίγκηψ εἶνε ὡραιότατος, μὲ μαύρην κόμην, μελανοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μὲ εὐσταλὲς παράστημα. Ἔφερεν ἐπανωφόρι μπλὲ μαρέν, ριγωτὸ παντελόνι καὶ λευκὲς γκέτες. Εἰς τὰς χεῖράς του, μὲ λευκὰ γάντια, ἐκράτει τὸ σκληρὸν καπέλλο του.

Ἀφοῦ μετὰ κόπου διέσχισαν τὸ συνωθούμενον καὶ ζητωκραυγάζον διαρκῶς πλῆθος, ἐπέβησαν τῶν αὐλικῶν αὐτοκινήτων καὶ κατηυθύνθησαν πρὸς τὸν ἀνακτορικὸν πύργον τοῦ Λαῖκεν. Ἐκεῖ, ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, ἀπεσύρθη εἰς τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματά της, ὅπου καὶ συνηντήθησαν οἱ δύο ἀρραβωνιασμένοι...

Μετὰ μίαν ὥραν ὁ πρίγκηψ μετέβη δι' αὐτοκινήτου εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρεσβείαν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του, στρατηγοῦ Ἀμπρόζιο Τσιεριτσι, καὶ τοῦ ἀκολούθου του ταγματάρχου Τούλλιο Σαβέρα. Ἀφοῦ ἐπεσκέφθη τὰ διαμερίσματα, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσίν του, ὁ πρίγκηψ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Λαῖκεν ὅπου ἐπρογευμάτισε μετὰ τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ διῆλθε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας μὲ τὴν συντροφιὰ τῆς μνηστῆς του.

Ἡ ἡμέρα τῶν γάμων τοῦ πρίγκηπος Οὐμβέρτου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας—Ζοζέ, δὲν ὡρίσθη ἀκόμη, θὰ τελεσθοῦν ὅμως κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον εἰς τὴν Ρώμην.

Ἡ μόδα

Ὑφάσματα & ἐπανωφόρια

Τὰ ὑφάσματα ποὺ θὰ προτιμηθοῦν ἐφέτος εἶνε τὰ θαμπὰ κρέπια — ρομαίν, μπάρμαν, ζωρζὲτ καὶ κρὲπ ντὲ σίν. Ἐπίσης τὸ βελοὺρ ἄγκλαι, ἢ ἕνα πολὺ πυκνὸ μεταξωτὸ βελοῦδο ποὺ τοῦ ὁμοιάζει. Ἡ Λουὶζ Μπουλανζὲ χρησιμοποιεῖ πολὺ τὸ βελοῦδο αὐτό, ἰδίως σὲ βαθὺ κόκκινο χρῶμα. Ὁ Λελὸν παρουσιάζει μίαν ὡραίαν συλλογὴν ἀπὸ σκοτεινὸ χρῶμα βελοῦδο. Ὁ Μολυνὲ μεταχειρίζεται πολὺ τὸ βελοῦδο γιὰ στόλισμα τῶν ἐπωμίδων τῶν βραδυνῶν ἀμφιέσεων.

Τὸ σατὲν ἐπανέρχεται εἰς διαφόρους πυκνότητας. Ἐπειδὴ τὸ θαμπὸ εἶνε πολὺ τῆς μόδας, τὸ θαμπὸ σατὲν θεωρεῖται ὡς κομψότερον τοῦ γυαλιστεροῦ. Τὸ καλύτερο γυαλιστερὸ σατὲν εἶνε τὸ μαῦρο Λυναζὸλ τοῦ οἴκου Μπιανκίνι, ποὺ εἶνε κεντητὸ μὲ μετάλλινες πολύχρωμες κλωστές. Ἀπὸ τὸ ὕφασμα αὐτὸ παρουσιάζουν δύο ὡραῖα φορέματα ὁ Πρεμὲ καὶ ὁ Λελό.

Γιὰ τὰ φορέματα τῶν δεξιώσεων καὶ ἐπισήμων ἑσπερίδων ἐνδείκνυνται ὡς ὑφάσματα τὸ μουὰρ λαμέ, ὁ φάϊγ λαμὲ καὶ τὸ ὀττομὰν λαμέ. Ἀπὸ τὰ ἴδια ὑφάσματα γίνονται καὶ ἡ κάπες. Πολὺ ἐπανωφόρι γιὰ βραδυνὴ λευκὴ τουαλέτα εἶνε ἀπὸ μουὰρ λαμὲ ἐμπριμὲ σὲ ἀνοιξιάτικα χρώματα, γαρνιρισμένο μὲ ζιμπελίν. Ἱς τὴν συλλογὴν τῶν Ντεγιὲ - Ντουσὲ εἴδομεν πολὺ κοντὰ ἐπανωφόρια ἀπὸ λαμὲ τονιρισμένα στὶς ἄκρες μὲ γοῦνα.

Ὁ Οὔορθ ἔχει ἐφεύρει ἕνα θαυμάσιον σύνολον γιὰ ἑσπερίδας, φορέματος καὶ ἐπανωφοριοῦ, ἀπὸ σατὲν λαμὲ περσικὸ σὲ φόντο μπλὲ καὶ μὲ μικρὰ κλαδιά, πράσινα καὶ χρυσᾶ μοτίφ, ποὺ θυμίζει πραγματικὰ περσικὰ ὑφάσματα. Ὁ Μολλυνὲ προτιμᾷ τὰ χρυσᾶ ὑφάσματα, ἰδίως γιὰ τὶς κάπες.

Τὰ μαλακὰ λαμὲ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς οἴκους τῆς μόδας. Ἡ γοῦνα στολίζει πλουσιοπάροχα τὶς βραδυνὲς πολυτελεῖς τουαλέττες.

Τὰ ἄνθη θεωροῦνται ἀπαραίτητος στολισμὸς τῶν βραδυνῶν ἀμφιέσεων. Τοποθετοῦνται εἰς τὸ ντεκολτὲ ἢ στὴ μέση, καὶ ἔχουν πάντοτε τὸ χρῶμα τοῦ φορέματος ποὺ στολίζουν. Ἡ ντάλια, ὁ νάρκισσος καὶ ἡ ἴρις, εἶνε τὰ περισσότερον τῆς μόδας ἄνθη. Εἰδικῶς διὰ τὸ στόλισμα τῶν φορεμάτων ὑπάρχουν ἄνθη, ἀρωματισμένα μὲ τὸ φυσικὸ των ἄρωμα, καὶ ποὺ τὰ πέταλα τους δίδουν εἰς τὴν ἀφὴν τὴν ἐντύπωσιν ἀληθινῶν λουλουδιῶν. Τέτοια ἄνθη ὑπάρχουν εἰς μεγάλην συλλογὴν εἰς τὰ ἀθηναϊκὰ καταστήματα καὶ ἰδίως εἰς τὰ μυροπωλεῖα.

Τὸ τοῦλι καὶ ἡ δαντέλλα ἐπανέρχονται ἐν ὅλῃ των τῇ δόξῃ. Τὸ τοῦλι ταιριάζει περισσότερον εἰς τὰ φορέματα τῶν δεσποινίδων. Ἡ δαντέλλα, ἐφέτος, εἶνε ἀραιὰ ἢ ἐλαφρά, καὶ εἰς διάφορα χρώματα.

ΣΥΖΕΤ

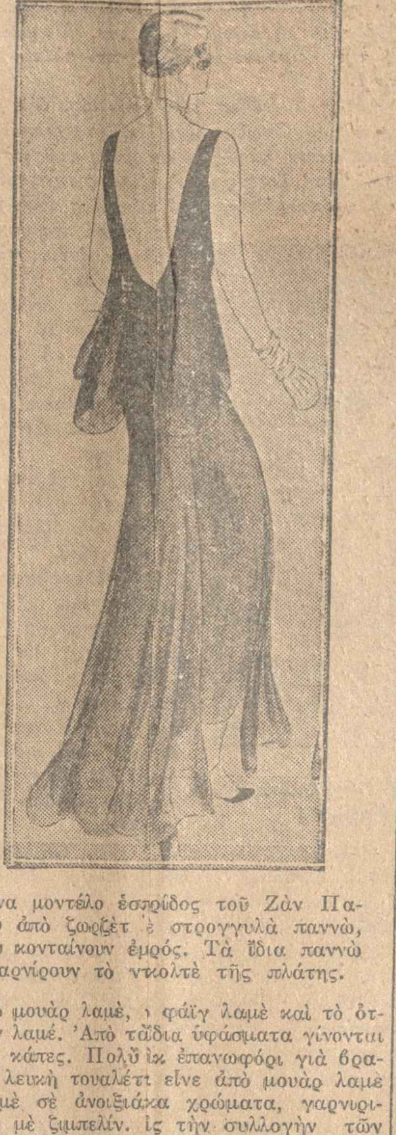

Ἕνα μοντέλο ἑσπρίδος τοῦ Ζὰν Πατοῦ ἀπὸ ζωρζὲτ ἐ στρογγυλὰ παννώ, ποὺ κονταίνουν ἐμπρός. Τὰ ἴδια παννὼ γαρνίρουν τὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης.

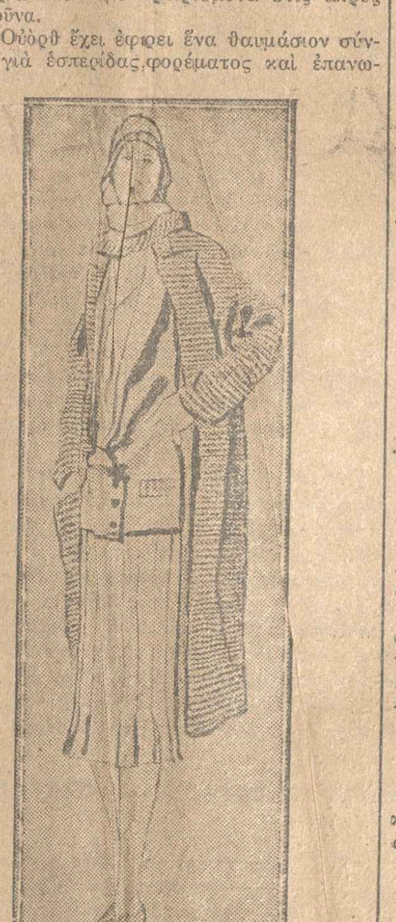

Ἕνα χαριτωμένο σύνολον, τοῦ ὁποίου ἡ μπλοῦζα εἶνε τὸ μάλλινο μπὲζ ὕφασμα, ἡ ζακέττα γίνεται ἀπὸ ἐλαφρὸ τουΐντ μὲ ρίγες μπλὲ καφὲ καὶ ἡ φούστα ἡ ὁποία εἶνε πλισὲ χάρις στὶς πτυχὲς ποὺ εἶνε γαζωτὲς σχεδὸν ἕως κάτω. Τὸ ἐπανωφόρι εἶνε ἀπὸ ἴδιο τουΐντ ἀλλὰ κάπως βαθύτερο.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΚΗΝΗ
ΑΠΟΨΕ
ΒΟΛΠΟΝΕ
ΚΩΜΩΔΙΑ

Ὁ ἀθλητισμὸς

Ἡ χθεσινὴ ζωηρὰ ἀθλητικὴ κίνησις

Τ' ἀποτελέσματα τῶν συναντήσεων

—«Παναθηναϊκὸς» — «Ἀπόλλων» 4—1

Ὁ «Παναθηναϊκὸς» συνεχίζων τὰς νίκας του εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τοῦ πρωταθλήματος, ἐπέτυχε χθὲς τὴν τρίτην του κατὰ σειρὰν νίκην ἐναντίον τῆς ὁμάδος τοῦ «Ἀπόλλωνος», τὴν ὁποίαν ἐνίκησε μὲ 4—1.

Ὁ ἀγὼν ὑπῆρξε πολὺ ἥσυχος καὶ ἀβίαστος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ἀρκετὰ τὸ παιγνίδι τοῦ «Ἀπόλλωνος» τὸ ὁποῖον διακρίνει ἐξαιρετικὴ λεπτότης καὶ μὲ τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν εἰς τὸ α' ἡμιχρόνιον νὰ προσαρμοσθῇ καὶ ὁ «Παναθηναϊκὸς» καὶ νὰ παρουσιάσῃ οὕτω καλοὺς καὶ τεχνικοὺς συνδυασμοὺς τῶν κινητῶν του. Τὸ α' τέρμα ἐπέτυχεν ὁ Μιάκης εἰς τὰ μέσα τοῦ α' ἡμιχρονίου ἀπὸ ἐλεύθερον λάκτισμα, περὶ τὰ τέλη δὲ αὐτοῦ καὶ κατόπιν κόρνερ ἐσημειώθη καὶ τὸ δεύτερον ὑπὲρ τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» τέρμα. Εἰς τὸ 2ον ἡμιχρόνιον ὁ «Παναθηναϊκὸς» διετήρησε τὴν ὑπεροχήν του ἐπιτυχὼν ἕτερα δύο τέρματα, ἓν διὰ τοῦ Τζιραλίδη εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ἕτερον διὰ τοῦ Μεσσάρη περὶ τὰ μέσα τοῦ ἡμιχρονίου, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀνεύθυνος ὁ τερματοφύλαξ Ρουσσόπουλος. Ὁ «Ἀπόλλων» ἐσημείωσε τὸ μοναδικόν του τέρμα περὶ τὰ μέσα τοῦ ἡμιχρονίου αὐτοῦ, ἐπωφεληθεὶς τῆς συγχύσεως τῶν παικτῶν τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» πρὸ τοῦ τέρματός των. Ὁ Παναθηναϊκὸς» παρουσίασε τὸ αὐτὸ ὡραῖον καὶ ὁμοιογενὲς σύνολον καὶ ἐκέρδισεν ἐπαξίως τὸν ἀγῶνα.

Ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἀπόλλωνος», ἀποτελουμένη ἀπὸ νεαροὺς παίκτας ἠγωνίσθη μὲ ἐξαιρετικὴν ψυχραιμίαν καὶ ἔκαμε πολὺ καλὴν ἐντύπωσιν. Ἔλειπε μόνον ἀπὸ τοὺς παίκτας ἡ πολλὴ πεῖρα ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὴν νίκην. Ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως ὑστεροῦν εἰς πολλὰ σημεῖα, μολονότι ἐπαρουσίασαν κατ' ἐπανάληψιν θαυμασίους συνδυασμούς, μεταξὺ τῶν διαφόρων γραμμῶν. Ἀργοποροῦν λ. χ. πολὺ εἰς τὴν μεταβίβασιν τῆς σφαίρας καὶ φέρονται μὲ ἐξαιρετικήν... λεπτότητα ἀπέναντί της. Στεροῦνται ἐπίσης καταλλήλου σουτέρ.

Ὁ «Παναθηναϊκὸς» ἠγωνίσθη μὲ τὴν συνήθη του σύνθεσιν ἐκτὸς τοῦ Τσολίνα, τὸν ὁποῖον ἀντικατέστησεν ὁ Πιερράκος. Διαιτητὴς ὁ κ. Οἰκονομίδης.

—«Ἀτρόμητος» — «Ἕνωσις Κων)πόλεως» 2—1

Ἡ «Ἕνωσις Κων)πόλεως» ὑπέστη χθὲς ὅλως ἀπροσδοκήτως τὴν πρώτην της ἧτταν ἀπὸ τὴν ὁμάδα τοῦ «Ἀτρομήτου», ἡ ὁποία ἠγωνίσθη μὲ πεῖσμα καὶ θαυμαστὸν ψυχικὸν σθένος, ἀποσπάσασα τελικῶς τὴν νίκην. Τὸ πρῶτον τέρμα ἐπέτυχεν ὁ «Ἀτρόμητος» διὰ τοῦ Πανάνου εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ πρώτου ἡμιχρονίου, περὶ τὰ μέσα δὲ αὐτοῦ ἐπέτυχε καὶ δεύτερον ἀπὸ πέναλτυ. Ἡ «Ἕνωσις» ἐπέτυχε τὸ μοναδικὸν τέρμα τῆς κατόπιν ἐλευθέρου λακτίσματος καὶ διὰ τοῦ Μάλλιου περὶ τὰ τέλη τοῦ πρώτου ἡμιχρονίου, παρουσιάσθη δὲ εἰς αὐτὴν ἡ εὐκαιρία νὰ ἰσοφαρίσῃ εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον διὰ σημειωθέντος πέναλτυ, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀπέκρουσεν ἐπιτυχῶς ὁ τερματοφύλαξ Ὀριγώνης. Ὁ ἀγὼν γενικῶς διεξήχθη μὲ παιγνίδι μοιρασμένο. Οἱ τοῦ «Ἀτρομήτου» παρουσίασαν τὸ σύνηθες γρήγορο καὶ ὁρμητικὸν παιγνίδι των μὲ τὸ ὁποῖον ἐπέφερον σύγχυσιν εἰς τὰ στελέχη τῆς ἀντιπάλου ὁμάδος. Ὁ «Ἀτρόμητος» ἠγωνίσθη μὲ τοὺς παίκτας: Ὀριγώνην, Καραντᾶν, Γλικοφρύδην, Βώκον, Γιωγόπουλον, Μπουγιάσην, Καλαγβούνην, Λουρῆν, Πανάνον, Ρηγόπουλον καὶ Σταθόπουλον. Διαιτητὴς ὁ κ. Κοντός.

—Ἄλλαι συναντήσεις

Ἡ β' ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ἐνίκησε τὴν β' ὁμάδα τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» μὲ 2—1 εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον Ν. Φαλήρου.

— Εἰς τὰς Καλάμας ἡ β' ὁμὰς τῆς «Ἑνώσεως» ἐνίκησε τὸν «Ἀπόλλωνα» Καλαμῶν μὲ 3—0.

— Ἐγένοντο ἐπίσης χθὲς αἱ συναντήσεις β' καὶ γ' κατηγορίας διὰ τὰ πρωταθλήματα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

—Οἱ ὁμαδικοὶ ἀγῶνες

Ἐσυνεχίσθησαν καὶ ἔληξαν χθὲς εἰς τὸ Στάδιον οἱ Γ' Ὁμαδικοὶ Ἀθλητικοὶ Ἀγῶνες τῶν σωματείων «Ἐθνικὸς», «Πανελλήνιος» καὶ «Πανιώνιος». Οἱ ἀγῶνες παρ' ὅλον ὅτι ἐπέτυχον ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς καὶ συμμετοχῆς ἀθλητῶν, ὑστέρησαν μεγάλως εἰς τὴν ὀργάνωσιν αὐτῶν, ἡ ὁποία παρουσιάσθη ἀτελὴς καὶ βεβιασμένη. Κατερρίφθησαν τὰ ὁμαδικὰ ρεκὸρ τοῦ ἅλματος εἰς ὕψος, ἐλευθέρας δισκοβολίας καὶ σκυταλοδρομίας 4Χ1500 μ.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Σκυταλοδρομία 10Χ100 μέτρα:
1η Ὁμὰς «Πανιωνίου Γ. Σ.» 2' 2'' 4)5 (Πανταζῆς, Ψαρόβαρκας, Παντελέσκος Ι καὶ ΙΙ, Μισαηλίδης, Καμιζούλης, Τιρὲν, Βάσης, Γρηγορίου καὶ Χάλαρης).
2α Ὁμὰς «Πανελληνίου» 2' 4'' 3)5.
3η Ὁμὰς «Ἐθνικοῦ» 2' 5'' 4)5.
Σκυταλοδρομία 4Χ1500 μέτρα:
1η Ὁμὰς «Ἐθνικοῦ» εἰς χρόνον 18' 35'' 4)5 (Ἀθανασιάδης, Θεοδωρακόπουλος, Τσολακόπουλος καὶ Α. Κράνης).
2α Ὁμὰς «Ἐν. Κ)πόλεως» 19' 30''.
3η Ὁμὰς «Πανελληνίου» 19' 46'' 2)5.
Σκυταλοδρομία Σουηδική:
1η Ὁμὰς «Ἐθνικοῦ» 2' 10'' 1)5.
2α Ὁμὰς «Πανελληνίου» 2' 13'' 1)5.
3η Ὁμὰς «Ὀλυμπιακοῦ» 2' 13'' 2)5.
Ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἐθνικοῦ» ἔτρεξε μὲ τοὺς Μοιρόπουλον, Ζωγραφάκην, Βαμβακᾶν καὶ Λάμπρον.
Ἅλμα εἰς ὕψος:
1ος «Πανελλήνιος» μὲ μέσον ἅλμα 1 μ. 625 (Ροζάκης 1 μ. 70, Ἀντύπας 1 μ. 65, Μποῦρλος 1 μ. 60, Νικολάου 1 μ. 60).
2ος «Ἐθνικὸς Γ. Σ.» μὲ μέσον ἅλμα 1 μ. 562 (Τουρνᾶς 1.60, Μοιρόπουλος 1.60, Χαρισιάδης 1.55, Σαλίβερος 1.50).
3ος «Πανιώνιος» μὲ μέσον ἅλμα 1 μ. 525.
Σκυταλοδρομία 4Χ75 μέτρα γυναικῶν:
1η Ὁμὰς «Πανιωνίου» εἰς χρόνον 44'' 4)5, (Ἀρμάου, Μπεναρδῆ, Τσιμπουράκη, Λαμπρινοπούλου).
2α Ὁμὰς «Π. Φαλήρου» 46'' 1)5.
3η Ὁμὰς «Νέων Βύρωνος».
Σκυταλοδρομία 4Χ50 μέτρα γυναικῶν:
1η Ὁμὰς «Πανιωνίου» εἰς χρόνον 30'' 2)5 μὲ τὰς ἰδίας ὡς ἄνω ἀθλητρίας.
2α Ὁμὰς «Π. Φαλήρου» 31'' 3)5.
3η Ὁμὰς «Πειραϊκοῦ» εἰς χρ. 33''.
Ἐλευθέρα δισκοβολία:
1ος «Πανελλήνιος» μὲ μέσην βολὴν 34 μ. 03 (Μολυβδόπουλος 36.52, Βεϊνογλου 33.24, Καραγιάννης 34, Ἀντύπας 35 μ.)
2ος «Ἐθνικὸς» μὲ μέσην βολὴν 31 μ. 75 (Ζαχαρόπουλος 35.28, Φιχιώτης 32.40, Δαλέζος 32.34, Χαρισιάδης 27.05).
3ος «Πειραϊκὸς» μὲ βολὴν 27 μ. 14.

—Τὸ πρωτάθλημα τῆς πάλης

Εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα» διεξήχθησαν χθὲς τὴν πρωΐαν οἱ ἀγῶνες πάλης διὰ τὸ πανελλήνιον πρωτάθλημα. Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Κατηγορία Βαρέων: 1) Βελισσάριος «Ἐθνικοῦ», 2) Χελιώτης «Πανελληνίου».

Κατηγορία Ἡμιβαρέων: Πρωταθλητὴς ἀνεδείχθη ὁ Ζαμοὺτ τοῦ «Πανελληνίου» μὴ ἐμφανισθέντος οὐδενὸς ἀντιπάλου.

Κατηγορία Μέσων: 1) Ἀρβανιτόπουλος «Ἐθνικοῦ», 2) Τατασόπουλος «Πανελληνίου» καὶ 3) Μαλλίδης «Ἀχιλλέως». Ὁ μεταξὺ τῶν δύο πρώτων ὑπῆρξεν ἐνδιαφέρων.

Κατηγορία Ἐλαφρῶν: Τριγκάρης «Πανελληνίου», Συντροφίδης «Πανελληνίου» καὶ Ζαχαρίου «Ἐθνικοῦ», ἅπαντες πρῶτοι.

Κατηγορία Ὑπερελαφρῶν Α': Λαμπρινίδης καὶ Νικολαΐδης «Ἐθνικοῦ», ἀμφότεροι πρῶτοι, Βασιλειάδης δεύτερος.

Κατηγορία Ὑπερελαφρῶν Β': 1) Ζερβίνης «Ἐθνικοῦ», 2) Λιμογιάννης «Πανελληνίου» καὶ 3) Γ. Βασιλείου. Ὁ Ζερβίνης ἐνίκησε μὲ μεγάλην εὐκολίαν τοὺς ἀντιπάλους του καὶ εἰς διαστήματα ὄχι ἀνώτερα τῶν 3 λεπτῶν.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀγώνων ἐγένετο ἐπίδειξις ἐλευθέρας πάλης μεταξὺ τοῦ Παπαδάκη καὶ τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς ὁμογενοῦς Παυλάκη. Ὁ τελευταῖος ἐκτὸς τῆς ἀρτίας του σωματικῆς διαπλάσεως, παρουσίασεν ὑπερόχους λαβάς, εὐκινησίαν, ἀντίληψιν καὶ δείγματα γενικῶς μεγάλης προπονήσεως. Ὡς ἐκ τούτου ὁ Σύνδεσμος ἀπεφάσισεν ὅπως τὸν κρατήσῃ ἐνταῦθα καὶ τοῦ ἀναθέσῃ τὴν προπόνησιν τῶν νεωτέρων παλαιστῶν μας.

Διαιτηταὶ τῶν ἀγώνων ἦσαν οἱ κ.κ. Μαΐχος καὶ Κουντούρης. Ὁ τελευταῖος ἀποτελεῖ ὁμολογουμένως διαιτητὴν πάλης πολὺ καλὸν καὶ μὲ τελείαν γνῶσιν τῶν παλαιστικῶν κανόνων, λόγῳ ὅμως τῆς ἡλικίας του καὶ τῆς παθήσεως τῶν ὀφθαλμῶν του ὑποπίπτει εἰς σφάλματα τῆς τεχνικῆς φύσεως.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος ὄργανα τοῦ δημοσίου φόρου ἀπεπειράθησαν νὰ ματαιώσουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐτελεῖτο οὗτος εἰς κλειστὸν χῶρον. Ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν ἐν λόγῳ κυρίων ἦτο τελείως ἄστοχος, καθὼς ἄλλως τε διασαφίζει καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 233 ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ ἀγῶνες εἶχον ἐξ ἄλλου καθαρῶς ἐρασιτεχνικὸν χαρακτῆρα, ἀνεξαρτήτως τοῦ τόπου τελέσεώς των.

—Οἱ σκοπευτικοὶ τοῦ «Ἀχιλλέως»

Ἐτελέσθησαν χθὲς εἰς τὸ σκοπευτήριον τοῦ Παγκρατίου οἱ β' ἐσωτερικοὶ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες τοῦ Συλλόγου «Ἀχιλλεύς». Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Ἀγὼν ἀπὸ 25 μέτρων διὰ Φλόμπερ: 1) Μαρινάκης, 2) Μ. Σταμάτογλου καὶ 3) Δ. Σταμάτογλου.
2) Ἀγὼν ἀπὸ 50 μέτρων διὰ καραμπίνας: 1) Π. Σταυρόπουλος, 2) Π. Πέππας καὶ 3) Σ. Χρηστίδης.
3) Ἀγὼν ἀπὸ 25 μέτρων διὰ πιστολίου: 1) Γ. Ἀρκάλλης, 2) Κ. Θεοδωρόπουλος καὶ 3) Π. Σταυρόπουλος.
4) Ἀγὼν ἀπὸ 300 μ. διὰ μάνλιχερ: 1) Π. Χρηστίδης, 2) Π. Σταυρόπουλος καὶ 3) Γ. Παπαπαναγιώτου.
5) Ἀγὼν διὰ τυφεκίου κατὰ ποικίλων δίσκων: 1) Π. Παπαπαναγιώτου, 2) Γ. Ἀρκάλλης, 3) Π. Χρηστίδης, 4) Κ. Θεοδωρόπουλος καὶ 5) Α. Μαρινάκης.

—Οἱ ἀθλητικοὶ τῶν πυγμάχων

Εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ «Πανελληνίου» διεξήχθησαν ἐπίσης χθὲς οἱ ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τοῦ Συνδέσμου Πυγμάχων Ἀθηνῶν, εἰς τοὺς ὁποίους συμμετέσχον ἄνω τῶν 30 ἀθλητῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν οὕτω:
100 μέτρα ἡμιτελικός: Τζανετόπουλος 12'' Σπανούδης 12'' 1)5, Καρδαμίτσης καὶ Λαμπίρης.
1000 μέτρα: Τζανετόπουλος 3' 9'' 3)5, Ξύδης 3' 10'' 1)5, Νίκας 3' 10'' 3)5. Τοῦ ἀγῶνος τούτου συμμετέσχον 27 δρομεῖς.
Σφαῖρα: Καρδαμίτσης 18 μ. 62 (δι' ἀμφοτέρων 10.22 σὺν 8 μ. 40), Κοτούλας 17 μ. 43 καὶ Ἠλιόπουλος 17 μ. 36.
Ἅλμα τριπλοῦν: Κοτούλας 12 μ. 43, Πασαλίδης 11 μ. 66, Μητσούλης 11 μ. 54 καὶ Καπιτσόγλου 10 μ. 93.

Οἱ ἀγῶνες συνεχίζονται τὴν ἐπομένην Κυριακήν.

—Τὸ κύπελλον Κετσέα

Ἔληξαν χθὲς οἱ ἀγῶνες τέννις μεταξὺ τῶν ὁμίλων «Πανελλήνιος» καὶ «Ἀττικὸς» διὰ τὸ κύπελλον Κετσέα. Τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1) Ἁπλοῦς ἀνδρῶν: Φ' Ντεβιντάς (Π) ἐνίκησε Νικολόπουλον (Α) μὲ 6)1, 6)0 καὶ 6)0.
Παπαδόπουλος (Π) ἐνίκησε Βενετσανόπουλον (Α) μὲ 6)4, 6)1 καὶ 7)5.
2) Διπλοῦς ἀνδρῶν: Οὐζούνης—Ντεβιντάς (Π) ἐνίκησαν Ζῶτον—Τσουκαλᾶν (Α) μὲ 6)1, 6)2 καὶ 6)3.
3) Ἁπλοῦς γυναικῶν: Κυρία Βλαχάκη (Α) ἐνίκησε δ. Β. Ψαρρᾶ (Π) μὲ 6)0, 6)0. Κασμάτη (Α) ἐνίκησε Κινάτου (Π) μὲ 6)3, 6)3.
4) Διπλοῦς μικτός: Κασμάτη — Ζῶτος (Α) ἐνίκησαν Κινάτου—Οὐζούνην (Π) μὲ 6)2, 6)2.

Ἐγένετο ἐπίσης ὁ τελικὸς ἀγὼν Ζώτου—Οὐζούνη μὲ ἰσόπαλον ἀποτέλεσμα 7)5, 1)6, 2)2. Ἕκαστος παίκτης ἐκέρδισε ἀνὰ ἕνα σὲτ καὶ ἕνα ἰσόπαλον. Κατόπιν τούτου ὁ ἀγὼν θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν Τετάρτην τὸ πρωῒ καὶ θὰ κρίνῃ τὴν νικήτριαν ὁμάδα δεδομένου ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ἀμφότεροι οἱ Σύλλογοι ἐπέτυχον ἀνὰ 3 νίκας.

ΣΑΚ.

Θέατρα

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Αἰωνία Ζωή».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Βολπόνε».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Μέσα ὅλοι», ἐπιθεώρησις.
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Λοβιτοῦρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἡ Σουλαμίτις».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Νύχτες πριγκήπων».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Φὸξ-Φολὶς» (ὁμιλῶν).
ΟΥΦΑ. «Φιλῶ τὸ χέρι σας κυρία».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὁ ἄνθρωπος ποὺ γελᾷ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μυστηριώδης κυρία».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Ἀετὸς τῆς τιμῆς».
Α.Ο.Δ.Ο. «Νεότης θριαμβεύει».
ΑΡΗΣ. «Ὅταν ἡ σὰρξ ὑποκύπτῃ».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Νὰ εἴσαι κοκέτα».
ΗΛΥΣΙΑ. «Ἀρχιδοὺξ τοῦ Μπαλέτου».
ΚΟΣΜΟΣ. «Τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων».
ΛΟΥΞ. «Φιφή».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Δαίμων τοῦ ἀέρος».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἐκδίκησις ἀπάχη».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ραμόνα».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Ὀπερέττα Καντιώτη-Ριτσιάρδη). «Ἡ πρώτη ἀγάπη».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Γιολάντα» μὲ ἆσμα.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μανωλέσκου».

«Βολπόνε»

Ἡ Ἐλευθέρα Σκηνὴ ἐπαναλαμβάνει ἀπόψε τὴν κλασικὴν κωμῳδίαν τοῦ Μπὲν Τζόνσων «Βολπόνε». Εἶναι γνωστὴ ἡ ἐπιτυχία τῆς κωμῳδίας ἐκείνης κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον ὁπότε ἐκράτησεν ἐπὶ πολὺ τὸ πρόγραμμα τοῦ θεάτρου Κοτοπούλη.

Πρωταγωνιστοῦν οἱ κ. κ. Λογοθετίδης (Βολπόνε), Μυράτ (Μόσκας), Ροζὰν (Κορμπάτσιο), Γληνός, Ἀποστολίδης καὶ αἱ κυρίαι Φ. Λούη καὶ Κ. Κωνσταντοπούλου.

ΑΠΟΛΛΩΝ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΝΥΧΤΕΣ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ
μὲ τὸν ΖΑΚ ΚΑΤΕΛΕΝ
Θὰ συνεχισθῇ καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα.
ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΟΖΑΚΩΝ ΜΠΑΓΙΑΝ
ἡ ὁποία θὰ συνοδεύσῃ τὸ ἔργον καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα, θὰ τραγουδήσῃ ἐκτὸς προγράμματος ΣΗΜΕΡΟΝ καὶ τὸ ἀθάνατον τραγοῦδι τοῦ ΒΑΡΚΑΡΗ ΤΟΥ ΒΟΛΓΑ. Ἡ χορῳδία λαμβάνει μέρος εἰς ὅλα τὰ προγράμματα ἀπὸ τὰς 4—12 μ. μ.

ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΓΕΛΑ
μὲ τὸν ΚΟΝΡΑΔ ΦΑΪΤ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ)
ΣΗΜΕΡΟΝ
Ἡ μεγαλυτέρα Παγκόσμιος ἐπιτυχία
ΦΙΛΩ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΑΣ MADAME
(ICH K'USSE IHRE HAND MADAME)
μὲ τὸν ΧΑΡΡΥ ΛΙΤΚΕ
Τὸ γνωστότατο τραγοῦδι - ΦΙΛΩ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΑΣ - θὰ τραγουδήσῃ συνοδείᾳ εἰδικῆς ὀρχήστρας ὁ diseur κ. SYRANO
ΤΑ ΔΙΑΡΚΗ ΔΕΝ ΘΑ ΙΣΧΥΣΟΥΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Καταστήματα

Ἀληθὴς ἔκθεσις καλλιτεχνημάτων εἶνε τὸ ἀνθοπωλεῖον Φλεριανοῦ μὲ τὰ καθημερινῶς ἀφικνούμενα κομψοτεχνήματα τῶν τελευταίων μοντέλων προελεύσεως τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν ἐκθέσεων καὶ τῆς προσωπικῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀνθοπώλου Φλεριανοῦ.

Ἰατροὶ

—Ὁ μαιευτὴρ κ. Δ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ μετώκησεν Βερανζέρου 12, Τηλ. 4 - 74.

— ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΣ μαιευτὴρ - γυναικολόγος, Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Μαιευτηρίου, σπουδάσας εἰδικῶς ἐν Παρισίοις. Ἀσκληπιοῦ 4. 9—30 π. μ. καὶ 4—6 μ.μ.

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς - ὀδοντίατρος, Μενάνδρου 51. 9—12 καὶ 3—6 μ.μ.

— Ὁ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ τοῦ Δημοτ. Μαιευτηρίου ἰατρὸς κ. Ν. ΑΚΤΥΠΗΣ, δέχεται Σόλωνος 126, 9—10 καὶ 4—6.

Ὁ ὀφθαλμίατρος Π. ΔΕΔΕΔΗΜΟΣ δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του ὁδὸς Μπόταση 7 (παρὰ τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος).

—Ὁ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ἰατρὸς κ. Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ δέχεται ἐν τῇ νέᾳ Κλινικῇ του ὁδὸς ΑΒΕΡΩΦ 7α παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον «ΑΚΡΟΠΟΛ».

— Ὁ Διευθυντὴς ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ, δέχεται τοὺς ἐκ δερματικῶν καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων πάσχοντας, ὁδὸς Σαριπόλου 8 (ἔναντι βορείας πλευρᾶς Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου), καθ' ἑκάστην 8—12 καὶ 3—7.

Ν. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ, Γυναικολόγος-Χειρουργός, τέως ἐπιμελητὴς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, δέχεται ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 19, 5—6 μ. μ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλέστατόν μας σύζυγον, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΙΩΑΝΝΗΝ Ν. ΠΟΛΙΤΗΝ

κηδεύομεν σήμερον καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ρεθύμνης ἀριθ. 7 οἰκίας μας εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1929

Ἡ σύζυγος: Θηρεσία Ἰωάννου Πολίτου.
Ἡ θυγάτηρ: Λουλοῦκα Ἰωάννου Πολίτου.
Οἱ ἀδελφοί: Μαριγὼ Ι. Χαρμαντᾶ, Ἑλένη Ν. Τσούχλου, Παναγιώτης Ν. Πολίτης, Περικλῆς Δ. Ρεδιάδης, Δευκαλίων Δ. Ρεδιάδης, Ἰωάννης Η. Χαρμαντᾶς, Νικόλαος Ι. Τσοῦχλος, Σμαράγδα Γ. Ρεδιάδου, Ἀθανασία Π. Ρεδιάδου, Μαρὴ Δ. Ρεδιάδου, Θωμαῒς Π. Πολίτου, Ἡρακλῆς Καρκούλας.
Οἱ ἀνεψιοί.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΞΙΩΝ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Δ. Γκιόκα, πρώην ἀνωτέρου τραπεζιτικοῦ ὑπαλλήλου, βιβλίον εἰς ὃ περιγράφονται ἅπασαι αἱ μέθοδοι κερδοσκοπίας ἐπὶ κινητῶν ἀξιῶν· (χρεωγράφων, δελτίων παρακρατήσεως κλπ.).

Πωλεῖται ἀντὶ δραχμῶν 50 εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα Ἀθηνῶν καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ Γεωρ. Γκιόκα, Ἀθῆναι ὁδὸς Αἴνου (14).

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S.	60

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυπαι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Ὁ ἀγῶνας τῆς γυναίκας...

Τὰ τελευταῖα μοντέλα γυναικείας πίπας καὶ καπνοσακκούλας. Ἀπὸ πέρυσιν ἡ πίπα ἔγινε τῆς μόδας μεταξὺ τῶν μοντέρνων θηλέων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀρκοῦνται πλέον εἰς τὸ σιγαρέττον, κατοχυρωνόμενα ὄπισθεν τῆς γνώμης τῶν ἰατρῶν ὅτι τὸ διὰ πίπας κάπνισμα εἶνε ὑγιέστερον.

Μόνον γιὰ τὰ μαλλιά...

Ἕνα νεώτατον μηχάνημα ἠλεκτρικοῦ μασσάζ, τὸ ὁποῖον ὑποβοηθεῖ σημαντικῶς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κόμης (ἐπανερχόμεθα εἰς τὰ μακρυὰ μαλλιά;)... Δυστυχῶς ἡ ἐπίδρασις τοῦ μηχανήματος δὲν εἰσχωρεῖ βαθύτερον.

Διαγωνισμὸς σερβιτόρων

Εἰς τὸ Παρίσι διεξήχθη ἕνας πρωτότυπος διαγωνισμὸς ταχύτητος καὶ ἐπιδεξιότητος μεταξὺ τῶν σερβιτόρων. Οἱ διαγωνιζόμενοι, κρατοῦντες ἕκαστος δίσκον καὶ ἐπ' αὐτοῦ φιάλην οἴνου καὶ τρία ποτήρια, ἐξεκίνησαν ὁμοῦ ἐκ τῆς πλατείας Κλισὺ (ὅπου ἐλήφθη ἡ φωτογραφία) διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸ τέρμα. Νικητὴς θὰ εἶνε ὁ πρῶτος φθάνων μὲ.... ἀκέραια τὰ γυαλικά.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΑΝΥΠΑΡΞΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΤΕΣΣΑΡΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΕΦΕΤΩΝ κ. ΓΕΡΑΚΑΡΗ

Γ'.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ μου τῆς χθὲς ἔδειξα τὴν ἀνάκρισιν ἀσχολουμένην δι' ἀνύπαρκτα, ὡς οἱ ἀριθμοὶ τοὐλάχιστον τὰ ἐμφανίζουσιν, ἢ ἐλαφροτάτης μορφῆς ἀδικήματα, ἐᾶν δὲ χαίρειν, ἐξ ὅσων ἐξέθηκα λόγων, τὰ ἐκ τούτων ἐπιβάλλοντα τὴν ἄγρυπνον καὶ σύντονον αὐτῆς ἐπέμβασιν καὶ ἐκ τῆς σοβαρότητος αὐτῶν καὶ ὅπως μὴ ἀσθενοῦνται αἱ περὶ τῆς ἐνοχῆς ἐνδείξεις ἐκ τῆς παρόδου, ἐν ἐνεργείᾳ ἀνακρίσεων, μακροῦ χρόνου.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ

Εἰς τὴν ἐπὶ πλέον ἐπίρρωσιν τῆς ἀκριβείας τῶν ἰσχυρισμῶν μου τούτων ἔρχεται ἡ δρᾶσις τῶν συμβουλίων ἀμφοτέρων τῶν βαθμῶν.

Εἰς τὰ συμβούλια τῶν πλημμελειοδικῶν τοῦ Κράτους ὑπεβλήθησαν 43.846 εἰσαγγελικαὶ προτάσεις πρὸς ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν βουλευμάτων. Ἐπὶ τούτων ἐξεδόθησαν ὁριστικὰ τοιαῦτα 43.290. Ἐκ τούτων τὰ 33.074!! ἀπέβησαν ἀπαλλακτικὰ διὰ τοὺς κατηγορουμένους, 326 παρέπεμψαν τοὺς μηνυθέντας εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον, 6.971 εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον, χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ γνωσθῇ πόσαι ἐκ τῶν δρωσῶν αὐτὰ κολασίμων πράξεων παρεγράφησαν κατὰ τὸν μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεώς των χρόνον καὶ 2.335 εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον, μὴ διδομένου ἡμῖν ὑπὸ τῆς στατιστικῆς πόσα ἐκ τούτων δρῶσι φυγοδικοῦντας κατηγορουμένους. Καὶ τῶν τοιούτων βουλευμάτων ἡ τελικὴ τύχη θὰ ἐρευνηθῇ κατωτέρω ὅταν θὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων.

Εἰδικῶς εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν ὑπεβλήθησαν 4.484 εἰσαγγελικαὶ προτάσεις πρὸς ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν βουλευμάτων. Ἐπὶ τούτων ἐξεδόθησαν 4.229 ὁριστικὰ βουλεύματα. Ἐκ τούτων τὰ 3.005!! ἀπέβησαν ἀπαλλακτικὰ διὰ τοῦ μηνυθέντας, 17 παρέπεμψαν αὐτοὺς εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον, 739 εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον καὶ 323 εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον.

Η ΒΡΑΔΥΤΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΩΝ

Ὡσεὶ δὲ νὰ μὴ ἦτο ἱκανὴ πρὸς μόρφωσιν πεποιθήσεως πλέον περὶ τῆς εὐχερῶς καὶ ἀκόπως δυναμένης νὰ ἐπιτευχθῇ ἀτιμωρησίας ἐκ τῆς βραδυτάτης ἐνεργείας τῶν ἀνακρίσεων, προστίθεται εἰς ἐνίσχυσιν ταύτης καὶ μία ἀδικαιολόγητος ὅλως βραδύτης ἐν τῇ καταρτίσει καὶ τῇ δημοσιεύσει τῶν βουλευμάτων, βραδύτης εἰς μῆνας ὅλους ἀριθμουμένη καὶ ἐξικνουμένη πολλάκις μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ἀδικήματα κατ' ἔγκλησιν διωκόμενα νὰ παραγραφῶσιν ἀπὸ τῆς περὶ παραπομπῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ βουλεύματος.

Μὴ θέλων νὰ ἀοριστολογῶ, παραθέτω ὅσα τοιαῦτα βουλεύματα προχείρως ἐπέτυχον νὰ ἀποκαλύψω, ἐκδοθέντα πάντα κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1929, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπισήμως ἐξηγγέλθη ὅτι σύντονοι καὶ ἐπιτυχεῖς κατεβλήθησαν κρατικαὶ προσπάθειαι εἰς τῆς δικαιοσύνης τὴν ἀνόρθωσιν, αἵτινες καὶ ἤρξαντο ἀποδίδουσαι τοὺς εὐχύμους αὐτῶν καρπούς.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 814 τοῦ 1929 βούλευμα παρέπεμψε τὸν Γ. Π. ἐπὶ ἀποπλανήσει εἰς ἀσέλγειαν, ἡ πρᾶξις ὅμως αὕτη παρεγράφη, διότι ἐνῷ ἡ περὶ παραπομπῆς ἀπόφασις ἐλήφθη τὴν 25ην Φεβρουαρίου 1928, τὸ βούλευμα ἐδημοσιεύθη τὴν 28ην Φεβρουαρίου 1929, ἤτοι μετὰ παρέλευσιν ἔτους. Ὁμοίως τὸ ὑπ' ἀριθ. 431 βούλευμα παρέπεμψε ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει τὸν Π. Μ. ἥτις καὶ αὕτη παρεγράφη, διότι ἐνῷ ἡ περὶ παραπομπῆς ἀπόφασις ἐλήφθη τὴν 11 Ἰανουαρίου 1928, τὸ βούλευμα ἐδημοσιεύθη τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1929. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου, ἤτοι τῆς μετὰ ἔτος ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως δημοσιεύσεως τοῦ βουλεύματος παρεγράφησαν καὶ τὰ ἀδικήματα τὰ εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπεμπόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀρ. 814, 2179, 3046, 2211 τοῦ 1929 βουλευμάτων τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν. Καὶ δὲν εἶναι ταῦτα δυστυχῶς τὰ μόνα· ἐπιμελὴς ἔλεγχος, ἀδύνατος εἰς ἐμέ, θὰ ἀνεβίβαζε κατὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

Εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἀπόκειται ἡ ἀναζήτησις καὶ ἀνεύρεσις τῶν λόγων, εἰς οὓς ὀφείλεται ἡ τοιαύτη ἐν τῷ τμήματι τῶν βουλευμάτων ἔνοχος ἀβλιότης.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΕΦΕΤΩΝ

Ἐν τοῖς πρόσθεν εἴδομεν ὅτι παρ' ὅλων τῶν συμβουλίων τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ Κράτους ἐξεδόθησαν 9632 παραπεμπτικὰ βουλεύματα ἐν συνόλῳ ἐνώπιον τῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ δικαιοδοσίας δικαστηρίων. Ἐκ τούτων ὅμως δέον νὰ ἀφαιρεθῶσι 1) 494 ἅτινα μετερρυθμίσθησαν κατόπιν ἀνακοπῶν διὰ βουλευμάτων τῶν συμβουλίων τῶν Ἐφετῶν, δι' ὧν ἀπηλλάγησαν τῆς κατηγορίας οἱ μηνυθέντες καὶ 2) 188 διὰ τῶν ὁποίων διετάχθη περαιτέρω ἀνάκρισις. Κατ' ἀκολουθίαν τὰ παραπεμπτικὰ βουλεύματα περιωρίσθησαν εἰς 8950 ἔναντι 43290 ἐκδοθέντων ἐν συνόλῳ τοιούτων.

Ἐκ τῶν μεταρρυθμιστικῶν βουλευμάτων τὰ 108 δρῶσι κατηγορουμένους παραπεμφθέντας εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον καὶ ἀπαλλαγέντας ἐν τῷ δευτέρῳ βαθμῷ, συνεπῶς ἐδιώχθησαν καθ' ὅλον τὸ Κράτος καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 2297 κολάσιμοι πράξεις φέρουσαι τὸν χαρακτῆρα τοῦ κακουργήματος ἀμφιβόλου ἐκβάσεως καὶ αὗται.

Εἰδικῶς διὰ τὰ παραπεμπτικὰ 1062 ἐν συνόλῳ βουλεύματα τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν: Ἀπὸ τούτων δέον νὰ ἀφαιρεθῶσιν 125, ἅτινα διὰ βουλευμάτων τοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν μετερρυθμίσθησαν ἀπαλλάξαντα τοὺς παραπεμφθέντας κατηγορουμένους καὶ ἐκ τῶν ὁποίων 43 δρῶσι τοιούτους διωχθέντας ἐπὶ κακουργήματι. Κατ' ἀκολουθίαν, τὰ παραπεμπτικὰ βουλεύματα περιωρίσθησαν εἰς 937 μόνον ἔναντι τῶν 4484 ἐκδοθέντων τοιούτων, ἐνῷ πάλιν τὰ ἐπὶ κακουργήματι τοιαῦτα περιωρίσθησαν εἰς 280 μόνον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν προκύπτουσι, κατὰ ἀνακεφαλαίωσιν, τὰ ἑξῆς: Ὅτι ἐπὶ 43290 ἀδικημάτων, πραχθέντων καθ' ἅπαν τὸ Κράτος καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἐθεωρήθη ἐπιβεβλημένη ἡ ἐνέργεια τακτικῶν ἀνακρίσεων, τὰ 34022! ἐκ τούτων ἐκρίθησαν διὰ τῶν ἐκδοθέντων βουλευμάτων ὅτι δὲν ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἢ τοῦ νόμου, ἤτοι ὅτι δὲν ἐγένοντο. Οὕτω, ἄραγε νὰ εἶναι ἢ νὰ ὀφείλεται ἡ τοιαύτη τῶν ἀνακρίσεων ἔκβασις, ἀποτελοῦσα φαινόμενον πολλῆς τῆς μελέτης ἄξιον, εἰς ὅσα προηγουμένως ἐξέθηκα αἴτια; Τὸν περὶ τούτου ἐπιβαλλόμενον ἔλεγχον εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἀσκήσωσιν οἱ ἁρμόδιοι.

ΠΡΟΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ

Παρὰ τοῖς ἀνακριτικοῖς ὑπαλλήλοις τοῦ Κράτους εὕρηντο κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 64178 εἰσαγγελικαὶ παραγγελίαι πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων, ἐκ τούτων αἱ 14929 ἀνήκουσιν εἰς ἔτη προγενέστερα καὶ τοῦ 1924, αἵτινες πᾶσαι δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παραγεγραμμέναι.

Εἰδικῶς παρὰ τοῖς ἀνακριτικοῖς ὑπαλλήλοις τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, παρέμειναν ἐκκρεμεῖς 15248 ἀνακριτικαὶ παραγγελίαι, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 7048, ἤτοι αἱ ἡμίσεις, ἀνήκουσιν εἰς προγενέστερα καὶ τοῦ 1924 ἔτη. Ἐκ τούτων ἄλλαι μὲν μὲ ταχὺ καὶ σταθερὸν βῆμα βαίνουσι πρὸς τὴν παραγραφήν, ἄλλαι δὲ ἠρέμα καὶ ἀκόπως ἔφθασαν εἰς τὸ τέρμα τῆς πρὸς ταύτην ὁδοῦ, ὁπόθεν ἐγένετο ὁρατὸς τῆς ἀτιμωρησίας ὁ ἀκύμαντος λιμήν.

Ὁ ὡς ἀνωτέρω ἀριθμὸς τῶν ἐκκρεμῶν ἀνακριτικῶν παραγγελιῶν θὰ ἦτο πολὺ μείζων ἂν μὴ ἡ πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐκραγεῖσα πυρκαϊὰ εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον Ἀθηνῶν ἀπετέφρου ὀκτὼ ἐκ τῶν δέκα ἀνακριτικῶν τμημάτων, ἐρχομένη οὕτω εἰς ἐπικουρίαν τῶν περὶ παραγραφῆς τῶν ἀδικημάτων τόσον ἐπιτυχῶν κρατικῶν προσπαθειῶν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΙ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ

Εἰς ἁπάσας τὰς εἰσαγγελίας τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ Κράτους ὑπεβλήθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος 177.207 μηνύσεις ἔναντι τῶν 160.834 τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἤτοι ἐπὶ πλέον 16.373, γεγονὸς μαρτυροῦν μίαν αἰσθητὴν καὶ ὁλονὲν προϊοῦσαν αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος, τὴν ἀτιμωρησίαν ἰδιαίτατα ἔχουσαν ὡς γενεσιουργὸν αἰτίαν.

Εἰδικῶς εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν τῶν Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν ὑπεβλήθησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 29.967 μηνύσεις.

Ἡ δημοσιευθεῖσα στατιστικὴ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ αὐτῆς ποιεῖται εὔφημον μνείαν τῶν εἰσαγγελικῶν ἐν γένει γραφείων διὰ τὴν παρ' αὐτῶν «ἀνάπτυξιν μιᾶς ἐξαιρέτου ἐργατικότητος» ἐκ τοῦ λόγου ὅτι κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους οὐδεμία μήνυσις παρέμεινεν ἐκκρεμὴς ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῶν, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης κατ' ἐπανάληψιν διεδήλωσε τὴν ἔγγραφον αὐτοῦ εὐαρέσκειαν πρὸς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελέα διὰ τὴν ἐν τούτῳ ἀρτίαν ἐμφάνισιν τοῦ γραφείου του.

Καὶ αἱ τοιαῦται ἀμφοτέρωθεν τόσον διάθερμοι ἐκδηλώσεις μαρτυροῦσι μίαν ἀδικαιολόγητον ἐπιπολαιότητα ἢ παχυλὴν ἄγνοιαν ἐν τῇ πράγματι ἐκτιμήσει τῆς ὀφειλομένης νὰ συντελεσθῇ ὑπὸ τῶν εἰσαγγελιῶν ἐργασίας διὰ τὴν ἀληθῆ τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης λειτουργίαν καὶ τὴν προστασίαν τῶν ὑπὸ τὴν παραφυλακὴν αὐτῶν τιθεμένων τόσον πολυτίμων κρατικῶν καὶ κοινωνικῶν συμφερόντων.

Δὲν ἀρτᾶται ἡ ἐκτίμησις τῆς εἰσαγγελικῆς ἐργασίας ἐκ τῆς τυπικῆς ὅλης ἐνεργείας τῆς καταχωρήσεως τῶν ὑποβαλλομένων μηνύσεων εἰς τὰ διὰ ταύτας τηρούμενα βιβλία καὶ τῆς διαβιβάσεως αὐτῶν πρὸς τὰς διαφόρους νόμῳ κατευθύνσεις των, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐὰν αἱ ὑποβληθεῖσαι μηνύσεις ἐμελετήθησαν προσηκόντως, ἂν ἐδόθη αὐταῖς ὁ ἁρμόζων χαρακτηρισμός, ἂν διεβιβάσθησαν ὅπου ἔδει νὰ διαβιβασθῶσιν, ἂν τὰ πορίσματα τῶν διαταχθεισῶν ἀνακρίσεων ἐξετιμήθησαν δεόντως, ἂν δὲ ἐκρίθησαν προφυλακιστέοι ἄνθρωποι ἀθῷοι, ἂν ἐμαρτυρήθη ἡ ἐπιβεβλημένη καὶ λεπτολόγος ἐπιμέλεια περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι βραχυτέρας τῶν προφυλακίσεων διαρκείας, ἂν δὲν ἐκλήθησαν νὰ παράσχωσι τὰς εὐθύνας κολασίμων πράξεων, ἀνεύθυνοι ὅλως διὰ ταύτας πολῖται, ἂν κατεβλήθη ἡ ἐπιβαλλομένη μέριμνα διὰ τὸν ταχὺν τερματισμὸν τῶν ἀνακρίσεων, ἂν ἐσημειώθησαν προσπάθειαι διὰ τὸν ὅσον ἔνεστι περιορισμὸν τῆς παραγραφῆς τῶν ἀδικημάτων, ἂν ἠσκήθη ὁ ἐπιβεβλημένος αὐστηρὸς ἔλεγχος τῶν κατωτέρων δικαστικῶν ὀργάνων τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Εἰσαγγελιῶν τεθειμένων, ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων των καὶ τῆς ἀπὸ τούτων θελητῆς ἢ ἀθελήτου ἐκτροπῆς.

Ὅτι οὐδὲν τούτων φαίνεται γενόμενον παρὰ τῶν κ. κ. Εἰσαγγελέων τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ Κράτους, διὰ τὸ ὁποῖον ἴσως νὰ μὴ εἶναι οἱ μόνοι ὑπεύθυνοι, μαρτυροῦσιν ἀψευδῶς οἱ ἀνωτέρω παρατεθέντες ἀριθμοί, κατὰ τοὺς ὁποίους ἐπὶ τῶν ἐκδοθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 43290 βουλευμάτων, τὰ 34082 ἀπήλλαξαν τοὺς μηνυθέντας, ὡς καὶ ἐκεῖνοι περὶ ὧν κατωτέρω εἰδικώτερον θὰ ἀσχοληθῶ καὶ κατὰ τοὺς ὁποίους ἐπὶ κριθέντων ὁριστικῶς ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικῶν τοῦ Κράτους 110615 ἀτόμων, τὰ 62248 ἠθωώθησαν.

Ἡ μᾶλλον σύντονος μέριμνα δέον νὰ καταβληθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἀποκατάστασιν τῆς λειτουργίας τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, ἥτις ὡς ὑπὸ τὸ κρατοῦν δικονομικὸν καὶ διοικητικὸν σύστημα λειτουργεῖ, μόνον τὴν χλεύην καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν ἀδικούντων προκαλεῖ.

Τὰ ἐν Ἀθήναις ποινικὰ δικαστήρια καὶ τοῦ ἄρτι συστάντος μονομελοῦς πλημμελειοδικείου περιλαμβανομένου, εἶναι ἀπολύτως ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀδικημάτων, κατ' ἀκολουθίαν τοῦ ὁποίου σωρεύονται κατ' ἔτος ἐν τοῖς εἰσαγγελικοῖς ἑρμαρίοις δεκάδες χιλιάδων ὡρίμων πρὸς ἐκδίκασιν ἀδικημάτων μὴ δυναμένων ὅμως νὰ ἐκδικασθῶσι καὶ ἀποτέλεσμα ἡ ἀσφαλὴς τῶν πλειόνων ἐκ τούτων παραγραφή.

Οἱ ἀμέσως κατωτέρω ἀναγραφόμενοι ἀριθμοὶ βεβαιοῦσι, κατ' ἀναμφισβήτητον τρόπον, τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἰσχυριζομένων.

Ἐρρέθη ἤδη ὅτι, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν Ἀθηνῶν 29.967 μηνύσεις, ὑπὲρ τὴν χιλιάδα πλείονες τῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους. Εἰσήχθησαν ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου πρὸς ἐκδίκασιν 13.860 ἀδικήματα ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 936 προήρχοντο ἐξ ἀναβολῶν καὶ ἀνακοπῶν. Ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων αἱ 3451 ἀπέβησαν ἀναβλητικαὶ καὶ αἱ 3192 ἐξεδόθησαν ἐρήμην τῶν κατηγορουμένων, ἤτοι 6643 ἀδικήματα ἐκληροδοτήθησαν εἰς τὸν ἑπόμενον ἐνιαυτόν.

Καὶ ἔναντι τῶν τριῶν δεκάδων χιλιάδων τῶν μηνύσεων καὶ τῶν εἰς ταύτας προστεθεισῶν 6643 ἐξ ἀναβολῆς νέων ἀδικημάτων, ἐξεδόθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους μόνον 6740 ὁριστικαὶ περὶ τῆς τύχης τῶν διωκομένων ἀποφάσεις.

Καὶ ἡ κατάστασις αὕτη ἀποβαίνει ὁσημέραι ἐπὶ μᾶλλον χείρων. Ἤδη παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δικασίμων τοῦ Πλημμελειοδικείου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἀπομένουσιν ὑπὲρ τὰς 15000 ἀδικημάτων ὡρίμων πρὸς προσδιορισμόν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς αὐξάνει αἰσθητῶς ἀνὰ πᾶσαν προερχομένην ἡμέραν καὶ ἡ τόσης ἐκτάσεως παραγραφὴ κατ' ἀκολουθίαν ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς πλήρους ἀτιμωρησίας.

Ν. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ

Μία νέα ἀριστουργηματικὴ βιογραφία

Ἡ Ζωὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνος

Τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου συγγραφέως κ. Ἀντρὲ Μωρουὰ

7ον

Ὁ Χάνσον εἶχε δίκαιον. Ὁ μικρὸς λόρδος Βύρων ἐφανέρωνε μίαν πνευματικὴν ὑπεροχὴν ἀσυνήθη διὰ παιδὶ τῆς ἡλικίας του. Μία δύσκολη ζωὴ ἐπισπεύδει συχνὰ τὴν ὡρίμανσιν τοῦ πνεύματος. Ἕνα εὐτυχισμένο παιδὶ ἀφίνεται στὴν ζωὴ καὶ δέχεται τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς του· ἕνα παιδὶ μεγαλωμένο μέσα εἰς τὸν θόρυβο τῶν καυγάδων, κρίνει τοὺς γονεῖς του καὶ σχηματίζει μόνον του μίαν εἰκόνα τοῦ κόσμου, κάποτε σκληρή. Ἡ Μαίη Γκραίη τοῦ εἶχεν εἰπῇ ὅτι οἱ κακοὶ παραδίδονται εἰς τὸ πῦρ τῆς κολάσεως. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐπίστευεν αὐτὸ πραγματικὰ θὰ διῆγε μίαν τέτοιαν ζωήν; Χωρὶς ἀμφιβολίαν, ὅλα αὐτὰ ἦσαν ψέμματα. Ψέμματα γιὰ τοὺς μεγάλους. Μήπως ἡ Μαίη Γκραίη ἦτο καταδικασμένη εἰς τὴν αἰωνιότητα, καθὼς ὁ Κάϊν; Ἐὰν ἦτο ἔτσι, οὔτε οἱ ἁμαξάδες, οὔτε τὰ καπηλεῖα μετέβαλλόν τι εἰς τὴν κατάστασιν. Ἀλλὰ τότε ὁ Θεὸς ἦτο ἄδικος; Τί νὰ ἐπίστευε; Διατί αὐτός, ἕνας ἀθῶος, ὑπέφερε; Ἡ κυρία Μπάϋρον, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ υἱός της ἔγινε λόρδος, ἠνείχετο ὀλιγώτερον ἀπὸ ἄλλοτε νὰ τὸν βλέπῃ χωλόν. Τῆς εἶχαν συστήσει ἕνα ἀγύρτην ψευτογιατρὸν τοῦ Νόττιγκαμ, ὀνόματι Λάβεντερ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύθη τὸ σακάτικο παιδί της. Ὁ Λάβεντερ αὐτὸς ἦτο ἠλίθιος. Ἡ θεραπεία του συνίστατο εἰς τὸ νὰ συστρέφῃ διὰ τῆς βίας τὸ πόδι του καὶ νὰ τὸ βιδώνῃ μέσα εἰς μίαν ξυλίνην μηχανήν. Ὁ Βύρων ἔπαιρνε τότε μαθήματα λατινικῶν ἀπὸ ἕνα Ἀμερικανόν, τὸν μίστερ Ρόϊζερς, ἕνα ἀγαθώτατον ἄνθρωπον, ποὺ ἔπασχε διαβάζων μετὰ τοῦ μαθητοῦ του Βιργίλιον καὶ Κικέρωνα, μὲ τὸ νὰ βλέπῃ τὴν πονεμένην ἔκφρασιν ποὺ ἔδιδαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μικροῦ φίλου του τὰ βασανιστικὰ ἐργαλεῖα τοῦ ἀπαισίου τσαρλατάνου.

—Μοῦ προξενεῖ πόνον, μυλόρδε, νὰ σᾶς βλέπω νὰ ὑποφέρετε...

—Μὴν ἀσχολῆσθε μαζί μου, μίστερ Ρόϊζερς.

Ὁ Ρόϊζερς, καθὼς ὁ Χάνσον, ἠσθάνθη ἀμέσως ἐξαιρετικὴν συμπάθειαν διὰ τὸ θαρραλέον ἐκεῖνο παιδί. Ἦτο πρᾶγμα ἀσύνηθες νὰ βλέπῃ κανεὶς ἕνα μαθητὴν δέκα ἐτῶν νὰ ζητῇ νὰ τοῦ αὐξήσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθημάτων του. «Ὁ μίστερ Ρόϊζερς, ἔγραφεν ὁ Βύρων εἰς τὴν μητέρα του, θὰ ἠμποροῦσε νὰ μοῦ βάζῃ κάθε βράδυ καὶ ἀπὸ ἕνα μάθημα... Σᾶς συνιστῶ αὐτὸ τὸ σχέδιον, διότι ἐὰν δὲν ἐφαρμοσθῇ κάτι τέτοιο, θὰ ὀνομασθῶ κάθουρας ἢ μᾶλλον θὰ τραυματισθῶ μὲ τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτόν, τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἠμποροῦσα ν' ἀνεχθῶ ποτέ.» Ἀκόμη καὶ οἱ γείτονες ὑπέφεραν βλέποντες τὴν νεαρὰν καὶ φλογερὰν αὐτὴν ψυχήν, ἐγκαταλελειμμένην εἰς τὰ χέρια μιᾶς Μαίη Γκραίη καὶ ἑνὸς Λάβεντερ. Ὁ τελευταῖος αὐτός, κατὰ τὸ διάστημα τῆς θεραπείας εὕρισκεν εὐχαρίστησιν νὰ στέλλῃ τὸν μικρὸν λόρδον νὰ τοῦ φέρνῃ μπύρα καὶ ὁλόκληρον τὸ Νόττιγκαμ ἦτο κατηναχτισμένον, ὁσάκις ἔβλεπε τὸν κύριον τοῦ Νιούστηντ νὰ διασχίζῃ κουτσαίνοντας τοὺς δρόμους καὶ νὰ κρατῇ μὲ μεγάλην προσοχὴν τὸ δοχεῖον μὲ τὴν μπύρα τοῦ τσαρλατάνου.

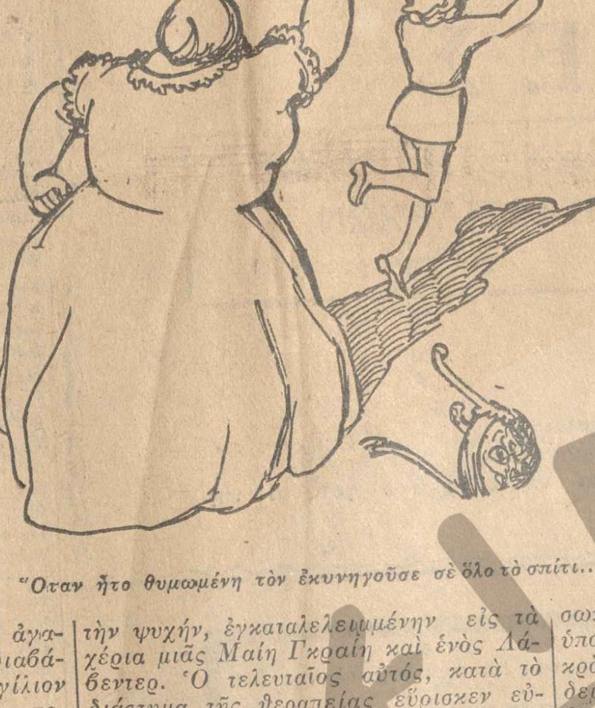

Ὅταν ἦτο θυμωμένη τὸν ἐκυνηγοῦσε σὲ ὅλο τὸ σπίτι...

Ἐν τούτοις ἐξηκολούθει νὰ εἶναι εὔθυμος· ἀκόμη καὶ τὸν βασανιστήν του ἐξεδικεῖτο κατὰ τρόπον εὔθυμον καὶ κωμικόν. Ὁ Λάβεντερ ἦτο ἀμαθὴς καὶ τετυφλωμένος, διετείνετο δὲ ὅτι ἐγνώριζεν ὅλας τὰς γλώσσας. Ὁ μικρὸς Βύρων ἐπῆρε κάποτε ἕνα κομμάτι χαρτὶ καὶ ἔγραψε τυχαίως διάφορα γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ σχηματίζουν ὑποθετικὰς φράσεις. Κατόπιν ἔβαλε τὸ χαρτὶ μπροστὰ στὸν ἠλίθιον ἀγύρτην καὶ τὸν ἠρώτησεν εἰς ποίαν γλῶσσαν εἶναι γραμμέναι αἱ φράσεις ἐκεῖναι.

—Ἰταλικά, ἀπήντησεν ὁ τσαρλατᾶνος καὶ ὁ νεαρὸς Βύρων ἐξέσπασεν εἰς ἕνα θριαμβευτικὸ γέλιο.

Ἀπατεῶνες, νὰ τί ἦσαν ἡ Μαίη Γκραίη καὶ ὁ Λάβεντερ. Τὸ μῖσος τῆς ὑποκρισίας εἶχε γίνει ἕνα ἀπὸ τὰ ἰσχυρότερα αἰσθήματά των.

Τέλος ἡ κυρία Μπάϋρον ἐπέτυχεν ἀπὸ τὸν βασιλέα ἕνα ἐτήσιον ἐπίδομα τριακοσίων λιρῶν. Τὸ ἐπίδομα αὐτὸ θὰ τῆς ἐπέτρεπε νὰ ζῇ εἰς τὸ Λονδῖνον. Ὁ Τζῶν Χάνσον ἐζήτησεν ἕνα σχολεῖον διὰ τὸν Βύρωνα καὶ εὗρε τὸ σχολεῖον τοῦ δόκτορος Γκλέννι. Ἐπίσης ἀπεφάσισεν ὅπως διορίσῃ κηδεμόνα τοῦ μικροῦ Βύρωνος τὸν ἐξάδελφόν του λόρδον Καρλάϊλ (ἡ μητέρα του ἦτο ἀδελφὴ τοῦ ναυάρχου). Ὁ κόμης Καρλάϊλ ὑπῆρξε κατὰ τὴν νεότητά του ἕνας ὀνομαστὸς δανδῆς, ὁ ὁποῖος ἐταξείδευεν εἰς τὴν Λυῶνα μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀγοράσῃ γιλέκα ἀπὸ κεντημένο μεταξωτό. Εἶχε δημοσιεύσει ᾠδὰς καὶ τραγῳδίας. Ὅταν ἐνυμφεύθη, ἤρχισε μίαν σοβαρὰν πολιτικὴν καρριέραν καὶ ἔγινε πρῶτον κυβερνητικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ βραδύτερον ὑπουργός. Ἴσως θὰ ἦτο διὰ τὸν μικρὸν Βύρωνα ἕνας ἀφωσιωμένος κηδεμών, ἐὰν ἡ κυρία Μπάϋρον ἦτο διαφορετική. Ἀλλ' ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ κυρίου, τοῦ τόσον λεπτοῦ καὶ κομψοῦ μετὰ τῆς θορυβώδους, εὐέξαπτου καὶ κάπως κωμικῆς αὐτῆς γυναικὸς ἤρκεσε διὰ νὰ παραιτηθῇ τῶν μετ' αὐτῆς σχέσεών του. Ἡ κυρία Μπάϋρον, ἐξ ἄλλου, εὕρισκε τὸν Καρλάϊλ ὑπερόπτην καὶ φαντασμένον καὶ τὸν κατέταξε μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν της· ὅσον ἀφορᾷ τὸν εὐγενῆ λόρδον, μετενόησε διὰ τὴν καλὴν χειρονομίαν του καὶ ἀπεφάσισε νὰ βλέπῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον τὴν γυναῖκα αὐτήν, ποὺ ἐμύριζεν οὐΐσκυ, ἐντύνετο ἄσχημα καὶ ἐμιλοῦσε ἰγγλικὰ μὲ μιὰ πολὺ βαρειὰ προφορά.

Ὁ δόκτωρ Γκλέννι, ὁ νέος διδάσκαλος τοῦ Βύρωνος, ἠσθάνθη καὶ αὐτὸς γρήγορα τὰς συνεπείας τῶν διαθέσεων τῆς κυρίας Μπάϋρον. Καθὼς ὅλοι ὅσοι ἐπλησίαζαν τὸν λόρδον Βύρωνα, ἔτσι καὶ αὐτὸς ἠσθάνθη ἀμέσως δι' αὐτὸν μίαν συμπάθειαν ἀναμεμιγμένην μὲ θαυμασμόν. Ἐθαύμαζε τὸν μικρὸν αὐτὸν σακάτην, ὁ ὁποῖος προσεπάθει μὲ τόσον θάρρος νὰ παρακολουθῇ εἰς τὰς ἀθλητικὰς ἀσκήσεις τῶν τοὺς μεγαλυτέρους καὶ πιὸ δυνατοὺς μαθητὰς τοῦ σχολείου. Ἠσθάνετο ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν νὰ ὁμιλῇ μαζί του, διότι ἐλάχιστοι τῶν μαθητῶν του εἶχαν διαβάσει τόσα πολλὰ πράγματα. Τὸν εὕρισκε πρωτότυπον. Τὸ παιδὶ ἀπήγγελλε στίχους, ἐγνώριζε τοὺς ποιητὰς καί, τὴν Κυριακήν, ὡμίλει περὶ τῆς Βίβλου μὲ μίαν θέρμην καὶ μίαν ζωηρότητα ποὺ ἐδείκνυον ὅτι ἡ Βίβλος ἦτο δι' αὐτὸν ἕνας φίλος. Οἱ σύντροφοί του τὸν ἀγαποῦσαν ἀρκετά, ἀλλὰ τὸν ἀπεκάλουν «παλαιὸν Ἄγγλον βαρῶνον», διότι ὡμιλοῦσε πολὺ περὶ τῆς ἀρχαιότητος τοῦ τίτλου του καὶ ἐγελοῦσαν ὅταν ἔβλεπαν νὰ ἔρχεται ἡ εὔτραφης ἐκείνη γυναῖκα μὲ τὰ παχουλὰ μπράτσα της φορτωμένα διαμαντικά, καὶ νὰ συζητῇ μεγαλοφώνως μὲ τὸν καθηγητὴν Γκλέννι.

—Βύρων, τοῦ ἔλεγαν οἱ τολμηρότεροι, ἡ μητέρα σας εἶναι τρελλή.

—Τὸ γνωρίζω πολὺ καλά, ἀπήντα.

Ἀσφαλῶς ἠγάπα τὸ παιδί της μὲ τὸν ἰδικόν της τρόπον καὶ ἴσως ὁ λόρδος Καρλάϊλ καὶ ὁ δόκτωρ Γκλέννι νὰ τὴν ἔκριναν δικαιότερα ἐὰν τὴν ἐπρόσεχαν μὲ μεγαλυτέραν ἐπιείκειαν. Ἴσως νὰ διεπίστωναν τότε ὅτι ἦτο ἡρωϊκὴ εἰς τὴν δυστυχίαν καὶ γενναιόφρων, ὁσάκις ἠμποροῦσεν, ἀλλὰ τοὺς ἐξώργιζε τρομερὰ διότι δὲν ἤθελε νὰ τοῦ μαθαίνουν τόσα πολλά. Αἰφνιδίως, ἕνα Σάββατον, ἦλθε καὶ ἐπῆρε τὸ παιδί της καὶ τὸ ἐκράτησε κοντά της, κατὰ παράβασιν τῶν κανονισμῶν. Ὁ δόκτωρ Γκλέννι παρεπονέθη εἰς τὸν λόρδον Καρλάϊλ, ὁ ὁποῖος ἐπεχείρησε νὰ ἐπέμβῃ, διὰ νὰ γνωρίσῃ καὶ αὐτὸς τὴν μανίαν τῶν Γκόρντον.

«Δὲν θέλω νὰ ἔχω καμμίαν δοσοληψίαν, ἔγραφεν ὁ λόρδος εἰς τὸν Γκλέννι, μὲ τὴν κυρίαν Μπάϋρον. Συνεννοηθῆτε μαζί της ὅπως ἠμπορεῖτε.»

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΕΡΩΣ

Ἡ γνώμη τῶν διδασκάλων καὶ τῶν συμμαθητῶν του ἐπεβεβαίωνε μίαν ἀντίληψιν, τὴν ὁποίαν εἶχε σχηματίσει ὁ νεαρὸς Βύρων πρὸ πολλοῦ ἐκ διαφόρων παρατηρήσεών του καὶ σιγὰ-σιγὰ ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται μίαν σιωπηλὴν καὶ ἀγρίαν ἀποστροφὴν πρὸς τὴν μητέρα του. Ναί, ἐσκέπτετο, ἦτο τρελλή. Ἠσθάνετο κάποιαν εὐθύνην δι' αὐτὴν καὶ τὴν κατέκρινε ποὺ δὲν ἠμποροῦσε νὰ εἶναι τὸ ἀντικείμενον μιᾶς δυνατῆς στοργῆς, στοργῆς τὴν ὁποίαν ἐθεώρει τώρα ὡς ματαίαν. Ὅταν ἦτο μικρὸς τὴν ἐφοβεῖτο. Τώρα δὲν τὴν ἐλογάριαζεν. Ὅταν ἦτο θυμωμένη, τὸν ἐκυνηγοῦσε σὲ ὅλο τὸ σπίτι καὶ ἦτο ἕνα κωμικοτραγικὸν θέαμα, νὰ βλέπῃ κανεὶς ἐμπρὸς εἰς τὸ παχύσαρκον ἐκεῖνο τέρας νὰ τρέχῃ, σὰν τρελλός, ἕνας κουτσὸς ἄγγελος.

Αἱ διακοπαὶ διηνθίσθησαν ἀπὸ ἕνα νέον ἔρωτα, παιδικὸν καὶ βαθύν, διὰ τὴν ἐξαδέλφην του Μαργαρίταν Πάρκερ, «ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ἐκ τῶν χαριτωμένων ἐκείνων πλασμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ὕπαρξις φαίνεται περαστική.» Ἦτον ἕνα κοριτσάκι δεκατριῶν ἐτῶν, τοῦ ὁποίου ὁ Βύρων δὲν ἐξέχασε ποτὲ τὰ μαῦρα μάτια, τὶς μακρυὲς βλεφαρίδες καὶ τὸ πρόσωπον, ποὺ ἔμοιαζε μὲ πρόσωπον ἑλληνικοῦ ἀγάλματος. «Δὲν ἐνθυμοῦμαι σχεδὸν τίποτε δυνάμενον νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν διαφανῆ ὡραιότητα τῆς ἐξαδέλφης μου ἢ πρὸς τὴν γλυκύτητα τοῦ χαρακτῆρός της, κατὰ τὴν περίοδον τῆς φιλίας μας. Σοῦ ἐδίδε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπλάσθη ἀπὸ ἕνα κομμάτι οὐράνιον τόξον —ἦτο ὅλη ὠμορφιὰ καὶ εἰρήνη. Τὸ πάθος μου εἶχε καὶ πάλιν τὰς ἰδίας δι' ἐμὲ συνεπείας: δὲν ἠμποροῦσα νὰ φάγω, δὲν ἠμποροῦσα νὰ κοιμηθῶ.» Ἐπεχείρησε νὰ τῆς γράψῃ στίχους. Τοῦ ἐφαίνετο ὡσὰν ἐνσάρκωσις μιᾶς θείας γλυκύτητος καὶ τρυφερότητος, ποὺ εἶχε ζητήσει εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ δροσίσῃ τὴν πολὺ φλογερὴν ψυχήν του καὶ δὲν εὗρε παρὰ μόνον σὲ δύο παιδιά.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου (1801), ἡ κυρία Μπάϋρον συνεβουλεύθη εἰς μίαν λουτρόπολιν μίαν διάσημον τότε χειρομάντιδα, τὴν κυρίαν Οὐΐλλιαμ, ἡ ὁποία τῆς εἶπεν ὅτι ἦτο μητέρα ἑνὸς κουτσοῦ παιδιοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπανδρεύετο δύο φορές, τὴν δευτέραν μὲ μίαν ξένην, καὶ ὅτι αἱ δύο ἐπικίνδυνοι περίοδοι τῆς ζωῆς του θὰ ἦσαν τὸ εἰκοστὸν ἕβδομον καὶ τὸ τριακοστὸν ἕβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἡ πρόρρησις αὐτή, ἡ ὁποία ἔγινεν ἐπὶ παρουσίᾳ του, ἐνεποίησε βαθυτάτην αἴσθησιν εἰς τὸν Βύρωνα.

ANDRÉ MAUROIS

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ Βύρων εἰς τὸ Λύκειον. —Ὁ ἔρως του διὰ τὸν Βοναπάρτην. —Πῶς κατενίκα τὴν φυσικὴν ἐλαττωματικότητά του. — Τὸ αἷμα τῶν Γκόρντον.

Ἀγγλικὴ λογοτεχνία

Τὸ ὄνειρο τοῦ Δημητριάδη

Διήγημα τοῦ Ρόμπερτ Χίτσενς

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, πρὶν ἀπὸ τὸ δεῖπνο, ἐπῆγα στὸ μπὰρ τοῦ Ξενοδοχείου Πάλας καί, ἀφοῦ παράγγειλα ἕνα κοκταίηλ, ἐπερίμενα μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ἰδῶ σὲ λίγο τὸν Ἀδριανὸν Σάϊκ. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὶς ὀχτώμιση ἐμπῆκε. Τὸν ἐπροσκάλεσα νὰ καθίσῃ μαζί μου καί, ἐνῷ ὁ Οὐΐλλιαμ ἑτοίμαζεν ἄλλο ἕνα κοκταίηλ, εἶπα στὸν Σάϊκ πῶς εἶχα μερικὰ νέα νὰ τοῦ εἰπῶ. Ἕνα διαπεραστικό, ἐρευνητικὸ βλέμμα ἔλαμψε στὰ μάτια του.

— Ἐβρήκατε τὸν ἀριθμὸ τοῦ δωματίου τοῦ Δημητριάδη; ἐρώτησε.

— Ναί. Εἶνε ὁ ἀριθμὸς δεκατέσσερα.

Ἡ ἔκφρασις διαπεραστικῆς ἐρεύνης στὸ πρόσωπο τοῦ Σάϊκ ἔδωκε τόπο σὲ μιὰν ἄλλη ἔκφρασι — ἱκανοποιήσεως ἡ ὁποία ἦταν σχεδόν, ὄχι ἐντελῶς, αὐτάρεσκος.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, εἶπεν. Ἦταν ἀνάγκη νὰ μάθω.

Ὁ Οὐΐλλιαμ τοῦ ἔφερε τὸ κοκταίηλ του.

— Δὲν παραξενευθήκατε καὶ πολύ, φαντάζομαι — ἐτόλμησα νὰ παρατηρήσω.

(Στὸ κάτω - κάτω, εἶχα σκοτισθῆ γιὰ χατῆρι του!)

Ἡ πρόθεσίς του ἦταν ἴσως νὰ δώσῃ μιὰν ἀπάντησι ἀδιάφορη, ἀλλὰ νομίζω πῶς ἕνα πολὺ ἀνθρώπινο συναίσθημα ματαιοδοξίας— ἢ ἡμιματαιοδοξίας, νὰ εἰποῦμε; — ἐματαίωσε τὴν πρόθεσί του.

— Ὤ, ὁ ἀριθμός του μπορεῖ νὰ ἦταν ὁποιοσδήποτε, εἶπε· καὶ ἐπρόσθεσε:

— Πάντως δὲν ὑπῆρχε κανένας λόγος νὰ μὴν εἶνε δεκατέσσερα.

Ἤμουν ἐντελῶς βέβαιος ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμή, ὅτι τὸ ἐπερίμενε νὰ εἶνε δεκατέσσερα.

Ἐνῷ ἐρροφοῦσε τὸ κοκταίηλ του, τοῦ μίλησα γιὰ τὸ πάθος τῶν ἐξαδέλφων μου γιὰ τὸ μπρίτζ καὶ γιὰ τὴν ἐπιθυμία του νὰ βροῦν ἕναν καλὸν τέταρτον σύντροφο γιὰ τὸ παιγνίδι τους μὲ τὸν Δημητριάδη, τὰ βράδυα.

— Ἂν θελήσετε καμμιὰ φορὰ νὰ γίνεται ὁ τέταρτος, εὐχαρίστως θὰ ἀναλάβω νὰ σᾶς γνωρίσω.

—Θὰ τὸ ἤθελα, εἶπεν, ἀλλὰ χωρὶς προθυμία.

— Τὸ ξενοδοχεῖο εἶνε δευτέρας τάξεως καὶ κάτω, εἶπα.

— Αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία. Καὶ ἴσως ποὺ

καὶ ποὺ δὲν θὰ ἀρνηθοῦν νὰ τοὺς προσκαλέσω κ' ἐγὼ ἐδῶ.

— Ἔχουν καὶ τὴν κόρη τους μαζί, εἶπα.

— Ἄ! ἔκαμεν ὁ Σάϊκ.

Καὶ πάλιν παρετήρησα τὸ διαπεραστικὸν βλέμμα στὰ μάτια του.

— Φαντάζομαι ὅμως ὅτι θὰ μποροῦσε καὶ αὐτὴ νάρθῃ. Θὰ μποροῦσα νὰ τὴν ἀναλάβω ἐγώ, θὰ μποροῦσε νὰ χορεύῃ ὅσο σεῖς θὰ παίζετε μπρίτζ.

— Καλὴ ἰδέα, εἶπεν ὁ Σάϊκ, ἀποτελειώνοντας τὸ κοκταίηλ του. Εἶνε ὤμορφη κορίτσι; ἐπρόσθεσε μὲ ἀδιάφορη φωνή.

— Πολὺ ὤμορφη. Αὐτὴ τοὐλάχιστον εἶναι ἡ γνώμη μου.

Καθὼς ἐπηγαίναμε νὰ δειπνήσωμε — δὲν ἐδειπνούσαμε μαζὶ ἐκεῖνο τὸ βράδυ—εἶπε:

— Πόσο πολλὰ εἶνε τὰ ὤμορφα κορίτσια σήμερα. Προβλέπω πῶς θἄρθῃ καιρὸς ποὺ θὰ θεωρῆται θανάσιμον ἁμάρτημα ἐκ μέρους μιᾶς νέας νὰ μὴν εἶνε ὡραία.

Ὅταν τὸν ἀφῆκα κ' ἐπῆγα στὸ τραπέζι μου εἶπα μέσα μου:

«Γιατί ἄρά γε ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἐξαδέλφη μου Ἐλίζα;»

Δὲν εὕρισκα κανέναν ἀπολύτως λόγον γιὰ τὸν ὁποῖον νὰ αἰσθάνεται τὸ παραμικρὸν ἐνδιαφέρον γιὰ δαύτην. Ἤμουν βέβαιος πῶς δὲν εἶχε ποτὲ ἀκούσει νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὴν νέαν πρὶν τοῦ ἀναφέρω πῶς εἶχεν ἔλθει μαζὶ μὲ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα της. Ἀλλὰ μόλις τὸ ἀνέφερα, ἐκείνη ἡ παράξενη, ἡ διαπεραστικὴ ἐρευνητικὴ ἔκφρασις τὴν ὁποίαν ἄρχιζα νὰ προσέχω, εἶχε παρουσιασθῆ στὸ πρόσωπό του. Κατόπιν ἐκείνη ἡ ἐρώτησις γιὰ τὴν ὠμορφιά της. Γιατί ἐρώτησε; Δὲν ἐρώτησε ἄσκοπα, ἤμουν βέβαιος γι' αὐτό. Ἐπιθυμοῦσε πραγματικὰ νὰ μάθῃ ἂν ἡ Ἐλίζα ἦταν ὤμορφη ἢ ὄχι. Καὶ ἡ ἐλαφρῶς εἰρωνικὴ παρατήρησίς του περὶ τῆς σχεδὸν γενικῆς ὠμορφιᾶς τῶν κοριτσιῶν τῆς ἐποχῆς μας, ἦταν μιὰ ἀπόπειρα νὰ μὲ παραπλανήσῃ, τρόπον τινά, εἶχε γίνει μὲ σκοπὸ νὰ ἐξουδετερώσῃ, εἰ δυνατόν, τὴν ἐντύπωσι ποὺ μοῦ ἔκανε τὸ διαπεραστικὸ ἐκεῖνο βλέμμα του, γιὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἐκατάλαβεν ἀσφαλῶς ὅτι ἀποροῦσα.

Ὅλα αὐτὰ μὲ εἶχαν φέρει σὲ πλῆρες ἀδιέξοδον.

Γιὰ νὰ ἀναγκάσω τὸν Σάϊκ νὰ κάμῃ αὐτὸς

τὸ ἑπόμενον βῆμα σ' αὐτὴν τὴν ἀλλόκοτη ὑπόθεσι, δὲν ξαναμίλησα γιὰ τοὺς ἐξαδέλφους μου, δὲν ἐφρόντισα νὰ τοὺς παρουσιάσω στὸν Σάϊκ. Τρεῖς ἡμέρες ἐπέρασαν. Τότε ὁ Σάϊκ μ' ἐπλησίασε στὴ Λέσχη καὶ εἶπε:

— Ἤθελα νὰ σᾶς ἐρωτήσω γιὰ τοὺς ἐξαδέλφους σας!

—Ναί;

— Εὑρῆκαν ἀκόμη τὸν τέταρτο γιὰ τὸ μπρίτζ;

— Νομίζω πῶς εὑρῆκαν κάποιον στὸ ξενοδοχεῖο, εἶπα.

(Εἶχαν βρῆ «ἕναν τενεκὲ παίκτη, ἀλλὰ τί νὰ κάνωμε;» ὅπως ἔλεγεν ὁ Κῶστ, ὁ ὁποῖος ἐπανειλημμένως μὲ εἶχε πιέσει νὰ καταφέρω «ἐκεῖνον τὸν φίλο σας, τὸν Σάϊκ». Ὁ Κῶστ δὲν εἶχεν ἀκόμη γίνει μέλος τῆς λέσχης, ἀλλὰ ἐπρόκειτο).

Ὁ Σάϊκ ἔμεινε σιωπηλὸς γιὰ μιὰ στιγμή. Ἦμουν βέβαιος πῶς δὲν ἤθελε νὰ εἰπῇ τίποτε περισσότερο. Ἀλλὰ κάτι τὸν ἔσπρωχνε πιὸ δυνατὸ ἀπὸ τὴ θέλησί του, καὶ ἐπὶ τέλους εἶπε:

— Μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστησι θὰ καλωσώριζα τοὺς ἐξαδέλφους σας καὶ τὸν Δημητριάδη ὁποιαδήποτε βραδυὰ νομίζετε πῶς θὰ ἐδέχοντο νἄρθουν καὶ νὰ παίξωμε μιὰ παρτίδα. Λόγου χάριν, τὴν ἐρχομένη Παρασκευή. Δίδεται χορὸς στὸ ξενοδοχεῖο ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὁ ὁποῖος θὰ μποροῦσε νὰ διασκεδάσῃ τὸ κορίτσι. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπιμείνω μὲ στοὺς τύπους, φαντάζομαι. Κανεὶς δὲν τοὺς προσέχει ἐδῶ.

Ὅταν ἔβγαλα ὅ,τι ἤθελα ἀπὸ τὸν Σάϊκ, ἐφάνηκα ὑποχρεωτικώτατος. Ἐτράβηξα ἴσια στὸ Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀνθέων καὶ ἐκανόνισα τὰ τῆς συναντήσεως. Τὴν ἑπόμενη Παρασκευὴ οἱ ἐξάδελφοί μου καὶ ὁ Δημητριάδης ἦλθαν στὸ ξενοδοχεῖον Πάλας, ὅπου τοὺς παρουσίασα τὸν Σάϊκ.

Σχεδὸν ἀμέσως οἱ δύο Κῶστ, ὁ Δημητριάδης καὶ ὁ Σάϊκ ἐστρώθηκαν στὸ μπρίτζ, ἐνῷ ἐγὼ ἐπῆρα τὴν Ἐλίζα γιὰ νὰ τῆς βρῶ μερικοὺς καβαλλιέρους γιὰ τὸ χορὸ ποὺ μόλις ἄρχιζε. Καθὼς ἀπεμακρυνόμεθα, ἐγύρισα ἀπότομα καὶ ἐκύτταξα τοὺς τέσσερες ποὺ ἔπαιζαν. Ὁ Δημητριάδης καὶ ὁ Σάϊκ μᾶς ἐπαρακολουθοῦσαν διὰ τοῦ βλέμματος. Καὶ οἱ δυὸ ἀμέσως ἔστρεψαν τὸ βλέμμα ἀλλοῦ ὅταν ἐγύρισα καὶ ξαναρρίχθηκαν μὲ ἐνδιαφέρον στὸ μπρίτζ. Ἀλλὰ εἶχα ἰδῆ πῶς καὶ οἱ δυὸ ἐνδιεφέροντο πολὺ γιὰ τὴν Ἐλίζα.

Αὐτὴ ἐχόρευεν ὅλη τὴ βραδυά. Ἀντήλλαξα λίγα μόνον λόγια μαζῆ της ὅταν ἐτελείωσεν ὁ χορός. Μοῦ ἐφάνηκε τότε πῶς ἦταν εὐχαριστημένη, τρομερὰ εὐχαριστημένη, ἀλλὰ ὄχι εὐτυχής. Τὴν ἐρώτησα ἂν εἶχε διασκεδάσει. Εἶπε: «Ναί... ἀπείρως!» Ὅταν ἐπῆγε κοντὰ στοὺς γονεῖς της, ἀντελήφθην ὅτι ἔρριξεν ἕνα παράξενο βλέμμα στὸν Δημητριάδη. Τὸ βλέμμα αὐτὸ μοῦ ἔκαμε τὴν ἐντύπωσι δύο ἀντικρουομένων συγκινήσεων—γοητείας καὶ φόβου. Εἶδα πῶς ὁ Σάϊκ τὸ εἶχε παρατηρήσει. Κ' ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐκατάλαβα πῶς τὸ ἀλλόκοτο ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν Ἐλίζα, τὸ ὁποῖον μὲ εἶχεν ἐμβάλει σὲ ἀπορία, δὲν ἀφωροῦσε τὴν Ἐλίζα ὡς Ἐλίζα, ἀλλὰ τὴν Ἐλίζα ὡς ἐνδεχόμενον ἀντικείμενον ἐνδιαφέροντος γιὰ τὸν Δημητριάδη.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη—δὲν ξέρω κ' ἐγὼ πῶς—ἐσυσχέτισα τὴν Ἐλίζα μὲ τὸ ὄνειρο τοῦ Δημητριάδη.

Ὑπῆρχε κάτι, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ κάτι τὸ ὁποῖον ἔπειθε τὸν Σάϊκ νὰ βρίσκῃ ἕναν δεσμὸ μεταξὺ αὐτῆς τῆς νέας, τῆς ἐξαδέλφης μου, καὶ τοῦ φρικτότατου ἐκείνου ὀνείρου. Ἀλλὰ τί μποροῦσε νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ κάτι; Ἄδικα ἔψαξα στὸ νοῦ καὶ στὴν φαντασία μου γιὰ νάβρω τὸν δεσμό. Καὶ τότε, ἐνεός, ἐθυμήθηκα ἐκείνη τὴ φράσι τοῦ Σάϊκ: «μυστικὲς πληροφορίες». Μήπως μπόρεσε, κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκείνης τῆς βραδυᾶς τοῦ μπρίτζ, ἐν' ᾧ ἡ Ἐλίζα ἐχόρευε, νὰ ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν προσωπικότητά της μυστικὲς πληροφορίες γιὰ τὶς ὁποῖες ἐγὼ δὲν ἤξερα τίποτε; Μοῦ ἐφαινόταν ἀπίθανο. Ἡ Ἐλίζα δὲν ἦταν διόλου ὅ,τι συνήθως ὀνομάζομε «ἐνδιαφέρον» κορίτσι. Ἦταν ἁπλῶς μιὰ κοινὴ Ἀγγλίδα τοῦ ὑγιεινοῦ, νόστιμου τύπου. Καὶ ὅμως εἶχεν ἴσως μέσα της κάποια κρυμμένη παραξενιά. Ἐθυμήθηκα τὸ βλέμμα ποὺ εἶχε ρίξει στὸν Ἕλληνα καὶ τὸ ὁποῖον εἶχα ἀντιληφθῆ. Ὡρισμένως τὸ βλέμμα αὐτὸ ἐσήμαινεν ὅτι εἶχε κάποιο αἴσθημα γιὰ τὸν Δημητριάδη, τὸ ὁποῖον ἔκρυβε. Ἀλλὰ πῶς ἦταν αὐτὸ δυνατόν; Ἐκεῖνος δὲν ἦταν πιὰ νέος. Ἐφαινόταν κουρασμένος, «ξοφλημένος», χωρὶς θέρμη, ἀπογοητευμένος, ὤ! πάρα πολὺ ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὴ ζωή. Μποροῦσεν ἕνας τέτοιος ἄνδρας νὰ τραβήξῃ ἕνα κορίτσι γεμᾶτο ὑγεία καὶ ὡμορφιά; Κάτι μέσα μου ἔλεγε: «Ἀδύνατον!» Ἀλλὰ κάτι ἄλλο ἀπαντοῦσε πῶς κανεὶς ποτὲ δὲν ξέρει τί συμβαίνει στὴν ψυχὴ τῶν γυναικῶν.

Θυμᾶμαι ὅτι ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς ἀπέκτησα συνείδησιν ἑνὸς αἰσθήματος στενοχωρίας γιὰ τὴν θέσιν τοῦ δωματίου τῆς Ἐλίζας.

Ὕστερ' ἀπὸ ἐκείνη τὴ βραδυὰ στὸ Πάλας, ὁ Σάϊκ γρήγορα συνεδέθη στενὰ μὲ τοὺς ἐξαδέλφους μου, ὅπως δηλαδὴ συνδέεται στενὰ ἕνας παίκτης μὲ ἄλλους παίκτες, ὅταν ταιριάζῃ τὸ παιγνίδι τους. Ὁ Κῶστ ἦταν ἐνθουσιασμένος μαζί του καὶ μ' εὐχαρίστησε θερμὰ ποὺ τὸν «ἐκατάφερα».

—Πρώτης τάξεως παίκτης, ἀπολύτως πρώτης τάξεως! ἔλεγε γιὰ τὸν Σάϊκ.

Καὶ ἡ Σούζη Κῶστ ἦταν καταγοητευμένη. Συνηντῶντο γιὰ μπρίτζ τέσσερες βραδυὲς τὴν ἑβδομάδα, δύο στὸ ξενοδοχεῖον τῶν Ἀνθέων, δύο στὸ Πάλας, καὶ φυσικὰ ὁ Δημητριάδης συμμετεῖχε πάντα στὴν παρέα.

Ἐγὼ δὲν ἐπήγαινα στὸ ξενοδοχεῖο τῶν Ἀνθέων. Γιατί νὰ κάθωμαι ἀνάμεσα σὲ τέσσερους τοίχους, σ' ἕνα πλεκτὸ κάθισμα, χωρὶς νὰ κάνω τίποτε; Ἀλλὰ ἤμουν πάντα ὅταν ἐρχόντουσαν στὸ Πάλας. Καὶ στὶς περιστάσεις αὐτὲς ἀνελάμβανα νὰ περιποιηθῶ τὴν Ἐλίζα.

Αὐτὴ ἐχόρευε μὲ ζῆλο μὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς καβαλλιέρους καὶ μ' ἐμένα ὅταν δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος. Ἐφλέρταρε ἢ ἐφαινόταν νὰ φλερτάρῃ. Ἐφαινόταν πῶς διεσκέδαζε. Καὶ ὅμως εἶχα τὴν ἐντύπωσι πῶς κάτι τὴν ἐστενοχωροῦσε σοβαρὰ καὶ πῶς δὲν ἦταν εὐτυχισμένη στὴ χαρούμενη μικρή πολιτεία μας.

Μιὰ βραδυὰ ἡ ἐντύπωσις αὐτὴ ἦταν τόσο δυνατὴ μέσα μου, ὥστε τῆς ἐμίλησα σχετικῶς.

Ἐκαθόμαστε τὸ μεγάλο χὼλ τοῦ Πάλας. Μακρυά, μὲ τὸ φῶς ὡμορφα συγκεντρωμένο ἐπάνω τους, ἐκάθονto οἱ τέσσερες ποὺ ἔπαιζαν. Ὁ Δημητριάδης ἀντίκρυ μας. Ὁ Σάϊκ, ὁ ὁποῖος ἔπαιζε μὲ τὴν Σούζη Κῶστ, ἦταν λοξὰ πρὸς ἐμᾶς.

—Σᾶς στενοχωρεῖ τίποτε; εἶπα.

Ἀμέσως τὸ πρόσωπο τῆς Ἐλίζας ἄλλαξε καὶ αὐτὴ μ' ἐκύτταξεν—ἔτσι μοῦ ἐφάνηκε—μὲ ὑποψία.

—Νὰ μὲ στενοχωρῇ! Τί θέλετε νὰ εἰπῆτε; Τί μπορεῖ νὰ μὲ στενοχωρῇ.

—Δὲν ξέρω. Δὲν βλέπω κ' ἐγὼ τίποτε.

—Δὲν ὑπάρχει...τίποτε.

Τὸ εἶπε μὲ τὸν τόνο τῆς δυσπιστίας ποῦ συνοδεύει συχνὰ ἕνα ψέμμα.

—Χαίρομαι ποὺ τὸ ἀκούω! εἶπα.

—Πῶς σᾶς ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ νοῦ τέτοιο πρᾶγμα;

Ἐντελῶς ἄθελα τὰ μάτια μου ἐκύτταξαν κατὰ τὸν Δημητριάδη. Καὶ ὁ Δημητριάδης ἐκύτταξεν, εἶχε τὰ μάτια καρφωμένα—ἔτσι μοῦ ἐφάνη— ἐπάνω μας. Ἐνοιωσα ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ βλέμμα τῶν μεγάλων, μαύρων ματιῶν του. Γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια του ἐκαρφώθηκαν στὰ δικά μου. Ἐκείνη τὴ στιγμή, μιὰ κρυφὴ ἀνατριχίλα ἐπέρασε τὸ κορμί μου.

—Πῶς; Πῶς; ἐπανέλαβεν ἡ Ἐλίζα, μ' ἕνα εἶδος νευρικοῦ ἐρεθισμοῦ ποῦ δὲν εἶχα ξαναϊδῆ ἐκ μέρους της.

—Δὲν ἔχω κανέναν λόγον ἐκτὸς κάτι ἀπὸ σᾶς.

—Κάτι ἀπὸ μένα; εἶπεν, σὰν νὰ ἀπορούσε. Κατόπιν ἐγέλασε. Τὸ γέλοιο τὸ ἤχησε βιασμένο, τεχνητό.

—Εἶμαι πολὺ εὐτυχισμένη ἐδῶ ἐκτός...

—Ἄ!... Ἐκτός;

—Ἐκτὸς ὅτι δὲν μοῦ ἀρέσει τὸ ξενοδοχεῖο. Εἶναι μονότονο καὶ μελαγχολικό. Ἐλπίζομε νὰ μὴ μείνωμε ἐδῶ γιὰ πάντα. Ἀλλὰ τώρα ποὺ ἡ μαμὰ καὶ ὁ μπαμπᾶς ἐπέτυχαν ἕνα θαυμάσιο κουαρτέττο γιὰ μπρίτζ, δὲν φαίνεται καμμιὰ πιθανότης νὰ φύγωμε πρὶν περάσῃ πολὺς καιρός.

Ἀλλὰ ἔφυγαν πολὺ γρήγορα.

ROBERT HICHENS

(Αὔριον τὸ τέλος).

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ
ΔΙΑ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΤΙΤΛΩΝ

Ἐλήφθησαν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας τηλεγραφήματα τῶν προσφύγων Κατερίνης, Μυτιλήνης καὶ Χαλκίδος, διαμαρτυρομένων διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προσωρινῶν τίτλων δι' ὁριστικῶν ὁμολογιῶν.

Κατόπιν τῶν τηλεγραφημάτων τούτων διετάχθη ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ὅπως προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας διὰ τὴν ταχυτέραν ἀνταλλαγὴν τῶν τίτλων.

—Ἀπαλλοτριώσεις καὶ ἄρσις ἀπαλλοτριώσεων

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κηρύσσονται ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέοι πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἀγροὶ κείμενοι εἰς τὰς περιφερείας τῶν κοινοτήτων Ποτοκίου καὶ Ξηροχωρίου καὶ ἀνήκοντες εἰς τὸν κ. Α. Πετσάλην.

Ἐπίσης ἀπαλλοτριοῦται ἀναγκαστικῶς πρὸς ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων ἐν Τριπόλει καὶ εἰς θέσιν Κάρτσιβα ἔκτασις συνολικὴ 127.135 τετρ. μέτρων, ἀνήκουσα εἰς 27 ἰδιοκτήτας.

Ἀνακαλεῖται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεως κειμένης ἐν Ἀμαρουσίῳ μεταξὺ τῆς θέσεως Κατσιμπαλη, Ἁγίου Νικολάου καὶ Τουσκουλοὺμ καὶ συνεχομένη μὲ τὰ Β. Δ. οἰκήματα τοῦ προαστείου.

Κηρύσσεται ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ προσφύγων ὁλόκληρον τὸ ἀγρόκτημα Γεννίκιοϊ τῆς περιφερείας Σερρῶν.

Αἴρεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐπὶ 30 Μακεδονικῶν στρεμμάτων τοῦ ἀγροκτήματος Χομάνδος τῆς περιφερείας Σερρῶν, τὰ ὁποῖα θὰ πωληθοῦν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς τοὺς καλλιεργητάς των.

Κηρύσσεται ἀπαλλοτριωτέα ἡ κατὰ νόμον ὑποκειμένη εἰς ἀπαλλοτρίωσιν ἔκτασις τῆς νησῖδος Μεγαλονήσου τῶν Πεταλιῶν, πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἐν ταῖς νήσοις ταύταις πρώην κολλήγων.

—Τὰ μοναστηριακὰ κτήματα

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας κατήρτισε διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τὰ μοναστηριακὰ κτήματα δύνανται νὰ διατίθενται ἄνευ δημοπρασίας εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητάς, συνεταιρισμοὺς καὶ πρόσφυγας.

Τὸ Διάταγμα θέλει συζητηθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Θ' ΑΝΕΓΕΡΘΟΥΝ
ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΠΑΛΙΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΙ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗ ΣΤΕΓΑΣΘΗΣΟΜΕΝΟΥΣ

Ἀνεκοινώθη χθὲς ἐγκύρως ὅτι κατὰ τὴν πρό τινος λαβοῦσαν χώραν σύσκεψιν τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Ἐμμανουηλίδη, συνεζητήθη διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως τῶν ἀστῶν προσφύγων, τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδη ἐκθέσαντος τὰς ἀνάγκας αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ὑπάρχουν καὶ μετὰ τὴν διανομὴν τῶν ἀποπερατουμένων κατ' αὐτὰς 2136 κατοικιῶν.

Ὡς ἐκ τούτου ὁ κ. Βενιζέλος συνεφώνησε μετὰ τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδη ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τοῦ κονδυλίου στεγάσεως εἰς τὸν νέον προϋπολογισμὸν καὶ τοῦτο ἵνα κατορθωθῇ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους καὶ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνέγερσις νέων συνοικισμῶν ἐκεῖ ὅπου δὲν ἀνηγέρθησαν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ δικαίωμα τῆς προκηρύξεως τῶν διαγωνισμῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν νέων συνοικισμῶν πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1930 (ὁπότε ἄρχεται τὸ οἰκονομικὸν ἔτος) καὶ τοῦτο ἵνα οἱ νέοι συνοικισμοὶ παραδοθοῦν ἐντὸς τοῦ θέρους τοῦ 1930.

—Ἐνισχύσεις εἰς συνεταιρισμοὺς

Δι' ἀποφάσεων τῶν κ.κ. ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Προνοίας, ἐγκρίνεται ἡ χορήγησις οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ὑπὸ τύπον ἀτόκων δανείων ἐξοφληθησομένων εἰς 15 ἐτησίας δόσεις, εἰς βάρος τῆς οἰκείας πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας τῆς χρήσεως 1929—30 εἰς τοὺς ἑξῆς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς ἀστῶν προσφύγων:

Ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος», 300.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Ἀθῆναι», 28.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Ἀρωγὴ» Νέας Σμύρνης, 160.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Νέα Ἀλάτσατα», 100.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Αἱ Κλαζομεναί», 71.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Δύναμις Καλογρέζας», 60.000 δραχμ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Ἀπόλλων», 194.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Καλογρέζα», 193.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Ἅγιος Γεώργιος», 78.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Ἴκαρος», 215.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Σπάτα», 20.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἡ «Πάρνης» Νέας Σμύρνης, 100.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Νέα Ἑστία» 140.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Τμῶλος», 106.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Ἅγιος Ταξιάρχης», 143.000 δρχ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Προμηθεὺς» καὶ 195.000 δρ. εἰς τὸν συνεταιρισμὸν «Ἅγιος Ταξιάρχης».

ΤΑΠΗΤΕΣ ΔΗ ΟΡΙΕΝΤΑΛ ΚΑΡΠΕΤ ΜΑΝΙΟΥΦΑΚΤΣΟΥΡΕΡΣ ΛΤΔ

Φέρουσιν εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας των ὅτι διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ἔχουσιν ἀνοίξῃ Αἴθουσαν Ἐκθέσεως Ταπήτων ἐντὸς τοῦ Ἐργοστασίου των ἐν Νέῳ Φαλήρῳ παρὰ τὴν στάσιν Χαρτοποιείου, διὰ τὴν λιανικὴν πώλησιν Ταπήτων.

Οἱ ἐν λόγῳ πελάται των θέλουσιν εὕρῃ συλλογὴν τῶν ἐκλεκτοτέρων Ταπήτων εἰς διαφόρους ποιότητας, σχέδια καὶ χρωματισμούς, καὶ εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας.

Ἡ Αἴθουσα Ἐκθέσεως Ταπήτων θὰ εἶνε ἀνοικτὴ καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου, ἀπὸ 9 π. μ. μέχρι μεσημβρίας, καὶ ἀπὸ 3 μ.μ. μέχρι 5 μ. μ.

ΤΑΠΗΤΕΣ
ΕΝΩΣΙΣ ΤΑΠΗΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΩΝ
Πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου - Καρύτση - ΑΘΗΝΑΙ Ἀριθ. τηλεφ. 65—09

Συλλογὴ πλουσιωτάτη ὅλων τῶν ποιοτήτων.
Σχέδια καλλιτεχνικὰ καὶ ὡραῖα.
Ὑλικὰ ἐξαιρετικῆς ποιότητος.
Χρωματισμοὶ γνήσιοι μὲ χρώματα ALIZARINE
Τιμαὶ ΚΟΣΤΟΥΣ τῶν 12 Ἐργοστασίων της, πραγματικὴ διαφήμισις.
Πρόοδος καὶ θαύματα τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας.
Ἡ πιὸ καλαίσθητη κυρία μόνον εἰς τὸ πρατήριόν μας δύναται νὰ εὕρῃ τοῦ γούστου της ΤΑΠΕΤΟ.

ΕΖΑΝΩΦΕΛΗ κατὰ τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν
ΦΕΛΙΤΣΕ ΜΠΙΣΛΕΡΗ & Σα
— ΜΙΛΑΝΟΝ —
τελεία θεραπεία ἐντὸς 15 ἡμερῶν.

Οἱ διασημότεροι ἰατροὶ τοῦ κόσμου βεβαιώνουν ὅτι
Η ΕΖΑΝΩΦΕΛΗ
εἶναι τὸ ἰσχυρότερον καὶ ἀσφαλέστερον φάρμακον κατὰ τῶν Ἑλωδῶν Πυρετῶν.
Γνωστὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ 30 ἐτῶν.
Ἡ θεραπεία διὰ τῆς ΕΖΑΝΩΦΕΛΗΣ εἶναι:
ἡ δραστηριωτέρα καὶ ταχυτέρα ἐπειδὴ ἡ ἐνέργειά της εἶναι φανερὰ ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας.
ἡ εὐκολωτέρα διότι δύναται ἀμέσως ὁ ἀσθενὴς νὰ τὴν μεταχειρίζεται ἔστω καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἰατροῦ καὶ
ἡ οἰκονομικωτέρα διότι ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἄρρωστον νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας του μετὰ 3-4 ἡμέρας ἀφ' ὅτου ὑποβληθῇ ὑπὸ θεραπείαν.
ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ - ΟΜΟΝΟΙΑ

1841 1929
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ ΙΔΡΥΤΗΣ 1841

Σήμερον, ἡ ἀσφαλὴς τοποθέτησις χρημάτων εἶνε πολὺ δυσκολωτέρα ἀπὸ ἄλλοτε. Ἐπιβάλλει σοβαρὰς φροντίδας, καὶ προξενεῖ διηνεκεῖς ἀνησυχίας. Ἀπαιτεῖ εἰδικὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας ὀλίγοι κατέχουν. Χρειάζεται χρόνον τὸν ὁποῖον ἐλάχιστοι διαθέτουν. Ὑπάρχει δὲ πάντοτε ὁ φόβος νὰ παρασυρθῇ τις, εἴτε ἀπὸ τὸ δέλεαρ ὑψηλῶν τόκων, εἴτε ἀπὸ τὴν ἀπατηλὴν ὑπόσχεσιν μεγάλων καὶ εὐκόλων κερδῶν, καὶ νὰ κινδυνεύσουν τὰ λεπτά του, πολλάκις δὲ καὶ νὰ χαθοῦν.

Ὑπάρχει, ἐν τούτοις, τρόπος καὶ τόκον ἱκανοποιητικὸν νὰ εἰσπράττετε, καὶ τῶν φροντίδων καὶ ἀνησυχιῶν νὰ ἀπαλλαγῆτε, καὶ τὸν καιρόν σας νὰ μὴ θυσιάζετε, καὶ τὸ κεφάλαιόν σας νὰ μὴ κινδυνεύῃ. Διότι δύνασθε νὰ τοποθετῆτε τὰς οἰκονομίας σας ἀσφαλῶς, ἐπικερδῶς καὶ ἀφόβως, καταθέτοντες αὐτὰς εἰς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ. Τὰ χρήματά σας ἀνατοκίζονται, αὐξάνονται καὶ πρὸ παντός, δὲν θὰ χαθοῦν ποτέ. Ἐξασφαλίζετε τοιουτοτρόπως καὶ τὸν ἑαυτόν σας καὶ τὴν οἰκογένειάν σας.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
«Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ»
Ταμιευτήριον, Καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν. ἐπὶ προθεσμίᾳ, πολυετεῖς καὶ διαρκεῖς.
Κεφάλαιον δρχ. 1.205.000.000 Καταθέσεις δρχ. 6.250.000.000

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμο καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

Ναπολέοντα, Λεβάδειαν.—Πρέπει προηγουμένως νὰ ψηφισθῇ τὸ κατατεθὲν εἰς τὴν Βουλὴν σχετικὸν νομοσχέδιον. Τώρα δὲν διορίζονται.

κ. Κυρ. Ταξίδου, Σπάρτην. — Ἔχετε δίκαιον, ἀλλὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μητρῷον δὲν ἤρχισεν ἀκόμη καταρτιζόμενον, δυστυχῶς δὲ θὰ βραδύνῃ ἀρκετὰ ἡ ἔναρξις τῆς ἐργασίας αὐτῆς.

κ. Ι. Δ., Σιδ)στρον. — Αἴτησις, πιστοποιητικὰ κοινότητος, εἰσαγγελίας καὶ στρατολογικοῦ γραφείου. Θὰ τὸ πάρετε ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

κ. Κυρ. Ὀρφανόν, Πάτρας. — Ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ παρόντος. Πρέπει νὰ ψηφισθῇ τὸ κατατεθὲν εἰς τὴν Βουλὴν σχετικὸν νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου συνιστᾶται εἰδικὴ ὑπηρεσία.

κ. Δ. Σκληβανιώτην, Πάτρας. — Ἐγράψαμεν.

κ. Γ. Σακελλαρόπουλον, Μακρύσια. — Ἔγιναν. Γιὰ ποιὸν ἐνδιαφέρεσθε συγκεκριμένως;

κ. Στ. Περερέ, Θεσσαλονίκην. — Ὑπὸ ποίας κοινότητος ἐστάλησαν τὰ δικαιολογητικά σας;

κ. Π. Ρ. Σ., Θήβας. — Τῆς στρατιωτικῆς ἀεροπορικῆς σχολῆς, τῆς ἀστυνομίας πόλεων καὶ γραμματέων διοικήσεων καὶ νομαρχιῶν. Διὰ τὸν τελευταῖον διαγωνισμὸν ἀπαιτεῖται δίπλωμα νομικῆς.

κ. Ν. Ἀλεξανδρόπουλον, Ἐνταῦθα. — Ἡ σχολὴ εἶναι ἰδιωτικὴ καὶ εὑρίσκεται εἰς τὴν Ὕδραν.

κ. Δ. Κ., Βαρούσι. — Κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν, ἠμπορεῖ κάλλιστα νὰ ἐκτελεσθῇ ἐπιτυχῶς ἡ ἐργασία αὐτή. Τιμὴ κλπ. δὲν ἠμποροῦν νὰ συζητηθοῦν χωρὶς νὰ ἴδουν τὰ πρωτότυπα.

κ. Ν. Ράντζον, Ἰωάννινα. — Τὸ ἔργον παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως εἰς τὴν «Ἐλευθέραν Σκηνὴν» διὰ μίαν διετίαν. Δὲν ἠμποροῦν νὰ δώσουν καὶ εἰς ἄλλους, διότι θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ τὸ παίζουν. Εἰς βιβλίον δὲν ἐξεδόθη.

κ. Ἀντ. Παπαδόπουλον, Παλαιοχώρι. — Σᾶς στέλλομεν ὅσους κανονισμοὺς ἠδυνήθημεν νὰ συλλέξωμεν. Ἔχετε ὅμως ὑπ' ὄψιν σας ὅτι δὲν ἠμπορεῖτε ἔτσι νὰ μορφώσετε γνώμην. Γράψετε τί προσόντα ἔχουν καὶ τί σταδιοδρομίαν προτιμοῦν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ χάρτης ἐφημερίδος μὲ τὴν ὀκᾶ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συμφερτικὴν τιμήν. Διαχείρισιν «Πρωΐας» 9—12 καὶ 4—7.

Τὰ καλύτερα μυθιστορήματα τῆς συγχρόνου φιλολογίας (23)

Ἡ ἀνώτερη Γυναῖκα

Τῆς Γαλλίδος συγγραφέως Delly

—Ἀγαπητὴ Λιάνα, ἐκεῖ θὰ εἶναι ἡ θέσις, μοῦ τὸ ἐξήγησεν ἡ Μαριάνα, εἶπε χαρούμενη ἡ Λιλή. Θὰ κάθεσθε ἐκεῖ καὶ θὰ ἀπολαμβάνετε τὴ θέα τοῦ περιβολιοῦ· θὰ ἐργάζεσθε, θὰ διαβάζετε, ἐπειδὴ τώρα θὰ σᾶς μένῃ καιρός, καὶ θὰ γράφετε τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ σπιτιοῦ ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ γραφεῖο ποὺ εἶναι δικό σας. Ἡ Μαριάνα τὸ ἐδιάλεξε γιὰ σᾶς, ἀγαπημένη μου... Πατέρα, δεῖξτε τῆς Λιάνας τὴν κάμαρά της. Ἐγὼ δὲν θὰ ἀνέβω ἀκόμη, θὰ μείνω ἐδῶ νὰ ξεκουρασθῶ πρὸ τοῦ δείπνου. Εἶναι τόσον ὤμορφα ἐδῶ!

Ὁ δόκτωρ ἔκαμε νεῦμα τῆς ἀνεψιᾶς του νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἐπέρασε τὴν τραπεζαρίαν, καὶ ὕστερα τὸ εὐρύχωρο χὼλλ τὸ διακοσμημένο μὲ ταπετσαρία καὶ σκαλιστὸ ξύλο. Εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῆς μεγάλης, ἐπιβλητικῆς σκάλας συνήντησαν τὴν οἰκονόμον, τὴν ὁποίαν ὁ ἰατρὸς ἐπεφόρτισε νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Λιάνα εἰς τὸ διαμέρισμά της.

Ἡ κυρία Μπήκβιτ εἰσήγαγε τὴν Λιάνα εἰς ἕνα μεγάλο δωμάτιον, ταπετσαρισμένο μὲ μεταξωτὸ ὕφασμα χρώματος ἀχνοῦ γκρὶ-μπλέ, ποικιλμένο μὲ ἀραβουργήματα στὴν ἴδια ἀπόχρωσι. Μὲ τὸ ἴδιο ὕφασμα ἦταν ντυμένα τὰ ἔπιπλα, καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο ἦταν καμωμένα τὰ βαρειὰ παραπετάσματα ποὺ ἔπεφταν ἐμπρὸς στὰ δύο πλατειὰ παράθυρα...

Τὰ ἔπιπλα ἦσαν ἀπὸ ὡραιότατο ἀνοικτόχρωμο ξύλο, σὲ χαριτωμένο σχῆμα. Τὰ μικρὰ βαρύτιμα ἀντικείμενα ποὺ ἐστόλιζαν τὸ τζάκι καὶ τὶς ἐταζέρες ἀπεκάλυπταν ἕναν λεπτὸν πλοῦτον καὶ ἐξαιρετικὴν καλαισθησίαν.

—Αὐτὸ εἶναι τὸ δωμάτιόν σας, μίς, εἶπεν ἡ οἰκονόμος.

Ἡ Λιάνα δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ μίαν ἔκφρασιν ἐκπλήξεως.

—Τὸ δικό μου δωμάτιο;... Θὰ κάνετε λάθος, κυρία Μπήκβιτ! Ἴσως εἶναι τῆς δεσποινίδος Λιλῆς...

Ἡ οἰκονόμος τὴν ἐκύτταξε παραξενεμένη.

—Μὰ ὄχι, μίς, δὲν κάνω διόλου λάθος. Εἶναι ἡ κάμαρα, ποὺ τὴν διερρύθμισα καὶ τὴν ἔκαμα τελείως καινούργια πρὸς χάριν σας. Παραπλεύρως ἔχετε τὸ δωμάτιον τῆς τουαλέττας σας, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπικοινωνῆτε μὲ τὸ διαμέρισμα τῆς δεσποινίδος Λιλῆς... Ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε; Θέλετε νὰ σᾶς στείλω τὴν καμαριέρα;

Ἡ Λιάνα ἀπεκρίθη ἀρνητικῶς καὶ ἡ κυρὰ Μπήκβιτ ἀπεμακρύνθη.

Ἡ Λιάνα ἐπῆγε κοντὰ εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ παράθυρα καὶ τὸ ἄνοιξε. Ἔβγαινε σ' ἕνα μεγάλο πέτρινο μπαλκόνι ἀπὸ ὅπου ἐφαίνετο ὁ κῆπος μὲ τὶς βελουδένιες πρασινάδες, μὲ μυριόχρωμα λουλούδια καὶ τὰ θαυμάσια μεγάλα δένδρα του.

Δεξιὰ ἦταν μιὰ μεγάλη σέρρα, κοντὰ στὴν ὁποίαν ἠργάζοντο δύο κηπουροί.... Πέραν τοῦ κήπου ἁπλώνετο ἕνα πάρκο καὶ πιὸ πέρα ἀκόμη ἐξετείνοντο δασώδεις ἐκτάσεις.

Εἰς τ' ἀριστερά, ἡ Λιάνα ἔβλεπε χλοερὰ λειβάδια, ἀγροτικὰ σπιτάκια κρυμμένα μέσα στὴν πρασινάδα, καὶ ἄπειρα δενδράκια. Τὸ θέαμα ἦτο τόσον φρέσκο καὶ τόσον ἀναπαυτικὸ εἰς τὸ μάτι, ποὺ ἡ Λιάνα ἔμεινεν ἐκεῖ ὧρες ὁλόκληρες θαυμάζουσα τὸ τοπεῖον ἐκεῖνο.

Δεξιά, πίσω ἀπὸ μίαν σειρὰν λεῦκες ἐκυλοῦσεν ὁ ποταμὸς Μίλλυ, ποῦ τώρα ἦταν ἀφρισμένος καὶ ἔμοιαζε σὰν μικρὸς καταρράκτης. Εἰς μίαν ὄχθην του ἁπλώνετο ἕνα περιβόλι στενὸ καὶ μακρύ, ἀληθινὴ φωλιὰ τῆς χλόης καὶ τῶν λουλουδιῶν.

Ἡ πέτρινη μαυρισμένη ταράτσα ποῦ ἐχώριζε τὸ σπίτι ἀπὸ τὴν ὄχθη, ἦταν στολισμένη μὲ περικοκλάδες, γεράνια, καὶ τὸ σπίτι ἀκόμη χανόταν κάτω ἀπὸ τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων, καὶ οἱ τοῖχοι του ἦταν σκεπασμένοι μὲ ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ λουλούδια.

Ἡ Λιάνα ἐστράφη κ' ἔρριξε μιὰ ματιὰ μαγεμένη, ἀλλ' ὀλίγον δύσπιστον ἀκόμη, γύρω εἰς τὸ νέον της δωμάτιον. Τὸ δωμάτιον αὐτό, λόγῳ τῆς θέσεώς του, τὶς ὡραῖες του ἀναλογίες, τὴν καλλιτεχνικὴν διακόσμησιν τῶν τοίχων καὶ τῶν θυρῶν, ἦτο ἀσφαλῶς ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα καὶ καλύτερα τοῦ πύργου... Ποία σκέψις ὤθησε τὴν Μαριάνα νὰ τὸ παραχωρήσῃ στὴν πτωχὴν ἐξαδέλφη της; ...Δὲν ἐπῆρε παρὰ μία ἀπάντησι: Ἡ κυρία Λέτμαν ἤθελε μὲ λεπτότητα ν' ἀποζημιώσῃ τὴν ἐξαδέλφην της, ποῦ τὴν ἐλησμόνησεν ἡ Λαίδη Φὴλ διὰ νὰ τῆς ἀφήσῃ ἕνα μέρος τῆς περιουσίας της.

Ἡ Λιάνα ἑπομένως δὲν κατεπλάγη, διότι ἤξευρε πόσον αὐστηρὰ ἦτο εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ καθήκοντος ἡ Μαριάνα. Τὴν ἄκουσεν, ἄλλωστε, πολλὲς φορὲς νὰ ἐκθειάζῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ νὰ τὴν τοποθετῇ ὑπεράνω ὅλων τῶν πραγμάτων.

Ἡ Λιάνα ἐτελείωνε τὸ ντύσιμό της διὰ τὸ γεῦμα, ὁπόταν ἔφθασαν ἡ Σεσὶλ καὶ ἡ Ἔλλεν, κατακόκκινες καὶ ζωηρές, γιατὶ εἶχαν ἤδη τρέξει ὅλο τὸ Ἄλσεμ-Πάρκ, ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἕως τὴν σοφίτα.

—Δὲν ἐσήμαναν ἀκόμη διὰ τὸ γεῦμα, Λιάνα, εἶπεν ἡ Σεσίλ. Ἐπειδὴ ὅμως εἶσθε ἕτοιμη, ἐλᾶτε μαζί μας νὰ σᾶς δείξουμε τὶς αἴθουσες τῆς ὑποδοχῆς.... Ὑπάρχει μία ἰδιαιτέρα σκάλα ποὺ ἐπικοινωνεῖ μ' ἐκεῖνες, ἀλλὰ πᾶμε καλύτερα ἀπὸ τὴν μεγάλη σκάλα, γιὰ νὰ σᾶς δείξουμε μ' αὐτὴν τὴν εὐκαιρία τὸ διαμέρισμα τῆς Μαριάνας.

Τὰ παιδιὰ κρεμάσθηκαν ἀπὸ τὸ μπράτσο τῆς Λιάνας καὶ ἐπέρασαν ἕναν μακρὺ μεγάλο διάδρομο. Ἡ Σεσὶλ ἄνοιξε μιὰ πόρτα καὶ εἶπε μὲ ὕφος ἐπίσημον:

—Τὸ δωμάτιον τῆς κυρίας Λέτμαν.

Δὲν εἶχε τελειώσει ἀκόμη τὸ σιγύρισμα, ἀλλὰ μποροῦσεν ἤδη νὰ καταλάβῃ κανεὶς τὸ βασιλικὸ λοῦσο, τὴν ἐξαιρετικὴν καλαισθησίαν, τὴν ἄνεσιν καὶ τὸ λεπτὸ γοῦστο ποὺ ἐπεκράτει ἐκεῖ μέσα. Τὸ μικρὸ σαλόνι, τὸ κοινὸ γραφεῖο τῶν δύο συζύγων, τὰ δωμάτια τῆς ὑποδοχῆς τοῦ πρώτου ὀρόφου, ὅλα ἦσαν μὲ τὴν ἴδια ἐπιβλητικὴν πολυτέλειαν.

Ἡ Μαριάνα δὲν ἔκαμε σχεδὸν καμμίαν μεταρρύθμισιν εἰς τὸ ἰσόγειον, ἐξήγησεν ἡ Σεσίλ. Ὅλη αὐτὴ ἡ ἐπίπλωσις ἔγινεν ἀπὸ τὸν σὲρ Τζὼν Φὴλ καὶ τὴν γυναῖκά του ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποῦ ἔκτισαν τὸν πύργον. Ἡ Μαριάνα τὰ εὑρῆκε σύμφωνα μὲ τὸ γοῦστο της. Ἄλλαξε μόνον πολὺ τὸ διαμέρισμα τοῦ πρώτου πατώματος.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἀριθ. 43377

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν Κωνσταντῖνος Ροῦσσος δηλοποιεῖ ὅτι, τὴν τρίτην Νοεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν Κυριακήν, ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥρας πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Σανταρόζα αἰθούσῃ τοῦ Β' Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν, τόπον συνήθη τῶν πλειστηριασμῶν, καὶ ἐνώπιον μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν μία οἰκία διώροφος κειμένη ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κεφαλληνίας καὶ Κυκλάδων ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν διακοσίων πεντήκοντα τριῶν καὶ ἀποτελεῖται ὁ μὲν ἰσόγειος ὄροφος ἐκ πέντε μαγαζείων καὶ ἑνὸς γκαρὰζ καὶ ἑνὸς ὑπογείου διαμερίσματος, ὁ δὲ ἄνω ὄροφος ἐκ πέντε δωματίων, χώλ, διαδρόμου, μαγειρείου, λουτῆρος καὶ ἀποχωρητηρίου καὶ ἐν τῇ αὐλῇ δωμάτιον ὑπηρεσίας, ἀποθήκη, ὑπόγειον πλυντηρίου ὡς καὶ διάφορα δένδρα, ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς ὀκτακοσίας χιλιάδας, ἀριθ. 800,000, τοῦ ὀφειλέτου Ἀργυρίου Βυριδάκη κατοίκου Ἀθηνῶν, ἐπισπεύδοντος τοῦ Δημητρίου Πολυμέρη κατοίκου Ζαγορᾶς, πρὸς πληρωμὴν τῆς ἐκ δολλαρίων πεντήκοντα τριῶν χιλιάδων ἑξακοσίων καὶ 50)00 ἀριθ. 53,600,50 ἀπαιτήσεώς του τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100,000). Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλεῖονα προσφέροντα μετὰ τρία λεπτὰ ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφορᾶς. Ὅτι ἕκαστος τῶν παρόντων καθ' ὅσον προσφέρει τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν δικαιοῦται νὰ πλειοδοτῇ δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὴν φερεγγυότητα τοῦ τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ δικαιούμενος νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ ἐγγύησιν καὶ ἐγγυητήν. Ὅτι οἱ διὰ τρίτους πλειοδοτήσοντες ὀφείλουν ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν καὶ πρὸ τῆς ὑπογραφῆς νὰ δηλώσουν διὰ ποῖον ἐπλειοδότησαν καὶ ἐν γένει νὰ δώσωσιν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κρατίνου ὑπὸ τὸ Δημοτικὸν Θέατρον σήμερον τὴν δωδεκάτην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Σάββατον τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Κ. ΡΟΥΣΣΟΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἀθῆναι αὐθημερόν.
Ὁ Συμβολαιογράφος Κ. Ροῦσσος

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Μηχανημάτων Λιμενικῶν Ἔργων διακηρύττει ὅτι, ἀκυρωθέντος τοῦ γενομένου τῇ 7 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. συναγωνισμοῦ μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν προμήθειαν τῷ Ε.Τ.Μ.Λ.Ε. δύο ἀπλῶν μεταλλικῶν φορτηγίδων, ἐπαναλαμβάνεται αὕτη ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25) Νοεμβρίου 1929, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π. μ. ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων, ὡς ἐτροποποιήθησαν αὗται μεταγενεστέρως, καὶ ὧν γνῶσιν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι προσερχόμενοι ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Τμήματος Λιμενικῶν Ἔργων κατὰ τὰς ἐπιτετραμμένας ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπισκέψεων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Τ.Μ.Λ.Ε.
Διευθυντὴς Δημοσίων Ἔργων
ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΝΑΡΓΥΡΕΙΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΣΠΕΤΣΩΝ

Προκήρυξις πλειοδοτικῆς δημοπρασίας

Τῇ 3η προσεχοῦς Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀπὸ 10ης μέχρι τῆς 12ης π. μ. ἐκτίθεται ἐν Σπέτσαις εἰς πλειοδοσίαν διὰ προσφορικῶν προσφορῶν ἡ ὑλοτομικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐν Σπέτσαις κειμένου δάσους τῆς Σχολῆς, ἐκτάσεως 1000 περίπου στρεμμάτων. Πληροφορίαι περὶ τῶν ὅρων παρέχει τὸ ἐν Ἀθήναις (ὁδ. Καραγεώργη 8 δωματιον 9) Γραφεῖον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς 10—12 π.μ.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ταξείδιον ἀπολύτου εὐμαρείας καὶ ἀνέσεως μὲ τὸ πολυτελέστατον
"ΠΑΤΡΙΣ,, II
Πετρελαιοκίνητον τόννων 6.000
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
κατ' εὐθεῖαν εἰς 36 ὥρας
τὴν 7ην Νοεμβρίου Πέμπτην 3ην μ. μ.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
κατ' εὐθεῖαν εἰς 28 ὥρας
τὴν 11ην Νοεμβρίου, Δευτέραν 8 μ. μ.
Δι' εἰσιτήρια κλπ. ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλέφωνον 2-27.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1, Τηλέφωνον 57-29, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Ταξειδιωτικὰ καὶ Τουριστικὰ Πρακτορεῖα.

ΕΠΙΠΛΑ
Ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ
Ὁδὸς Μητροπόλεως 4
Κ. ΠΑΡΘΕΝΗ
Ὡς ἐγγύησιν τῶν στερεῶν ἐπίπλων τοῦ ἐργοστασίου μου, παρουσιάζω τὴν εἰκοσαετῆ κατανάλωσίν μου. Οὐδεὶς ἐκ τῶν κ.κ. πελατῶν μου μέχρι τῆς σήμερον ἔχει παράπονα.

Παρελήφθησαν τὰ νέα
ΚΑΠΕΛΛΑ
ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΚΑΣΔΟΝΗΣ
Σταδίου 25α

Τὸ ΣΑΝΟΖΥΛ θεραπεύει τὴν Οὐλίτιδα καὶ κάμνει λευκὰ δόντια
Εἶνε ἡ μόνη ἐγκεκριμένη ὡς ἐπιστημονικὴ ὀδοντόπαστα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 89 199 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.
Διαρκὴς παρακαταθήκη
Φαρμακεῖον ΛΟΥΡΟΥ Σταδίου 21
Γεν. Ἀντιπρόσωπος δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα
Γ. Ν. ΚΑΤΑΠΟΔΗΣ
Μακρᾶς Στοᾶς 47, Πειραιᾶ

ΕΠΙΠΛΑ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 57α
Πλατεῖα Ζωοδόχου Πηγῆς
Τραπεζαρίες εἰς νέα σχέδια ἐκ ξύλου πολυτελείας καὶ πρὸ παντὸς ἐργασία ἠγγυημένη.
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Συφιλιδικῶν — Οὐρολογικῶν — Γυναικολογικῶν Νοσημάτων
Σπουδάσας ἐν Παρισίοις εἰς τὰ Νοσοκομεῖα (ST. LOUIS, NECKER, LARIBOISIERE).
Δέχεται ἐν τῷ νέῳ θεραπευτηρίῳ του 9—1 π. μ. καὶ 4—8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
34 ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 34
(Ὁμόνοια)
Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ Κυρίας
Εἰς δὲ τὸν Πειραιᾶ λειτουργεῖ παράρτημα τοῦ ἐν Ἀθήναις θεραπευτηρίου.
Ὁδὸς Ἀλκιβιάδου 174

ΔΑΝΕΙΑ
ΕΠΙ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ
ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ 6%
(ΝΕΑΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ)
ΠΑΡΕΧΕΙ Η
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΟΝΟΝ εἰς τοὺς εἰδικοὺς πρέπει νὰ ἔχετε ἐμπιστοσύνην
ΣΠΟΡΟΙ ὅλων τῶν εἰδῶν. — ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΚΗΠΟΥΡΙΚΑ εἰς μεγάλην συλλογήν.—ΚΑΘΕ ΤΙ ποῦ χρειάζεται διὰ τὸ κτῆμα καὶ τὸν κῆπόν σας. Ζητήσατε τοὺς καταλόγους μας ΔΩΡΕΑΝ.
ΑΓΓ. Δ. ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ & Σια Σταδίου 15 — ΑΘΗΝΑΙ

ΣΛΟΑΝΣ
Ὁ χειμῶνας θὰ περάσῃ, χωρὶς πόνους, κρυολογήματα, ρευματισμοὺς καὶ ἰσχυαλγίας, ἂν ἔχετε σπίτι σας ἕνα φιαλίδιον Σλόανς
SLOAN'S FAMILY LINIMENT

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ΠΑΤΡΑΙΣ, ΣΥΡΩ & ΑΙΓΙΩ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς πλείστας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλα τὰ κέντρα ἐξωτερικοῦ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ. 100.000 ΠΡΟΣ 6%

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΟ ΑΚΑΤΑΣΧΕΤΟΝ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1929

Κύριε Διευθυντά,

Εὐαρεστηθῆτε παρακαλοῦμεν νὰ καταχωρίσητε εἰς τὴν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα τὰ κατωτέρω:

Εἰς τὸ ἀπὸ 14ης τρέχοντος φύλλον τῆς «Πρωΐας» εἴδομεν δημοσιευμένην ἐπιστολὴν τοῦ κ. Χρ. Καμηλαροπούλου, διαμαρτυρομένου διὰ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἐδ. 15 τοῦ Νόμου περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν ψηφισθὲν ἀνεκχώρητον καὶ ἀκατάσχετον τοῦ μισθοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. Καμηλαρόπουλος, ἐν τῇ ἐπιστολῇ του, ἀποδίδει τὴν ἱεροκρυφίαν, κατὰ τὴν ἔκφρασίν του, παρένθεσιν τοῦ ἄρθρου τούτου εἰς σχετικὴν ἐνέργειαν τῶν τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους καὶ ἐν συνεχείᾳ παρουσιάζει ὡς ἐπιδιώκοντας νὰ καταχρασθοῦν τὰ διάφορα ὀφειλόμενα παρ' αὐτῶν ποσά, ἅτινα ἔλαβον παρὰ τρίτων εἰς μετρητὰ καὶ διάφορα εἴδη οἰκιακῆς χρήσεως, τονίζων μάλιστα, ὅτι ἤρχισαν τὰ «κανόνια» πρὸς τοὺς πιστωτάς.

Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Καμηλαροπούλου, λησμονήσαντος φαίνεται νὰ ἀναφέρῃ ἐν αὐτῇ καὶ τοὺς λόγους τῆς, διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, θορυβήσεώς του, γνωρίζομεν ὅτι οἱ Τραπεζιτικοὶ ὑπάλληλοι οὔτε κατεχράσθησαν οὔτε ἐσκέφθησαν εἰς τὸ μέλλον νὰ καταχρασθῶσιν ποσὰ ὀφειλόμενα εἰς τρίτους (διότι, ἄλλωστε, τοῦτο ἤθελεν ἐπιφέρει πλείστους ὅσους κινδύνους εἰς τὴν διατήρησιν τῆς θέσεώς των) οὐχ' ἧττον ὅμως ἤντλησαν, ἐκ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἄνω ἄρθρου, τὸ θάρρος νὰ εἴπουν, ὅτι τὸ δανείζειν χιλίας δραχμὰς καὶ λαμβάνειν ὡς τόκον δραχμὰς 100 μηνιαίως, ἤτοι 120 ο)ο ἐτησίως!!! καὶ ταῦτα προκαταβολικῶς, εἶναι πρᾶξις ὄχι μόνον παράνομος ἀλλὰ καὶ αὐτόχρημα βδελυρά.

Φρονοῦμεν λοιπὸν ὅτι ἡ τάξις αὐτὴ τῶν ἀνθρώπων οἵτινες ἔχουν ἀπομυζήσει οὐκ ὀλίγα ἐκ τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, διὰ τοῦ ἄνω ἀναφερομένου τρόπου, καλὸν θὰ ἦτο, νὰ μὴ καταφέρωνται τόσον ἐναντίον των καθ' ὅσον ἔχουν λάβει τὰ χρήματά των ἐκ τῶν τόκων, καὶ μάλιστα εἰς ἀρκετὰ μεγάλο πολλαπλάσιον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Καμηλαροπούλου ἐκδηλουμένην εὐχὴν ὅπως ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης τροποποιήσῃ τὸ σχετικὸν ἄρθρον περὶ ἀκατασχέτου, διὰ τοῦ ὁποίου τίθεται χαλινὸς εἰς τὴν ὀργιάζουσαν εἰς βάρος τῶν πτωχῶν βιοπαλαιστῶν τοκογλυφίαν, καλὸν θὰ ἦτο ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα τὴν παρακολούθησιν καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἀσκούντων τὴν τοκογλυφίαν.

ΠΟΛΛΟΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Η ΚΡΙΣΙΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19)10)29.

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ ἐφημερὶς «Ἑστία» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ αὐτῆς τῆς 15ης τρέχοντος ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ὑφίσταται κρίσις ἐν Ἑλλάδι. Φέρει δὲ ὡς ἐπιχειρήματα τὴν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν τοῦ Κράτους, τὰ πλεονάσματα τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δύναται νὰ πληρώνῃ δέκα δισεκατομμύρια δραχμὰς φόρους κατ' ἔτος.

Ὑποθέτω ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα εἶναι ἀπολύτως ἀστήρικτα διὰ τὴν πιστοποίησιν ἀνυπαρξίας τῆς κρίσεως. Διότι δὲν ἀρκεῖ τὸ Κράτος νὰ εἶναι οἰκονομικῶς εὔρωστον διὰ νὰ μείνῃ ὁ λαὸς σκελετωμένος, οὔτε νὰ ἔχῃ τὰ ταμεῖα του ὑπερπλήρη διὰ νὰ περιφέρεται ὁ λαὸς γυμνός. Ἐὰν δὲ ὁ λαὸς οὗτος πληρώνῃ, μόνος του ἠξεύρει πῶς τὰ πληρώνει τὰ δέκα δισεκατομμύρια ἀφοῦ, ἄλλωστε, δὲν τὰ δίδει ἄλλα τοῦ τὰ παίρνουν.

Μετὰ τιμῆς
Ν. Παπαδάκης

ΠΙΝΑΚΙΔΑΣ ΟΔΩΝ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς κ. Παναγιωτοπούλου τοῦ ἔχει διαφύγει ἡ ἑξῆς λεπτομέρεια, τὴν ὁποίαν σᾶς παρακαλῶ νὰ συστήσετε ἀπὸ τῶν στηλῶν σας, ὅτι δηλαδὴ ὁ Πειραιεὺς στερεῖται πινακίδων πολλῶν ὁδῶν του, τελείως δὲ στεροῦνται ἀριθμῶν τὰ διάφορα καταστήματα καὶ πολλαὶ οἰκίαι κατὰ τρόπον ὥστε ἕνας ξένος νὰ πελαγοδρομῇ ἐπὶ ὥρας χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ ἀράξῃ ἐκεῖ ποῦ θέλει.

Ἡ τελευταίως ἄθρόα τοποθέτησις πινακίδων εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς γωνίας τῶν ἀθηναϊκῶν ὁδῶν, ὡς καὶ ἡ ἐκ νέου ἀκριβὴς ἀρίθμησις τῶν καταστημάτων καὶ οἰκιῶν ἀνεκούφισε πλήρως ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὸ κοινὸν καὶ τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα εἰς τὸν φιλότιμον Δήμαρχον Πειραιῶς.

Μετὰ τιμῆς
Ἕνας ξένος ἐν Πειραιεῖ

21)10)29.

ΓΙΟΥΛΕΝ & Σια

Προκήρυξις πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

Ἡ Ἑταιρεία Γιοῦλεν καὶ Σία, ὡς ἐντολοδόχος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, διακηρύττει ὅτι θέλει ἐκθέσῃ εἰς δημόσιον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν πωλήσεως, ἐνεργηθησόμενον τὴν 10ην π. μ. τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1929 εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ἀριθ. 23 γραφεῖα αὐτῆς, τὸ ἐν Καστρὶ (Κηφισσιᾶς) κτίριον τῶν γραφείων αὐτῆς.

Πλήρης περιγραφὴ τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ χώρου, ὡς καὶ οἱ ὅροι τῆς διακηρύξεως εὑρίσκονται εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τούτων.

Πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ρητῶς δηλοῦται ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ εὕρῃ τὴν προσφερθησομένην ἀνωτάτην τιμὴν ἀσύμφορον, θέλει προβῇ εἰς τὴν ἐνοικίασιν τοῦ κτιρίου δι' οἱανδήποτε χρῆσιν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ὑποψ. Ἐφ. Ἀξιωματικῶν προκηρύσσει συνεπείᾳ τῶν ὑπ' ἀριθ. 9340)4224)10—10—1929 Δ.Υ.Σ. δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατασκευὴν ἐπὶ μέτρῳ καὶ δοκιμῇ 350 ζευγ. ὑποδημάτων καὶ 350 ζευγ. ἐνδρομίδων (γκετῶν) ἐκ δέρματος βαθέος ἐπιξάνθου, τῶν μαθητῶν αὐτῆς.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Σχολῆς (πλησίον πρώην Β' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου) τὴν 20ὴν Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ.

Ὅροι συμφωνιῶν καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 10—12 ὥρας παρὰ τῇ Διαχειρίσει Ὑλικοῦ τῆς Σχολῆς.

Ἔξοδα δημοσιεύσεως καὶ κηρύκεια βαρύνουσι τοὺς τελευταίους μειοδότας.

Ἀθῆναι τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1929

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς).

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ Η ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΝΕΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ὑπεγράφη Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ὅτι τὰ ἐν ἐνεργείᾳ μετὰ πλήρους ἢ ἠλαττωμένης δυνάμεως ὡς καὶ τὰ ἐν ἐφεδρείᾳ τῆς πρώτης κατηγορίας μάχιμα πλοῖα καὶ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν βοηθητικὰ συγκροτοῦνται μονίμως εἰς Στόλον ὑπὸ ἀρχηγὸν (Α. Σ.). Ἐξαιροῦνται, μὴ ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ Στόλου τὰ πλοῖα ἐφ' ὧν εἶνε ἐγκατεστημέναι καὶ λειτουργοῦν μονίμως σχολαὶ ἐκπαιδεύσεως ὡς καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ τὰ ὁποῖα συγκροτοῦσι συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1929 Διάταγμα «περὶ συστάσεως ἐκπαιδευτικῆς μοίρας» ἰδίαν ἐκπαιδευτικὴν μοῖραν.

Ὁ Στόλος διαιρεῖται εἰς δύο μοίρας ἐπονομαζομένας μοῖρα πρώτη ἢ μοῖρα γυμνασίων καὶ μοῖρα δευτέρα. Ἡ εἰς τὰς δύο ταύτας μοίρας κατανομὴ τῶν πλοίων θὰ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ. Ε. Ν. ἵνα τὸ βραδύτερον μῆνα μετὰ τὴν λῆξιν τῶν θερινῶν ἀσκήσεων καὶ ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατὸν ἐκ περιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς ἐπισκευὰς ἀναγκῶν των, τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ των καὶ τέλος τῆς ἐπιτρεπομένης ἑκάστοτε ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνης καυσίμου ὕλης πρὸς ἐκτέλεσιν ἀσκήσεων ἐν πλῷ.

Ἡ πρώτη μοῖρα ἢ μοῖρα γυμνασίων ἀποτελουμένη ἐξ ὅλων τῶν ἐνεργείᾳ μετὰ πλήρους δυνάμεως πλοίων θὰ περιλαμβάνῃ ἀπαραιτήτως ἓν τοὐλάχιστον θωρηκτὸν ἢ καταδρομικόν. Θὰ ἐκτελῇ αὕτη ἀσκήσεις ἐν πλῷ ἐπὶ δίμηνον κατά τε τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος, ἤτοι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Φεβρουαρίου μέχρι τέλους Μαρτίου καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Αὐγούστου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, ἐνισχυομένη κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίοδον καὶ διὰ τῶν πλοίων τῆς δευτέρας μοίρας, τὰ ὁποῖα ἤθελον μετατεθῇ εἰς ταύτην. Τὰ πλοῖα τῆς μοίρας ταύτης θὰ τηρῶνται διαρκῶς ἕτοιμα πρὸς πόλεμον. Θὰ προΐσταται ταύτης ἀμέσως ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου.

Ἡ δευτέρα μοῖρα θὰ ἀποτελῆται ἐκ πλοίων ἐν ἐνεργείᾳ μετ' ἠλαττωμένης δυνάμεως καὶ ἐκ πλοίων ἐν ἐφεδρείᾳ τῆς πρώτης κατηγορίας. Ἐκ τούτων τὰ ἐν ἐνεργείᾳ μετ' ἠλαττωμένης δυνάμεως δέον νὰ ὦσιν ἕτοιμα πρὸς πόλεμον ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ προσωπικοῦ, ἐφοδίων καὶ πυρομαχικῶν ἢ ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐπισκευῆς αὐτῶν.

Ἡ σύνθεσις τῶν ἀνωτέρω μοιρῶν δύναται νὰ τροποποιῆται ὑφισταμένης ἀνάγκης ὁποτεδήποτε, διαρκοῦντος τοῦ ἔτους, ὑποχρεωτικῶς δὲ ἕνα τὸ βραδύτερον μῆνα πρὸ τῶν θερινῶν ἀσκήσεων διὰ μεταθέσεως ἐκ τῆς δευτέρας μοίρας εἰς τὴν πρώτην ὡρισμένων πλοίων, ἐπὶ τῇ βάσει γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ.Ε.Ν.

Τὰ ἀποτελοῦντα τὸ Πολεμικὸν Ναυτικὸν πλοῖα θὰ διαιρῶνται εἰς πλοῖα 1) ἐν ἐνεργείᾳ μετὰ πλήρους δυνάμεως, 2) ἐν ἐνεργείᾳ μετ' ἠλαττωμένης δυνάμεως. Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην τίθενται τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἐπισκευῶν ἢ ἔχουν ἀνάγκην τοιούτων μικρᾶς ὁπωσδήποτε διαρκείας. 3) Ἐν ἐφεδρείᾳ πρώτης κατηγορίας. Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην τίθενται τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην μακρᾶς ὁπωσδήποτε ἐπισκευῆς. 4) Ἐν ἐφεδρείᾳ δευτέρας κατηγορίας. Εἰς τὴν κατάστασιν τίθενται τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἢ ἔχουν ἀνάγκην μακρᾶς ἐπισκευῆς ἢ τῶν ὁποίων τὸ προσωπικὸν περιωρίσθη ἐξ ἀνάγκης εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν συντήρησίν των. Τὰ πλοῖα ταῦτα δύνανται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἔχουν τὸ αὐτὸ προσωπικὸν ἀνὰ δύο ἢ τρία. Τὰ ἐν παροπλισμῷ πλοῖα παραδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν ἐξοπλισμοῦ τοῦ Ναυστάθμου ὑποχρεουμένου νὰ συντηρῇ καὶ ἐποπτεύῃ ταῦτα.

Τὰ ἀντιτορπιλλικὰ καὶ τορπιλλοβόλα τοῦ Στόλου ἀνεξαρτήτως τῆς εἰς πρώτην ἢ δευτέραν μοῖραν κατανομῆς των, συγκροτοῦν ἴδιον στολίσκον ὑπὸ πλοίαρχον διοικητὴν (Δ. Α.) Ὁ στολίσκος δύναται νὰ διαιρῆται εἰς μοίρας περιλαμβανούσας τρία τοὐλάχιστον ἀντιτορπιλλικὰ ἢ τορπιλλοβόλα τοῦ αὐτοῦ εἰ δυνατὸν τύπου.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στόλου δύναται ν' ἀναλαμβάνῃ ὁποτεδήποτε κρίνῃ σκόπιμον τὴν διοίκησιν τοῦ στολίσκου καὶ νὰ διευθύνῃ προσωπικῶς τὰς ἀσκήσεις αὐτοῦ.

Ὑποβρύχια ἐκ τῶν ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ μετὰ τῶν συνοδῶν καὶ βοηθητικῶν αὐτῶν πλοίων δύνανται κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ. Ε. Ν. νὰ προσκολλῶνται δι' ὑπουργικῶν διαταγῶν προσωρινῶς εἰς τὸν στόλον ὅπως συμμετέχωσι τῶν ἐν πλῷ ἀσκήσεων αὐτοῦ κατὰ τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα ἢ ὁποτεδήποτε ἄλλοτε πρὸς ἐκτέλεσιν συνδεδυασμένων ἀσκήσεων.

Στολίσκοι, μοῖραι ἢ σμήνη ἀεροσκαφῶν μετὰ τῶν συνοδῶν αὐτῶν πλοίων δύνανται νὰ προσκολλῶνται προσωρινῶς εἰς τὸν στόλον ὅπως μετέχουσι τῶν ἐν πλῷ ἀσκήσεων αὐτοῦ.

Ὁσάκις κατὰ τὰς ἐποχὰς τῶν ἀσκήσεων ἐν πλῷ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου ἀπομακρύνεται τῆς περιοχῆς Ναυστάθμου - Πειραιῶς, τὰ ἐν τοῖς ὅρμοις αὐτῆς παραμένοντα πλοῖα τοῦ Στόλου τίθενται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν κυβερνητῶν των, ὅστις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐνασκῇ ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίαν ὑποτεταγμένην διοικητοῦ μοίρας.

ΤΕΛΕΙΑ ἐκμάθησις τῆς Γαλλικῆς διὰ νέου Παρισινοῦ συστήματος. Ὁμάδες διὰ «Conversation» πιάνο, Solfège Ξενοδοχεῖον «Αἴγυπτος», Σοφοκλέους 21.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ χάρτης ἐφημερίδος μὲ τὴν ὀκᾶ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συμφερτικὴν τιμήν. Διαχείρισιν «Πρωΐας» 9—12 καὶ 4—7.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ
ΕΚΟΥΣΙΩΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΘΕΝΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Διὰ Διατάγματος προάγονται οἱ κάτωθι ἑκουσίως ἀποστρατευθέντες ἀξιωματικοὶ τῶν βοηθητικῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ:

Εἰς συνταγματάρχην ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῆς διαχειρίσεως ἁρμοδιότητος ἐπιμελητείας κ. Ε. Μεταξᾶς, εἰς ἀντισυνταγματάρχην ὁ ταγματάρχης διαχειρίσεως ἁρμοδιότητος ἐπιμελητείας κ. Δημ. Σπανδωνῆς, εἰς ταγματάρχας οἱ λοχαγοὶ τῆς διαχειρίσεως κ. κ. Μιχ. Βάβαλης, Γ. Ἀλεξάκης, Κ. Θεοδωρακάκος, Κ. Σιδέρης, Ἀπ. Εὐαγγελινάκης, Ἀντ. Φουντουλάκης καὶ Ι. Τσενές, εἰς συνταγματάρχην ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῆς στρατ. δικαιοσύνης κ. Γ. Φίλιππας, εἰς ἀντισυνταγματάρχην ὁ ταγματάρχης τῆς στρατ. δικαιοσύνης κ. Δημ. Πλαστήρας, εἰς ταγματάρχην ὁ λοχαγὸς διαχειρίσεως ὑλικοῦ πυροβολικοῦ κ. Μιχ. Μαρκουλάκης καὶ εἰς ταγματάρχην ὁ λοχαγὸς διαχειρίσεως σκευῆς μηχανικοῦ κ. Ι. Σαλταμανίκας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
Προκειμένου νὰ συμπληρώσωμεν εἰς τὰ χειροκίνητα Κεραμοποιεῖα Ζακύνθου 2 πρέσσας διὰ τὴν κατασκευὴν διατρήτων καὶ συμπαγῶν τούβλων, δεχόμεθα προσφορὰν 2 τοιούτων, ἱμαντοκινήτων καινουργῶν, ἔστω καὶ μεταχειρισμένων, ἀλλ' ἐν καλῇ καταστάσει, νέου τύπου, παραγωγῆς 15.000 τούβλων ἡμερησίως ἑκάστης περίπου.
Ἀδελφοὶ Ε. Αὐγουστίνου
Ζάκυνθος

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Τ. Τ. Τ.

Τὴν 23ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ., ὥραν 12ην ἐνεργηθήσεται παρ' ἡμῖν διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 1000 χιλιογράμμων χάρτου συσκευῆς, βάρους οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 50 γραμμαρίων, διαστάσεων 70Χ100 ἑκατοστῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 243229 ἐ. ἔ. ἡμετέρας διακηρύξεως, δημοσιευθείσης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, κατατεθειμένους παρὰ τῷ Τμήματι Ὑλικοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
ἁ. α.
Δ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ δέχεται προσφορὰς πρὸς μίσθωσιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 11, 12, 13, 14, 17, 19, 20 καταστημάτων τῆς ἰδιωτικῆς ὁδοῦ τοῦ ἀνεγερθέντος μεγάρου του Σταδίου 2.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ. (Διεύθυνσις Κτημάτων Σταδίου 18α).

Ὁ Διευθυντὴς
ΕΜ. ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ
Ἀντ)ρχης Ἐπιμελ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προκηρύσσει πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως διαφόρων ἐκλογικῶν εἰδῶν ἤτοι καλπῶν, σφαιριδίων κλπ. ἐνεργηθησομένην τὴν 14ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου.

Πληροφορίαι χορηγοῦνται ἐν τῷ Διοικητικῷ τμήματι.

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΛΙΘΟΥ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΙΡΟΜΕΝΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΕ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΩΣ ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΧΩΡΙΩΝ

Χθὲς τὴν 11ην π. μ. ἐγένετο ἐν Κορίνθῳ ἡ προαγγελθεῖσα ἐπίσημος τελετὴ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τῆς πρώτης μονίμου οἰκοδομῆς τῆς νεωτέρας Κορίνθου.

Εἰς τὴν τελετὴν παρίσταντο, προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ ἀνοικοδομήσεως τῆς Κορίνθου, ὁ κ. Πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Ἀργυρόπουλος καὶ Βουρλούμης, οἱ ὑφυπουργοὶ κ.κ. Παπαδᾶτος καὶ Παπᾶς, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ Ἀργολιδοκορινθίας, ὁ νομάρχης Ἀργολιδοκορινθίας, ὁ μέραρχος Ναυπλίου κ. Δημητριάδης, ὁ καθηγητὴς κ. Μενάρδος ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας, ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐφημερίδων ὁ κ. Στ. Πεσμαζόγλου τῆς «Πρωΐας», ὁ πρόεδρος τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» κ. Ἀρ. Καμπάνης ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Δήμων Ἀθηναίων, τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων, τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, οἱ πολιτευταὶ Κορινθίας καὶ ἄλλοι.

Οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ λοιποὶ προσκεκλημένοι μετέβησαν εἰς Κόρινθον δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας, ἀναχωρησάσης τὴν 8ην μ.μ. ἐντεῦθεν.

Παρίστατο ἐπίσης εἰς τὴν τελετὴν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ναυπλίας κ. Μουντζουρίδου.

Πρὸ τῆς καταθέσεως τοῦ λίθου ἐψάλη ἁγιασμός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Κορινθίας κ. Δαμασκηνοῦ.

Ὁ ἁγιασμὸς ἐτελέσθη ἐπὶ ξυλίνης ἐξέδρας εἰδικῶς στηθείσης περὶ τὸ θεμελιούμενον γήπεδον καὶ ἐφ' ἧς ἔλαβον θέσιν οἱ ἐπίσημοι.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν χορὸς μαθητῶν τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς ἀνέμελψεν ὕμνον εἰδικῶς τονισθέντα, μεθ' ὃ ὁ Σεβασμιώτατος Κορινθίας προσεφώνησε τοὺς παρισταμένους ὡς ἑξῆς:

Κύριε, Πρόεδρε, Μακαριώτατε, Κύριοι,

Ἐπέστη σήμερον διὰ τὴν πόλιν τῆς Κορίνθου τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ τῆς θείας εὐδοκίας ἡ φανέρωσις. Ἀπὸ τὸν χαίνοντα τοῦτον λάκκον — ὅπως ἄλλοτε ἀπὸ τὸ μνῆμα τοῦ Κυρίου δι' ὁλόκληρον τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα — εὔχυμος ἀναβρύει ἡ Ζωὴ καὶ πλουσία ἀναθάλλει ἡ Ἐλπὶς καὶ κρατύνουσα ἐκπορεύεται ἡ Πίστις. Ἀναμέσον τῶν θλιβερῶν ἐρειπίων ἱλαρόν, ἀναθρώσκει τῆς θείας εὐλογίας τὸ φῶς καὶ ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς Κορινθιακῆς γῆς ἐλαιοφόρος ὑπαυγάζει ἡ ἀνατολὴ τῆς Ἀνορθώσεως.

Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη χρόνου, εἰς τὰς φλέβας τοῦ ἰδίου τούτου ἐδάφους ἀκάθεκτος περιεδινεῖτο ἡ μῆνις τῶν ἀτιθάσσων δυνάμεων τῆς Φύσεως καὶ ἡ Κόρινθος ἐσείετο ἐπὶ τῶν χαλαρωθέντων ἁρμῶν της καὶ παρέπαιεν ἐπὶ τῶν ἀνηλίων βάθρων της. Ὅταν δὲ τὰ κτίρια συνεκλονίζοντο εἰς τὸν θανάσιμον χορὸν καὶ αἱ στέγαι διέρρεον καὶ τὰ ἐρείπια συνεσωρεύοντο εἰς λόφους λυγρούς, ἦλθον στιγμαὶ πένθους στυγνοῦ, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ψυχαὶ καὶ αἱ πλέον γενναῖαι, συνείχοντο ὑπὸ τοῦ φόβου καὶ ἔπτησσον. Τὸ δέος ἐπίεζεν ἐπαχθῶς τὰς ψυχὰς καὶ συνεσκότιζε τὰς διανοίας. Ἦλθον ἀκόμη στιγμαί, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀπελπισία ἔκρουε τὰς καρδίας τῶν ἀδυνατωτέρων.

Ὅτε ὅμως τὸ ταλανισθὲν ἔδαφος ἀποκατέστη ἑδραῖον εἰς τὰς βάσεις του, αἱ καρδίαι ἀνεθάρρησαν, ἐκρατύνθη ἡ Ἐλπὶς καὶ ἀνέζησεν ἡ Πίστις. Καὶ ἐδικαιώθησαν ὅσοι προσέβλεπον θαρραλέως ἐπὶ τὴν κραταιὰν δύναμιν τοῦ Κυρίου πρὸς μίαν καλυτέραν Ἐπαύριον διὰ τὴν προσφιλῆ πόλιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τὴν ἱστορικὴν Κόρινθον. Διότι ὄντως, ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῶν σεισμῶν, ὡς ὑπὸ αἰθάλην, παρέμεινεν ἀκοίμητος καὶ ἐξέλαμψεν ὁ σπινθὴρ τῆς Ζωῆς. Καὶ ἡ ζωὴ αὐτὴ ἀπὸ τοὺς χώρους τῆς νέας βιβλικῆς Σκηνοπηγίας, ἔσυρε τὰ ῥάση της ἐγγὺς τῶν ἐρειπωμένων τοίχων καὶ ἐγκατεστάθη παράπλευρος τῆς ἀνιστορήτου καταστροφῆς. Ἐκεῖ δὲ ὁ ἀτυχήσας πληθυσμὸς ἀνέμενεν ἐλπίζων καὶ ἤλπιζεν ἀγάμενον — τί; — τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου. Διότι, ἂν τὸ ἔδαφος ἐκινεῖτο καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ πάντα ἀνετρέποντο εἰς σωρούς, οὐχ ἧττον ἐπιστεύετο ὅτι ὑπὸ τὰ ἐρείπια αὐτὰ ἐτελεσιουργεῖτο τῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον καὶ ἡ Αὔριον ἔπλεκεν εἰς μυστηριώδεις ἱστοὺς τὴν πορφύραν τῆς ἀναγεννήσεως μὲ τὰ ῥάκη τῆς χθεσινῆς καταστροφῆς.

Δὲν ἀπῃτεῖτο δὲ προφήτου μαντικὸν βλέμμα, ἵνα προΐδῃ τις τὴν Ἀναγέννησιν καὶ ἀναγνώσῃ μετ' ἀσφαλείας εἰς τὴν βίβλον τοῦ Μέλλοντος τὴν τύχην τῆς πόλεως. Διότι ἡ ἱστορία της εἶνε συνέχεια ἀδιάσπαστος μεταπτώσεων ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἀπὸ τοῦ μαρασμοῦ εἰς τὴν ἄνθησιν. Εἶνε αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἱστορία τοῦ Φοίνικος, γεγραμμένη εἰς τὰς ἱστορικὰς δέλτους, μὲ τὴν αἴγλην τοῦ πλούτου καὶ μὲ τὸν ζόφον τοῦ πένθους. Τριάκοντα αἰῶνες ἀπέθεσαν τὴν σφραγῖδα τῆς αὐθεντίας των.

Σήμερον ἐπέστη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου· Εὐλογητὸν ἂς εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Ἡ Ἐλπὶς μεταβάλλεται εἰς πραγματικότητα. Εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς Κορινθιακῆς γῆς ἡ Πίστις καταθέτει μετ' ὀλίγον τὰ γόνιμα φύτρα τῆς νέας ζωῆς καὶ ὁ ἱδρὼς τῆς πολυμόχθου ἐργασίας, συμπάρεδρος τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ πλούτου, θ' ἀναδείξῃ ἀείζωον καὶ καλλιθέμελον τὴν νέαν πόλιν.

Ὁ ἆθλος ἐπετελέσθη ἤδη, ἡ δὲ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου εἶναι ζήτημα χρόνου μόνον καὶ ὑπομονῆς. Ἐπέστη ἡ ὥρα ν' ἀποδοθῇ ὁ προσήκων ἔπαινος καὶ ἡ ὀφειλομένη εὐγνωμοσύνη εἰς ὅσους συνέδραμον εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς καταστραφείσης πόλεως. Μεταξὺ δὲ ὅλων ἐκείνων οἵτινες ἔτεινον ἀρωγὸν καὶ φιλάδελφον χεῖρα, τὴν πρώτην πάντοτε θέσιν κατέχει ἡ Πολιτεία. Ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σεισμῶν μέχρι σήμερον καὶ ἀσφαλῶς μέχρι τέλους τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου, πανταχοῦ καὶ πάντοτε τὸ Κράτος ὑπῆρξεν ὁ χορηγὸς καὶ προστάτης. Ἀφοῦ διέθεσε πᾶν ὅ,τι ἀπῃτεῖτο καὶ ἠδύνατο διὰ τὴν πρόχειρον στέγασιν τῶν σεισμοπαθῶν καὶ τὴν περίθαλψιν αὐτῶν, προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὁμοθύμως ἐπικουροῦντος καὶ τοῦ πονετικοῦ κόσμου τῆς ἐπαρχίας μας, ὅπως τὴν Κορινθιακὴν ὑπόθεσιν ἐμπιστευθῇ εἰς ἴδιον Ὀργανισμόν, τοῦτον ἔχοντα τὸν μοναδικὸν σκοπόν. Ὁ ἀτυχήσας πληθυσμὸς εὗρε πάντοτε παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῆς χώρας, ὁ Πρόεδρος τῆς ὁποίας τιμᾷ τὴν σεμνὴν ταύτην τελετὴν διὰ τῆς παρουσίας του, συμπαθεστάτην ὑποστήριξιν καὶ στοργὴν καθαυτὸ μητρικήν. Δὲν ὑπάρχει θυσία, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐφάνη πρόθυμος νὰ ὑποβληθῇ καὶ δὲν ὑπάρχει βοήθεια ζητηθεῖσα παρ' αὐτῆς, ἐν ὀνόματι τῶν σεισμοπαθῶν, ἡ ὁποία νὰ μὴ παρεσχέθη ἄνευ δισταγμοῦ. Μία ὄντως ἀνωτέρα ἀντίληψις οὐχὶ ἁπλῶς τοῦ καθήκοντος τοῦ Κράτους, ἀλλ' εὐρύτερον, τοῦ καθήκοντος τῆς φιλαλληλίας, διαπνέει τὴν διάθεσιν τοῦ κυβερνήτου τῆς χώρας καὶ τῶν συνεργατῶν του ἔναντι τῆς Κορίνθου. Θὰ ἔλεγέ τις μάλιστα, ὅτι τὴν ὑπόθεσιν τῆς πόλεως ἡμῶν ἀνήγαγεν εἰς ὑπόθεσιν χριστιανικῆς συνειδήσεως. Ἀκριβῶς δὲ εἰς τὴν τοιαύτην διάθεσιν τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἀποβλέπων, προοιωνίζεται γοργὴν τὴν ἀποκατάστασιν καὶ φέρελπι τὸ μέλλον τῆς πόλεως.

Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως,

Ἀξιωθείς, θείᾳ συνάρσει, νὰ εὐλογήσω τὴν σεμνὴν αὐτὴν τελετήν, ὑποβάλλω τὴν θερμὴν παράκλησιν, ἐξ ὀνόματος τοῦ Σώματος εἰς τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθητε τὴν μέριμναν καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ἀνορθώσεως τῶν θλιβερῶν ἐρειπίων, ὅπως καταθέσητε Ὑμεῖς, ἰδίᾳ χειρί, τὸν θεμέλιον λίθον τῆς πρώτης μονίμου κατασκευῆς τῆς νεωτέρας Κορίνθου, ἐπευχόμενοι μεθ' ὅλων ἡμῶν ἀρραγὲς καὶ ἀπαρασάλευτον ἐσαεὶ τὸ ἔδαφος τῆς πόλεως, τῆς ὁποίας οὕτω ἀποβαίνετε Ἀνάδοχος.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν ἐτόνισεν ὅτι προθύμως καὶ μετὰ χαρᾶς θὰ καταθέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον μὲ τὴν εὐχὴν ὅπως δημιουργηθῇ μία νέα πόλις ὡραιοτέρα τῆς καταστραφείσης.

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΛΙΘΟΥ

Ἀκολούθως ὁ κ. Βενιζέλος, κατελθὼν ἐκ τῆς ἐξέδρας εἰς τὸν χῶρον ὅπου θὰ κατετίθετο ὁ θεμέλιος λίθος, ἔρριψεν ἀμμοκονίαν καὶ λάσπην ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ ἔκαμαν καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὡς καὶ ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας.

Ἡ κατάθεσις ἐγένετο ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς παιανιζούσης τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, ἐνῷ ὁ στρατὸς παρουσίαζεν ὅπλα. Ὁ θεμέλιος λίθος φέρει τὴν ἐπιγραφήν:

«Θεμέλιος λίθος
ἀνοικοδομήσεως Κορίνθου
Κατετέθη τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1929
ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Κορινθίας
Δαμασκηνοῦ Παπανδρέου
Προέδρου
τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ
Ἀνοικοδομήσεως Κορίνθου»

Εἰς ἐπιγραφὴν ἐπὶ ἄλλης πλευρᾶς ἀναφέρεται ὅτι ἡ θεμελίωσις ἐγένετο ἐπὶ προεδρίας Δημοκρατίας τοῦ κ. Κουντουριώτου, Προέδρου Κυβερνήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ, τοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ τοῦ μηχανικοῦ ἐκτελέσεως.

Ἡ θεμελιωθεῖσα πρώτη οἰκοδομή, ἀνεγειρομένη ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ, προορίζεται διὰ ξενοδοχεῖον.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΓΓΡΗ

Μετὰ τὴν τελετὴν οἱ ἐπίσημοι κατηυθύνθησαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ἀκολούθως δὲ εἰς τὸ Ἐπισκοπικὸν Μέγαρον, ὅπου παρετέθη γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον πλὴν τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν λοιπῶν προσκεκλημένων παρεκάθησαν καὶ ὑπερεξήκοντα ἀντιπρόσωποι τῶν Κοινοτήτων, ὀργανώσεων καὶ συνεταιρισμῶν τῆς Κορινθίας.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ Σεβασμιώτατος Κορινθίας ἐγείρων πρόποσιν ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχουσα τὴν συμβολήν της εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Κορίνθου καὶ γενικώτερον τῆς ὁριστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν σεισμοπλήκτων.

Ἀπαντῶν ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν ὅτι, κατ' ἐπανάληψιν δοθείσης ἀφορμῆς, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἠμπορεῖ τὸ Κράτος νὰ χαρακτηρίζεται ὡς ὑπεύθυνον ἀποζημιώσεως ἢ ἀποκαταστάσεως τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι συμβαίνει νὰ πληγοῦν ἀπὸ θεομηνίας καὶ ἄλλας συμφοράς. Δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἀδιαφορήσῃ, ἀλλ' ἔχει καθῆκον νὰ ἔρχεται συνεπίκουρον εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πληθυσμῶν οἱ ὁποῖοι πλήττονται. Αὐτὸν δὲ ἐννοεῖ τὸν χαρακτῆρα τῆς κρατικῆς ἐν προκειμένῳ συμβολῆς.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν περαιτέρω προσπάθειαν τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Κορίνθου, παρετήρησεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι προχθὲς τὴν νύκτα τοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ μελετήσῃ ἐπισταμένως τὸ προταθὲν σχέδιον ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ καὶ διευθυντοῦ τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων κ. Τσαγρῆ. Προσέθεσεν ὅτι μολονότι εἰς συζητήσεις κατὰ τὴν μέχρι Κορίνθου διαδρομὴν ἤκουσεν ἀντιρρήσεις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου, ἐν τούτοις δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τοῦ ἔκαμε καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν, διότι προβλέπει τὴν οἰκοδόμησιν συγχρόνου πόλεως καὶ ὄχι χωρίου ὅπως ἐν τῇ πραγματικότητι ἦτο ἡ καταστραφεῖσα Κόρινθος. Ἐτόνισεν ὅτι δυστυχῶς αἱ περισσότεραι τῶν ἑλληνικῶν πόλεων δὲν εἶνε ἐν τῇ πραγματικότητι παρὰ χωρία καὶ παρετήρησεν ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ πρωτεύουσα, ἂν ἐξαιρεθῇ τὸ κέντρον της, τὸ ὁποῖον ὄντως ἐμφανίζει τὴν εἰκόνα συγχρόνου πόλεως, κατὰ τὰ λοιπὰ τμήματά της δὲν εἶνε παρὰ ἄθροισμα χωρίων, χωρὶς ρυμοτομίαν, χωρὶς ὁδικὸν σύμπλεγμα, χωρὶς ὑπονόμους, μὲ ἔλλειψιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων μιᾶς πόλεως.

Καταλήγων συνέστησε νὰ μελετηθῇ ἐπισταμένως ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τὸ προταθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Τσαγρῆ σχέδιον καὶ νὰ μὴ ἐνδώσουν οἱ διευθύνοντες τὸν ὀργανισμὸν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ εἰς τὰς ἀντιρρήσεις τὰς ὁποίας λόγῳ τῶν προσωπικῶν συμφερόντων των θὰ προέβαλλον οἱ ἰδιῶται.

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου ἀνοικοδομήσεως τῆς πόλεως συνωμίλησεν ὁ κ. Βενιζέλος ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ κ. Τσαγρῆ κατὰ τὴν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Κόρινθον διαδρομήν, ἐπ' ὀλίγον δὲ καὶ μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη κατὰ τὴν τελετὴν τῆς θεμελιώσεως.

Κατὰ τὰ σχέδιον τοῦ κ. Τσαγρῆ, ἡ ἀνοικοδόμησις δέον νὰ παρέχῃ τὰ στοιχεῖα συγχρόνου ὠργανωμένης πόλεως, κατὰ πολὺ μικροτέρας εἰς ἔκτασιν τῆς ἀποτεφρωθείσης, ἡ ὁποία ἦτο δυσανάλογος κατ' ἔκτασιν μὲ τὸν πληθυσμόν της. Ἡ οἰκοδόμησις νὰ ἐξασφαλίζῃ ἀπολύτως ἀντισεισμικὰς κατοικίας διὰ τοὺς Κορινθίους. Νὰ ἐξευρεθοῦν πόροι ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων Κορινθίων ἵνα δυνηθοῦν νὰ ἐπιζήσουν καὶ οἰκήσουν τὴν νέαν πόλιν.

Ἡ ὅλη δαπάνη θὰ ἀπαιτήσῃ, κατὰ τὸ σχέδιον, τὸ ποσὸν τῶν 220 ἑκατομμυρίων.

Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Σεβασμιώτατος Κορινθίας ἐξῆρε τὴν συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως τῶν σεισμοπαθῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, τεθέντος ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς πανελληνίων ἐράνων, τοῦ Τύπου καὶ τῶν συντακτῶν αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΝ

Περὶ τὴν 4ην μ.μ. ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ ὑπουργοὶ μετέβησαν εἰς Λουτράκιον, ὅπου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἤκουσε διάφορα αἰτήματα τῶν κατοίκων.

Παρετήρησε πρὸς τοὺς κοινοτικοὺς ἄρχοντας ὅτι θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἐὰν παρουσιασθῇ ξένη ἑταιρεία ἡ ὁποία νὰ ἀναλάβῃ τὰ λουτρὰ οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ τὸ Λουτράκι ἐφάμιλλον τῶν εὐρωπαϊκῶν λουτροπόλεων.

Οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ προσκεκλημένοι ἀναχωρήσαντες ὀλίγον μετὰ τὴν 5ην ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Λουτρακίου ἐπανῆλθον τὴν 8.15' ἐνταῦθα.

Ὑπὸ τῶν διοικούντων τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν ἀνεκοινώθη εἰς συντάκτην μας ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Τσαγρῆ ἀπαιτεῖ πρωτίστως ὡς προϋπόθεσιν τὴν πραγματικὴν οἰκονομικὴν ἀρωγὴν τοῦ Κράτους, τοῦ Ὀργανισμοῦ μὴ διαθέντος τὰ μέσα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου, ἡ ὁποία δὲν εἶνε δυνατὴ διὰ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας.

Τὴν τοιαύτην ὅμως ἀρωγήν, προστίθεται, ἐξ ὅσων εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος, δὲν φαίνεται νὰ παράσχῃ ἡ Κυβέρνησις. Ὁπωσδήποτε ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ὁ κ. Βενιζέλος θὰ συνεργασθῇ συναφῶς μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Κορινθίας, τὸν ὁποῖον παρεκάλεσε νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας.

Κατὰ τὴν ἐν Κορίνθῳ παραμονήν του ἐπεσκέφθη τὸν κ. Βενιζέλον ἀντιπροσωπεία τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν Κορινθίας, ἡ ὁποία τοῦ ὑπέβαλεν ὑπόμνημα δι' οὗ ζητεῖται 1) νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς ἡ Κυβέρνησις εἰς τοὺς κτηματίας Κορινθίας, τοὺς καταστραφέντας ἐφέτος ἐκ τοῦ σκώληκος, 2) ν' ἀποζημιωθοῦν οἱ ζημιωθέντες ἐν Κορινθίᾳ ἐκ χαλάζης πέρυσι, 3) νὰ κανονισθῇ διὰ νόμου ὅπως τὸ παρακράτημα τῆς σταφίδος εἶνε μικρότερον εἰς τὴν ἐξαγωγὴν προκειμένου διὰ τὴν κορινθιακὴν σταφίδα, 4) νὰ ἐπιβληθῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ μειωθοῦν τὰ σιδηροδρομικὰ κόμιστρα σταφίδος καὶ γεωργικῶν φαρμάκων καὶ 5) νὰ ἱδρυθῇ φυτοπαθολογικὸς σταθμὸς ἐν Κορινθίᾳ.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ χαλκοῦ μὲ καλὴν ἀπόδοσιν. Ἀπευθυντέον: Σπυρίδ. Ἀνδρέου, Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 4, Πειραιᾶ.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΑΙ
ΜΗ ΕΓΚΑΘΙΣΤΑΣΘΕ εἰς τὰς νεοενοικιαζομένας οἰκίας σας πρὶν ἀπολυμάνητε αὐτὰς εἰς τὸν Οἶκον Γεν. Ἀπολυμάνσεων
„Ο ΚΡΙΝΟΣ"
Λ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 - ΟΔ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 131
Ἀθῆναι Πειραιεὺς

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΦΑΝΕΛΛΩΝ
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΚΠΤΩΣΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ 40 %
ΕΠΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΦΑΝΕΛΛΩΝ ΔΙΑ ΡΟΜΠΑΣ
ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ & Σια
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 35
Αἱ «ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ» τὰς ὁποίας ἐγκαινιάζομεν σήμερον κατὰ τὸ Εὐρωπαϊκὸν σύστημα εἶνε αἱ μόναι ΑΛΗΘΙΝΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ. Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην θὰ πωλῆται τὸ εἶδος τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ ρεκλαμάρωμεν εἰς τὸ ΗΜΙΣΥ ΣΧΕΔΟΝ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΟΥ.
Ἐρωτήσατε μόνον διὰ νὰ βεβαιωθῆτε

Χειμερινὴ περίοδος 1929-1930
ρίντερ
Ἀγγλικὰ ἠγγυημένα κασμήρια
Πώλησις λιανικὴ & χονδρική
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 31
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ - ΤΣΙΜΙΣΚΗ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Αιμ. Πιλάτης

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ Α.Ε.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ Δρχ. 102100000
Καταθέσεις ἐν ὄψει 5%
Ταμιευτήριον μέχρι Δρ. 100.000
Ἀπηλλαγμένον παντὸς φόρου 6%

ΤΡΟΠΙΚΟΝ
Ἡ λέξις ΤΡΟΠΙΚΟΝ εἶνε ἡ μόνη ἐγγύησις μιᾶς ὑδατοσταγοῦς ἀπομονώσεως.
Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐργασίας ταύτης δὲν ἔγκειται μόνον εἰς τὰ ἄριστα ὑλικά, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πενταετῆ πεῖραν τῶν εἰδικῶν Συνεργείων μας.
Ε. Κ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ & Σια
Σταδίου 7
Μέγαρον Σίγγερ Θεσσαλονίκη

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρός
Εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος, ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. - Ζήνωνος 3. Ὁμόνοια

Τὰ πιὸ φθηνὰ καὶ στερεώτερα Παλτὰ καὶ Κοστούμια τῆς Ἀθήνας
Νικόλαος Μαμάκης
Πατησίων 5
Πουλᾶμε φθηνὰ διότι ἔχομεν ἰδιόκτητον ἐργοστάσιον κατασκευῆς (ὁδὸς Διπύλου 12) δίδομεν ἀρίστην ποιότητα καὶ ἐκλεκτοὺς χρωματισμοὺς διότι προμηθευόμεθα ὑφάσματα κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ τὰ ἕτοιμα παλτὰ καὶ κοστούμια μας εἶνε στερεὰ καὶ κομψά, διότι τὰ ἐπιμελούμεθα τεχνικῶς μόνοι μας. Τὸ πρατήριόν μας, Πατησίων 5, ἀνοίγει αὔριον Δευτέραν.

Ἡ τελευταία λέξις τῆς Ἀγγλικῆς κατασκευῆς μὲ ὅλας τὰς νέας τελειοποιήσεις.
Ἡ στερεωτέρα καὶ ὡμορφότερη μοτοσυκλέττα, ἡ θαυμαζομένη εἰς ὅλον τὸν κόσμον γιὰ τὴν ἀντοχήν της.
DUNELT
ΕΚΘΕΣΙΣ:
Μ. ΜΠΑΜΠΙΩΤΗΣ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 24 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Δ. ΑΒΟΥΡΗ
ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 48
Παρέλαβε τὴν χειμερινὴν συλλογὴν τῶν ἐκλεκτῶν Ἀγγλικῶν Κασμηρίων, ἐκτάκτως ὡραίων καὶ νουβωτὲ χρωματισμῶν. Διὰ ΠΑΛΤΑ παρέλαβε τὰ εἰδικὰ ὑφάσματα ἀπὸ μαλλὶ ΤΙΦΤΙΚΙ.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΑΠΟΔΙΔΟΥΝ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΛΗΣΤΕΙΑΝ ΕΙΣ ΥΠΟΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ

ΒΙΑΙΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΣΕΡΒΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΣΟΦΙΑ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ προσπάθειαι τῶν ἀρχῶν πρὸς σύλληψιν τῆς ληστοσυμμορίας τοῦ Ντότσο Οὐζούνωφ, ἥτις πρὸ τριῶν ἡμερῶν κατέσφαξε τοὺς τρεῖς δικαστικοὺς εἰς τὸ Σεβλίεβον ἀπέβησαν εἰς μάτην. Ἡ ληστοσυμμορία κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ χάρις εἰς τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ ἰθαγενοῦς πληθυσμοῦ τῆς περιφερείας.

Τὸ ἐπεισόδιον ἀπειλεῖ νὰ δυσχεράνῃ τὰς σερβοβουλγαρικὰς σχέσεις. Κατὰ τὰς βουλγαρικὰς ἐφημερίδας ἡ ληστοσυμμορία τοῦ Ντότσο Οὐζούνωφ εἰσῆλθεν εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος ἐκ Σερβίας, ὅπου τακτικῶς διαχειμάζει.

Ἡ βουλγαρικὴ κοινὴ γνώμη διατελεῖ ἐν ἐξεγέρσει ἀξιοῦσα παρὰ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως νὰ προβῇ εἰς ἐντονώτατα διαβήματα πρὸς τὴν Σερβίαν καὶ νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις διὰ τὴν συνδρομὴν ἣν παρέχουν αἱ σερβικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ πρὸς τοὺς ἀγροτοκομμουνιστὰς συμμορίτας πρὸς διάπραξιν πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἐν Βουλγαρίᾳ. Αἱ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἄρθρα βιαιότατα κατὰ τῆς Σερβίας, παραθέτουσαι λεπτομερεστάτας περιγραφὰς τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς ληστοσυμμορίας τοῦ Ντότσο Οὐζούνωφ ὑπὸ τοῦ Σέρβου ταγματάρχου Πογάρεβατς. Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας ἡ συμμορία τοῦ Ντότσο Οὐζούνωφ συγκροτηθεῖσα ἐντὸς τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους ὡδηγήθη ὑπὸ Σέρβου ἀξιωματικοῦ μέχρι τῆς σερβοβουλγαρικῆς μεθορίου, ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος καὶ ἐκτελέσῃ ἐντολὴν τῶν σερβικῶν στρατιωτικῶν κύκλων.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ βουλγαρικὸς τύπος ὑποστηρίζει ὅτι καὶ ἡ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ βασιλέως Βόριδος καὶ ἡ ἀνατίναξις τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Σόφιας κατὰ τὸ 1925 ὠργανώθησαν ἐν Σερβίᾳ τῇ ὑλικῇ βοηθείᾳ καὶ τῇ ἠθικῇ ἐνισχύσει τῶν σερβικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐπρομήθευσαν εἰς τοὺς ἐγκληματίας συμμορίτας ὅπλα καὶ τὰς ἀπαραιτήτους ἐκρηκτικὰς ὕλας.

Περαιτέρω, αἱ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες καταγγέλλουν τὰς σερβικὰς ἀρχὰς ὅτι ἐργάζονται ἐπὶ σχεδίου ὅπως διὰ πολιτικῶν ἐγκλημάτων στερήσωσι τὴν Βουλγαρίαν τῶν κεφαλῶν αὐτῆς καὶ τὴν καταστήσουν ὑποχείριον τῆς Σερβίας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Η ΑΠΟΧΗ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων μεταδίδει συνέντευξιν, ἐγκριθεῖσαν παρὰ τοῦ ἰδίου, μετὰ τοῦ ἐκεῖ εὑρισκομένου ἀρχηγοῦ τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος κ. Καφαντάρη, πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὴν κλινικὴν καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης αἰσίας ἐγχειρήσεώς του.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἀπήντησεν ἐν πρώτοις εἰς ἐρωτήματα σχετικὰ μὲ τὴν ἀποχὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, τὰς ἐπὶ τῆς ὁποίας γνώμας του ἐξέθεσεν εἰς τὴν Βουλήν, ἐμμένει δὲ, ὡς εἶπεν, εἰς αὐτάς, ἐφόσον οὐδὲν ἐμεσολάβησεν γεγονὸς διὰ νὰ τὰς τροποποιήσῃ. Ἐν συνεχείᾳ, διέψευσεν ὅτι προέβη εἰς σχετικὴν φιλικὴν σύστασιν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, κατὰ τὴν εἰς Ἐβιὰν συνάντησίν των, διὰ τὴν ἄρσιν τῶν λόγων τῆς ἀποχῆς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

«Δεδομένου ὅτι ἀκολουθῶ ἰδίαν πολιτικὴν πορείαν, εἶπεν ὁ κ. Καφαντάρης, δὲν θὰ εἶχα τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐρωτηθῶ οὔτε κατὰ τὸν μὲ τὴν σημερινήν του μορφὴν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε κατὰ τὸν τυχὸν ἀνασχηματισμόν της. Ἡ μόνη ὁδὸς πρὸς παρατηρήσεις ἢ συστάσεις εἶναι ὁ κοινοβουλευτικὸς ἔλεγχος, ἀλλὰ τοῦ δικαιώματος τούτου χαίρει ἐξ ἴσου καὶ τὸ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενον Λαϊκὸν κόμμα. Βεβαίως εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ἔλεγχος τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, πολιτικὴν δὲ ἀναμφισβητήτως πρᾶξιν ἀποτελεῖ ἡ κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον σύνθεσις τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦτον εἶνε εἰς θέσιν καὶ σήμερον ν' ἀσκήσῃ ἐν ὅλῃ τῇ εὐρύτητι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι αἱ ἀπόψεις του θ' ἀκουσθοῦν καὶ παρὰ τῶν διαφωνούντων μεθ' ὅλου τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ καὶ οὐδεὶς ὑφίσταται φόβος διαταράξεως τῆς εὐπρεπείας τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων».

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημιουργουμένην κατάστασιν ἐκ τῆς περαιτέρω ἀποχῆς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὁ κ. Καφαντάρης, ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι αὕτη δὲν θὰ συνεχισθῇ, παρετήρησε ὅτι λόγῳ τῆς εἰδικῆς φύσεως τοῦ ζητήματος δὲν πρέπει ν' ἀπαιτηθῇ καθορισμὸς τῆς στάσεως τῶν Λαϊκῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν θεωρητικῶν, αὐστηρῶς, κανόνων. «Φυσικωτέρα, ἐν τούτοις, φαίνεται ἐκ πρώτης τοὐλάχιστον ὄψεως, εἶπεν, ἡ παραίτησις τῶν βουλευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος», ἂν δηλαδὴ ἡ ἀποχὴ συνεχισθῇ.

Ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐπιτευχθέντων ἐν Χάγῃ διὰ τὰς ἐπανορθώσεις, ὁ κ. Καφαντάρης ἐδήλωσεν ὅτι, μὴ ἔχων ὑπ' ὄψει του τὰ ἔγγραφα διὰ τὴν γνῶσιν τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Παρισίων, δὲν δύναται νὰ συναγάγῃ θετικὰ συμπεράσματα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἀπολύτως καὶ σχετικῶς. «Λέγω δὲ σχετικῶς—προσέθεσε—διότι πρὶν κριθοῦν τελικῶς τὰ ἀποτελέσματα τῶν κυβερνητικῶν ἐνεργειῶν, πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ γενόμεναι εἰς Χάγην παραχωρήσεις καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μικρὰ Κράτη, Γιουγκοσλαυΐαν καὶ Ρουμανίαν».

Ἐρωτηθεὶς διὰ τὸ ναυτικὸν ζήτημα καὶ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας, ὁ κ. ἡγέτης τῶν Προοδευτικῶν ἐτόνισεν ὅτι ἔχει μὲν σαφεῖς ἐπ' αὐτοῦ ἀπόψεις, ἀλλ' ὅτι εἶναι δίκαιον ν' ἀκουσθοῦν πρῶτον αἱ γνῶμαι τῶν τεχνικῶν καὶ αἱ ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, ὡς παρετήρησε, κατεύθυνσίς του εἶναι ἡ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς λογικότητος καὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτιμήσεως τῆς γενικῆς ἐξωτερικῆς καταστάσεως ἐθνικὴ ἄμυνα ἀλλὰ καὶ ἡ προστασία ἀφ' ἑτέρου τοῦ δημοσίου θησαυροῦ ἀπὸ πάσης δημοκοπικῆς ἐπιρροῆς εἰς ἀνωφελεῖς ὅσον καὶ ἐπικινδύνους σπατάλας.

Ἐν τέλει, ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν του ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. Καφαντάρης διηυκρίνισεν ὅτι οὐδενὸς εἴδους «παζάρευμα» ἔγινε διὰ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὴν Κυβέρνησιν, κατὰ τὰς μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου δύο ἰδιαιτέρας συναντήσεις του.

«Τὴν στάσιν μου, εἶπε, καθώρισα ἀπὸ ἑνὸς καὶ πλέον ἔτους, οὐδὲν δέ γεγονὸς ἐμεσολάβησεν ἔκτοτε πρὸς μεταβολήν. Παραμένω εἰς τὴν χαραχθεῖσαν πορείαν μου, εἰς τὰς γενικὰς φυσικὰ γραμμάς. Διότι διὰ τὴν λεπτομερεστέραν δρᾶσιν πρέπει νὰ ἐπιστρέψω πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ συνεννοηθῶ μὲ τοὺς φίλους μου καὶ νὰ ἐξετάσω ἐπιτοπίως τὴν κατάστασιν».

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΞ ΑΝΑΒΟΛΗΣ ΚΛΗΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΕΩΣ 1928α

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος πρόκειται νὰ ὑπογραφῇ διαταγὴ διὰ τῆς ὁποίας θὰ καλοῦνται ὅπως καταταγοῦν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ οἱ τυχόντες ἐτησίας ἀναβολῆς κατατάξεως κληρωτοὶ τῆς κλάσεως 1928α. Ἡ ἡμερομηνία τῆς προσκλήσεως αὐτῶν θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐπιθεώρησις ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας στρατοῦ διὰ διαταγῆς κοινοποιηθείσης πρὸς τὰ εἰδικὰ στρατολογικὰ συμβούλια ἐντέλλεται ὅπως δέον οἱ καλούμενοι νὰ τυγχάνουν νέας ἀναβολῆς μόνον καὶ ἐφ' ὅσον ἀπολύτως καὶ ἐκδήλως ἐπιβάλλεται τοῦτο ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως λόγῳ τῆς ὑγιεινῆς αὐτῶν καταστάσεως.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ ΤΩΝ ΠΛΑΣΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνειργάσθη χθὲς μὲ τοὺς προϊσταμένους τῆς ὑπηρεσίας τῆς διώξεως τοῦ λαθρεμπορίου κ.κ. Σερραῖον καὶ Οἰκονομάκην ἐπὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα δέον νὰ ληφθοῦν ἵνα μὴ ἐν τῷ μέλλοντι χρησιμοποιοῦνται πλαστὰ ἔνσημα. Ἀπεφασίσθη ἡ προκήρυξις διεθνοῦς διαγωνισμοῦ διὰ τὴν προμήθειαν ταινιῶν καπνοῦ λεπτοτέρας τέχνης, ὥστε νὰ καθίσταται δύσκολος ἡ παραποίησίς των καὶ ἡ ἀνέγερσις νέου καπνεργοστασίου ἐν Ἀθήναις, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται εὐχερέστερος ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸ ἐργαζομένων.

Οἱ κ.κ. Σερραῖος καὶ Οἰκονομάκης ἀνέφεραν ἐπίσης εἰς τὸν κ. Δεληγιάννην τὰς συγκεντρωθείσας μέχρι τοῦδε πληροφορίας περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀνακαλυφθείσης καταχρήσεως διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως πλαστῶν ταινιῶν καπνοῦ.

ΜΕΡΙΚΗ ΕΚΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, 1ην Νοεμβρίου θὰ γίνῃ δακτυλιοειδὴς ἔκλειψις τοῦ ἡλίου ὁρατὴ ἐν Ἑλλάδι ὡς μερική.

Αἱ ὧραι τῶν κυριωτέρων φάσεων ἐκλείψεως εἶνε αἱ ἑξῆς:

Ἀρχὴ τῆς ἐκλείψεως 13 ὥρ. 13', μεγίστη φάσις 13.57', τέλος τῆς ἐκλείψεως 14.40'.

Μέγεθος τῆς ἐκλείψεως 0.12 τῆς διαμέτρου τοῦ ἡλίου λαμβανομένης ὡς μονάδος.

(Ἐκ τοῦ Ἀστεροσκοπείου)

ΣΥΣΚΕΨΙΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ ΡΕΥΣΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ

Καθ' ὑπαρχούσας πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ καλέσῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τοὺς διοικητὰς τῆς Ἐκδοτικῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς, ἐπίσης δὲ καὶ τοὺς διευθυντὰς τῶν ἄλλων μεγάλων Τραπεζῶν, διὰ νὰ συζητήσῃ μετ' αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παρατηρουμένης ἐλλείψεως ρευστοῦ χρήματος εἰς τὴν ἀγοράν, ἐξ ἧς ὑποφέρει τὸ ἐμπόριον καὶ γενικῶς αἱ συναλλαγαί. Ὁ κ. Βενιζέλος λέγεται ὅτι ἔχει ὡρισμένας ἀντιλήψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος, τὰς ὁποίας καὶ ἐξέθεσεν εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς κ. Κορυζῆν κατὰ τὴν τελευταίαν μετ' αὐτοῦ συνάντησίν του.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΕΝΟΣ ΑΣΤΕΪΣΜΟΥ

Ὁ Παν. Μενεδάκης ἢ Μενεγάκος μεταβὰς προχθὲς τὴν νύκτα ἔξωθι τῆς οἰκίας τοῦ συγγάμβρου του Δ. Καραλῆ εἰς τὸν συνοικισμὸν Ποδαράδων μετὰ τοῦ φίλου του Ε. Τενεκίδη ἔρριψε λίθους χάριν ἀστειότητος εἰς τὴν στέγην αὐτῆς. Ὁ Καραλῆς θυμωθεὶς διὰ τοῦτο ἐπετέθη ἐναντίον του καὶ τὸν ἐτραυμάτισε διὰ μαχαίρας εἰς τὴν ὠμοπλάτην καὶ τὴν ὀσφυακὴν χώραν. Συγχρόνως ἐπετέθη κατὰ τοῦ Μενεγάκη καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Καραλῆ, ἡ ὁποία τὸν ἐκτύπησε διὰ γρόνθου εἰς τὴν κεφαλήν.

Οἱ δρᾶσται διαφυγόντες τὴν στιγμὴν ἐκείνην συνελήφθησαν βραδύτερον ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.

Ὁ τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον καὶ εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ, διότι ἀπὸ τὰ τραύματα ἔπαθεν ἐσωτερικὴν αἱμορραγίαν.

Η ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ συγκροτηθῇ σήμερον σύσκεψις τῆς ὁποίας θὰ μετάσχουν ὁ ὑπουργὸς κ. Ἀργυρόπουλος καὶ οἱ ἐνταῦθα εὑρισκόμενοι γενικοὶ διοικηταὶ κ. κ. Κανναβός, Κατεχάκης καὶ Κακουλίδης καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ γίνῃ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος τοῦ νόμου περὶ Γενικῶν Διοικητῶν. Ἐὰν οἱ κ. κ. διοικηταὶ συμφωνήσουν εἰς τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα κρατοῦνται εἰς τὸ Κέντρον θὰ συνταχθῇ τὸ διάταγμα τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ καὶ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ἄλλως τὸ ζήτημα θὰ ἀχθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Κανναβοῦ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟΝ κ. ΝΤΑΛΑΝΤΙΕ

ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ ΚΑΙ Ο κ. ΕΡΡΙΟ

ΕΝ ΒΙΑΙΟΤΑΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΝΟΥ "ΧΡΟΝΟΥ,,

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ κυβερνητικὴ κρίσις, ἐκτὸς ἀπροόπτου τινός, δύναται νὰ θεωρηθῇ τερματιζομένη ἐντὸς τῆς αὔριον διὰ τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Νταλαντιέ.

Οἱ κοινοβουλευτικοὶ σοσιαλισταὶ συνελθόντες ἀπόψε ἀπεφάσισαν διὰ ψήφων 36 κατὰ 12 ὅπως μετάσχουν εἰς τὴν κυβέρνησιν. Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ κ. Νταλαντιὲ συνειργάσθη μετ' ἀντιπροσώπων τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος μέχρι καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς συνεργασίας. Ὁ κ. Νταλαντιὲ ὑπέδειξεν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρήσῃ τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου τῶν Ρέϊμς ὡς βάσιν προγράμματος ἀμέσου δράσεως δεχόμενος εὐμενῶς τὴν ἐξέτασιν νομοθετημάτων τῶν σοσιαλιστῶν. Ἐπίσης ὑπεσχέθη νὰ κατανείμῃ τὰ κυριώτερα χαρτοφυλάκια, Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν ἐν πλήρει ἰσότητι μεταξὺ ριζοσπαστικῶν καὶ σοσιαλιστῶν.

Ἤδη ἀπομένει ἡ τελικὴ ἔγκρισις τῆς συνεργασίας ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ συμβουλίου τῶν σοσιαλιστῶν τὸ ὁποῖον συνέρχεται αὔριον (σήμερον) τὴν πρωΐαν.

Ἐάν, ὡς ἐλπίζεται, ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐθνικοῦ συμβουλίου τῶν σοσιαλιστῶν εἶνε εὐνοϊκή, ὁ κ. Νταλαντιὲ θὰ ὑποβάλῃ τὴν 11ην π. μ. τὸν κατάλογον τῶν ὑπουργῶν εἰς τὸν κ. Ντυμέργκ.

Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ

Βεβαιοῦται μεταξὺ τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων ὅτι ὁ κ. Νταλαντιὲ θὰ δεχθῇ τὸν κατὰ 600 ἑκατομμύρια περιορισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, θὰ ἐφαρμόσῃ πολιτικὴν μειώσεως τῶν φορολογικῶν βαρῶν καὶ γενικῆς ἀμνηστείας διὰ τὰ πολιτικὰ ἀδικήματα.

Ὁ κ. Νταλαντιὲ πλὴν τῆς προεδρίας τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου θὰ ἀναλάβῃ καὶ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Θὰ προσφέρῃ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸν κ. Πὼλ Μπονκοὺρ τὸ δὲ χαρτοφυλάκιον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν κ. Βενσὰν-Ὡριόλ. Ἐπίσης θὰ δοθοῦν χαρτοφυλάκια εἰς τὸν κ. Σαλεγκρὸ βουλευτὴν Λίλλης καὶ τὸν κ. Ζουώ. Τοὺς ριζοσπαστικοὺς μὲ τὰς ὁμάδας τῆς ἀριστερᾶς θὰ ἀντιπροσωπεύουν ἐν τῇ κυβερνήσει οἱ κ. κ. Ἐρριό, Σωτὰν καὶ Μοντινύ. Θὰ ἱδρυθοῦν ἐπίσης ὑφυπουργεῖα Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ Ὑγιεινῆς.

Ὁ κ. Νταλαντιὲ ἀνεκοίνωσεν ἐπίσης ὅτι ὁ κ. Μπριὰν ἐδέχθη νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν.

ΒΙΑΙΟΤΑΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ «ΧΡΟΝΟΥ"

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Πρακτορεῖον Χαβᾶς).—Ὁ «Χρόνος» γράφει: «Ὑπεράνω ὅλων τῶν μηχανορραφιῶν, τῶν φιλοδοξιῶν, τῶν ἐλπίδων, τῶν προδοσιῶν ποὺ ἐξυφαίνονται, ἡ Γαλλία ἀπὸ τοῦ 1926 ὑπακούει εἰς μίαν κυρίαρχον ἰδέαν τὴν ὁποίαν ἀπεριφράστως διεκήρυξε τῷ 1928: «νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν διεχάραξεν ὁ κ. Πουανκαρέ». Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἔσχε τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ὑπὲρ αὐτῆς 327 ψήφους. Ἤδη διὰ μιᾶς παραδόξου καὶ σκανδαλώδους θρασύτητος ὡς καὶ διὰ τῆς καταχρήσεως ἐμπιστοσύνης τὰ κόμματα προσπαθοῦν νὰ παραμορφώσουν τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια αὕτη ἔχει τόσην δύναμιν ὥστε ματαίως προσπαθοῦν νὰ τὴν συντρίψουν».

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΣ ΣΥΜΠΛΟΚΗΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΤΖΑΤΖΑ

ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΞ ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ἔλαβον χθὲς ταυτόσημον τηλεγράφημα τοῦ ἀνωτέρου διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Θεσσαλίας κ. Βούρου, ἀναφέροντος ὅτι τὴν 1ην μεταμεσημβρινὴν προχθὲς μεταβατικὸν ἀπόσπασμα ἐκ πέντε ἀνδρῶν ὑπὸ τὸν ἐνωμοτάρχην Ματούλαν ἐκτελοῦν καταδιωκτικὴν περιπολίαν εἰς τὴν περιφέρειαν Ραψάνης—Κρανιᾶς τοῦ Ὀλύμπου, ἔπεσεν εἰς ἐνέδραν τῆς συμμορίας Τζατζᾶ παρὰ τὴν θέσιν Λάκκοι τῆς Κρανιᾶς, μετὰ τῆς ὁποίας συνεπλάκη. Ἡ συμμορία ἦτο κάπου κρυμμένη, φαίνεται, καὶ ὅταν ἀντελήφθη τὸ ἀπόσπασμα κατευθυνόμενον, χωρὶς βεβαίως νὰ τὸ γνωρίζῃ, πρὸς αὐτήν, ἤνοιξε πῦρ ἐναντίον του. Ἀπὸ τὰ πρῶτα πυρὰ ἐτραυματίσθη ὁ χωροφύλαξ Χ. Βασταρούλας, μετ' ὀλίγον δὲ καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ ἀποσπάσματος ἐνωμοτάρχης.

Ἡ συμπλοκὴ καὶ μετὰ ταῦτα ἐξηκολούθησεν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν ἀνταλλαγέντων ἑκατέρωθεν πολλῶν πυροβολισμῶν. Οἱ λησταί, χωρὶς νὰ παύσουν νὰ πυροβολοῦν, ἤρχισαν ὑποχωροῦντες μέχρις ὅτου ἔφθασαν εἰς δασώδη περιοχήν, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἐξηφανίσθησαν.

Τὸ ἀπόσπασμα κατόπιν τούτου ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Κρανιάν, ὅπου μετέφερε καὶ τοὺς τραυματίας.

Ὁ τηλεγραφῶν ἀνώτερος διοικητὴς προσθέτει ὅτι μόλις ἐγνώσθη ἡ συμπλοκὴ εἰς Λάρισαν ἐκινητοποιήθησαν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πρὸς τὴν περιφέρειαν τῆς Ραψάνης ὅλαι αἱ διαθέσιμοι δυνάμεις τῆς Χωροφυλακῆς, κατηρτίσθη δὲ σχέδιον διώξεως τῆς ληστοσυμμορίας, διὰ τὴν σύλληψιν ἢ ἐξόντωσιν τῆς ὁποίας θὰ καταβληθῇ κάθε δυνατὴ προσπάθεια.

Τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἀπέστειλε χθὲς τηλεγραφικὴν διαταγὴν πρὸς τὸν κ. Βοῦρον, πρὸς τὸν ὁποῖον δίδει τὴν ἐντολὴν νὰ περισφίγξῃ τὴν περιφέρειαν Ραψάνης—Κρανιᾶς μὲ ἀποσπάσματα, νὰ ἐποπτεύσῃ δὲ ὁ ἴδιος εἰς τὰς ἐνεργείας των.

Συγχρόνως τὸ Ἀρχηγεῖον εἰδοποίησε τὰς ὁμόρους πρὸς τὴν Λάρισσαν διοικήσεις Χωροφυλακῆς περὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Τζατζᾶ εἰς τὴν Κρανιὰν καὶ ἐντέλλεται νὰ λάβουν καὶ αὗται μέτρα διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ληστὴς τραπῇ πρὸς τὰς περιφερείας των.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Μετεφέρθησαν εἰς Λάρισσαν οἱ τραυματισθέντες κατὰ τὴν συμπλοκὴν μὲ τὴν συμμορίαν Τζατζᾶ ἐνωμοτάρχης Πατούλας καὶ χωροφύλαξ Βασταρούχας. Ἡ κατάστασις τοῦ ἐνωμοτάρχου φέροντος πέντε τραύματα εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας δὲν ἐμπνέει ἀνησυχίας. Ὁ χωροφύλαξ φέρει τραύματα εἰς τὸ στῆθος καὶ τὴν κοιλίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀσφαλείας ἀπεφάσισε τὴν ἀπέλασιν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Τζατζᾶ καὶ δύο ἐξαδέλφων του.

ΕΝ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΝ ΠΟΥ ΤΑ ΕΚΑΜΕ ΘΑΛΑΣΣΑ

Ο ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΕΓΙΟΥΧΑΪΣΘΗ

Τὸ τορπιλλοβόλον «Ἀρέθουσα» μεταφέρον ἀξιωματικοὺς τοῦ στόλου ἐκ Ναυστάθμου καὶ Κερατσινίου εἰς Πειραιᾶ εἰσέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα καὶ ἔφθασε πρὸ τῶν προκυμαιῶν τοῦ Ὡρολογίου μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Τὸ σκάφος μὴ ἀνακόψαν ἐγκαίρως τὴν ταχύτητά του, προσέκρουσεν ἐπὶ τῆς προκυμαίας ὑποστὰν ἐλαφρὰς ζημίας.

Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν ἀξιωματικῶν, ὁ κυβερνήτης ἐπεχείρησε νὰ στρέψῃ τὴν πρῶραν τοῦ τορπιλλοβόλου πρὸς τὸ κέντρον τοῦ λιμένος διὰ ν' ἀποπλεύσῃ. Ἐξ ἐσφαλμένου ὅμως ἑλιγμοῦ, ἡ «Ἀρέθουσα» ἐπέπεσεν ἐπὶ τῶν μικρῶν ἀτμοπλοίων «Γ. Γαλέος» καὶ «Α. Παπαδιαμάντης» εἰς τὰ ὁποῖα καὶ προὐξένησεν ἐλαφρὰς ζημίας.

Ἀκολούθως εἰς δεύτερον ἑλιγμόν της ἡ «Ἀρέθουσα» ἐπέπεσε μεθ' ὁρμῆς ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἐλβίρα» τῆς Ἠπειρωτικῆς, εἰς ὃ καὶ προὐξένησε ρῆγμα εἰς μίαν λαμαρίναν τῆς πρώρας. Τὸ πλήρωμα τῆς «Ἐλβίρας» ἤρχισε νὰ κραυγάζῃ, διότι τὸ σκάφος ἔκλινεν ἐπικινδύνως, ὁ δὲ κυβερνήτης τῆς «Ἀρεθούσης» διέταξε πρόσω ὁλοταχῶς καὶ εὐθὺς κατόπιν ὄπισθεν ὁλοταχῶς.

Λόγῳ τῆς στενότητος τοῦ χώρου τῶν ἑλιγμῶν ἐπηκολούθησε καὶ δευτέρα σφοδρὰ πρόσκρουσις τῆς «Ἀρεθούσης» μὲ τὴν «Ἐλβίραν», ἥτις ὑπέστη καὶ δεύτερον ρῆγμα εἰς τὴν πρῶραν της εἰς ἀπόστασιν 50 ἑκατοστῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου.

Οἱ λεμβοῦχοι καὶ ὁ ἐπὶ τῆς προκυμαίας κόσμος παρακολουθοῦντες τὰ κατορθώματα τοῦ πολεμικοῦ, ἐξέσπασαν εἰς θορυβώδεις ἀποδοκιμασίας κατὰ τοῦ πλοιάρχου. Ἐν τέλει ἡ «Ἀρέθουσα» ἀπέπλευσε διὰ Ναύσταθμον, ἡ δὲ Ἠπειρωτικὴ ἀτμοπλοΐα διεμαρτυρήθη εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ζητήσασα σχετικὴν ἀποζημίωσιν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἅμα ὡς ἐπληροφορήθη τὴν δρᾶσιν τοῦ τορπιλλοβόλου «Ἀρέθουσα» διέταξε τὸν λιμενάρχην Πειραιῶς ὅπως ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ σχετικὸν πόρισμα, προκειμένου νὰ τιμωρηθῇ ὁ κυβερνήτης τοῦ τορπιλλοβόλου.

ΜΙΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΣΘΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥΤΟΥ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δεληγιάννης ἀπέστειλε χθὲς εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐλευθέρως ἐκφράζεσθαι καὶ ἀναφέρεσθαι ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων:

«Ἐδόθη εἰς ἡμᾶς ἀφορμὴ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐπικρατεῖ ἐνίοτε τελεία σύγχυσις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας ἐκδηλώσεως τῆς γνώμης ἐκ μέρους τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως προφυλάξωμεν τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους ἀπὸ τὰς πειθαρχικὰς συνεπείας ἐνδεχομένης καταχρήσεως τοῦ δικαιώματος τούτου, νομίζομεν σκόπιμον ὅπως διασαφηνίσωμεν ἐπαρκῶς τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀντιλήψεις μας.

Ἡ ἐλευθερία τῆς γνώμης, ὑφ' οὓς ὅρους τὴν ἐπιτρέπει τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος ἡμῶν, εἶνε θεμελιῶδες δικαίωμα, τοῦ ὁποίου οὐδεὶς δύναται νὰ στερηθῇ ἂν μὴ σαφῶς καὶ ρητῶς ἀναφέρεται περὶ τούτου ἐξαίρεσις ἐν τῷ Συντάγματι. Συνεπῶς καὶ διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἀναγνωρίζεται τὸ θεμελιῶδες δικαίωμα ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς τηρήσεως τῶν νόμων. Ὅρια τῆς ἐνασκήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐλευθέρως ἐκφράζεσθαι εἶνε διὰ πάντα μὲν πολίτην οἱ νόμοι, οἱ ἀπαγγέλλοντες ποινὴν διὰ πᾶσαν ἐνέργειαν ἢ παράλειψιν αὐτοῦ, δυναμένην νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ποινικὸν ἀδίκημα, διὰ δὲ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὠργανωμένους εἰς ἕνωσιν ἢ μὴ ἐκτὸς τούτων καὶ οἱ πειθαρχικοὶ τοιοῦτοι, καθ' οὓς δηλαδὴ κανονίζεται ἡ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας διαγωγὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, λόγῳ τῆς ἰδιαιτέρας θέσεως τὴν ὁποίαν ὁ δημόσιος ὑπάλληλος κατέχει ἐν τῷ κρατικῷ καὶ κοινωνικῷ συνόλῳ.

Ἐντὸς τῶν κανόνων τούτων δύναται ἀκωλύτως ὅθεν ὁ δημόσιος ὑπάλληλος νὰ ἐνασκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἐκδηλώσεως τῆς γνώμης του εἴτε προφορικῶς εἴτε ἐγγράφως, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ν' ἀποφεύγῃ τὴν χρησιμοποίησιν λεκτικοῦ καὶ ὕφους, τὰ ὁποῖα θὰ ἐχαρακτήριζον ἀνάρμοστον διὰ δημόσιον ὑπάλληλον διαγωγὴν καὶ θὰ ἠμφισβήτουν τὴν βασιμότητα καὶ τὴν καλὴν πρόθεσίν του εἴτε ὅταν πρόκειται περὶ προσώπων καὶ δὴ προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν, εἴτε ὅταν θίγωνται δημόσιαι ὑπηρεσίαι ὡς τοιαῦται.

Σχετικὸν πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρως ἐκφράζεσθαι εἶνε καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Συντάγματος. Καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο πρέπει νὰ ἐνασκῆται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς περιορισμούς, τῆς τηρήσεως δηλ. τῶν νόμων ἐπὶ πλέον τῶν περὶ πειθαρχίας διατάξεων. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀποκτᾷ ἰδιαιτέραν σημασίαν, ἐνασκούμενον ἐν ὀνόματι τοῦ ὠργανωμένου ὑπαλληλικοῦ κόσμου διὰ τῶν ὑπαλληλικῶν σωματείων.

Ἡ Κυβέρνησις οὐδένα ἔχει λόγον νὰ εἶνε δυσμενὴς πρὸς τὴν ὑπαλληλικὴν ὀργάνωσιν, ἐφ' ὅσον ἐξ αὐτῆς δὲν διαβλέπει πρόθεσιν ἐπεμβάσεως εἰς τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῆς, οὔτε ἐκδήλωσιν πολιτικῆς ξένης πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς ὑπαλληλικῆς ὀργανώσεως. Τοὐναντίον μάλιστα νομίζει ὅτι εἶνε δυνατὸν αὗται νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς πολυτίμους αὐτῆς συμβούλους ἐπὶ καθαρῶς ὑπηρεσιακῶν καὶ ὑπαλληλικῶν ζητημάτων.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης μετὰ ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως θέλομεν ὑποδεχθῇ ὑπομνήματα καὶ ὑποδείξεις ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων, θ' ἀκούσωμεν δὲ καὶ θὰ ἐξετάσωμεν πᾶν εὔλογον παράπονον, προσηκόντως ὑποβαλλόμενον».

ΜΕΛΕΤΑΤΑΙ Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ

αΚθ' ἃ πληροφορούμεθα, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μελετᾷ τὸ δυνατὸν τῆς τροποποιήσεως τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων διὰ τῆς μειώσεως τῶν σημερινῶν ποσοστῶν αὐτῆς. Ἐπίσης μελετᾷ καὶ τὴν ἐφαρμογὴν νέου τρόπου εἰσπράξεως τοῦ φόρου, διὰ τοῦ καθορισμοῦ ἰδίων φορολογικῶν κλιμάκων διὰ τὸ μελόδραμα, τὸν κινηματογράφον, τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τὰ λοιπὰ κέντρα.

Η "Δ. ΕΝΩΣΙΣ,, ΠΡΟΣΧΩΡΕΙ ΠΙΘΑΝΩΤΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ Β' ΔΙΕΘΝΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὴν νυκτερινὴν συνεδρίασιν τῆς συνεδριακῆς ἐπιτροπῆς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ κόμμα ἀκολουθήσῃ τὸν ἐξελικτικὸν σοσιαλισμὸν προσχωροῦν εἰς τὴν Δευτέραν Διεθνῆ.

Ἡ πρότασις θὰ συζητηθῇ τὴν πρωΐαν αὔριον ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ συνεδρίου.

Ο ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΣ

ΠΑΝΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Κατὰ χθεσινὰς συμπληρωματικὰς πληροφορίας ὁ πανικὸς τοῦ χρηματιστηρίου τῆς Νέας Ὑόρκης ὄχι μόνον δὲν ἔχει κανένα ἀντίκτυπον δυσμενῆ ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν τοιούτων, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας θὰ ἔχῃ εὐεργετικὰς συνεπείας διὰ τὴν Εὐρώπην, προβλεπομένης ἀθρόας παλιννοστήσεως πρὸς τὸ Λονδῖνον τῶν κεφαλαίων τὰ ὁποῖα εἶχον φυγαδευθῆ εἰς Ἀμερικήν, λόγῳ τοῦ ὑψηλοῦ τόκου τὸν ὁποῖον ἐπλήρωνεν ἡ ἀμερικανικὴ κερδοσκοπία.

Μετὰ τὸν ἐπελθόντα πανικὸν αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες προβλέπουν προσεχῆ τὴν μείωσιν τῶν τόκων.

Ἡ βελτίωσις τῆς ἀγορᾶς τοῦ Λονδίνου θεωρεῖται ὅτι θὰ ἔχῃ ταχεῖαν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς, ἡ ὁποία ἀμέσως συνδέεται μετὰ τῆς ἀγγλικῆς τοιαύτης.

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἐπίσης ἰλιγγιώδεις ἀριθμοὺς σχετικοὺς μὲ τὴν κίνησιν τοῦ χρηματιστηρίου τῆς Νέας Ὑόρκης. Οὕτω ἡ ὁλικὴ ἀξία τῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον τῆς Νέας Ὑόρκης ἀναγραφομένων ἀξιῶν ἀνήρχετο τὴν 1ην Σεπτεμβρίου εἰς 89.668.276.854 δολλάρια. Τὸ σύνολον τῶν πωληθέντων τίτλων κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου ἀνῆλθεν εἰς 47.300.000 μετοχάς. Ἔκτοτε ἡ ἀμερικανικὴ χρηματαγορὰ ἤρχισε συνεχῶς νὰ κάμπτεται ὥστε τὴν 22αν Ὀκτωβρίου νὰ ὑποστῇ εἰς μίαν μόνην πρωΐαν ζημίας 500.000.000 λιρῶν Ἀγγλίας.

Ἐκ παραλλήλου παρέχουν πληροφορίας σχετικῶς μὲ τὰ εἰς χρυσὸν ἀποθέματα τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῆς αὐξήσεως αὐτῶν ἀφ' ἧς ηὐξήθη εἰς 6 1)2 ο)ο ὁ προεξοφλητικὸς τόκος ἐν Ἀγγλίᾳ. Οὕτω τὴν 9ην Ὀκτωβρίου τὰ ἀποθέματα ταῦτα ἀνήρχοντο εἰς 130.735.573 λίρας, ηὐξήθησαν δὲ συνεπείᾳ παλιννοστήσεως κεφαλαίων ἐξ Ἀμερικῆς εἰς 131.317.366 λίρας κατὰ τὴν 16ην Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ φοιτηταὶ συγκροτήσαντες ὀγκώδη συγκέντρωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν πολιτευταὶ καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ὀργανώσεων, ἐνέκριναν ψήφισμα, διαμαρτυρόμενοι διὰ τὴν παρέλκυσιν τοῦ ζητήματος τῆς ὁλοκληρώσεως τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ παρακαλοῦντες τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ὁλοκλήρωσιν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 15ην Ὀκτωβρίου, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 7ης Ὀκτωβρίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	14ης ΜΑΪΟΥ	7ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	15ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους .... δρ.	876.306.260.97	624.491.377.97	628.581.704.76
Ἐξωτερ. συν)μα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	3.191.081.165.12	5.037.788.106.91	4.865.180.983.61
Ἕτερον ἐξωτερ. συνάλλαγμα	9.827.589.72	1.605.585.31	985.463.44
Κερματικὰ ἑλλην. νομίσμ.	—	125.696.—	121.934.—
Ἐμπορικαὶ συν)καὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ... δρ	49.969.408.09	63.636.207.65	65.304.111.10
Πιστώσ. πληρ. εἰς δραχμὰς	—	94.490.325.45	93.589.841.35
» » εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	—	20.018.898.40	19.974.982.35
Χρέος τοῦ Δημοσίου (Ἐκ δαν. κυκλ.	—	2.714.378.228.35	2.714.378.228.35
(Ἐκ λοιπῶν δαν.	3.759.525.381.32	882.379.762.—	882.379.762.—
Ἐπενδύσεις	—	55.543.625.—	55.543.625.—
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	—	57.626.885.80	57.715.271.80
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητ.	42.938.226.45	526.098.445.46	581.821.528.26
Σύνολον	7.929.677.932.12	10.078.185.144.30	9.965.577.436.02

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	14ης ΜΑΪΟΥ	7ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	15ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	400.000.000.—	400.000.000.—	400.000.000.—
Ἀποθεματικὰ (Τακτικὸν...	—	18.900.000.—	18.900.000.—
(Ἔκτακτον..	—	3.045.986.65	3.045.986.65
Τραπεζ. γραμμ. ἐν κυκλοφ.	4.863.352.807.61	5.444.985.600.—	5.482.468.820.—
Λ)σμοὶ τρεχ. καὶ καταθέσ.:			
α') Δημοσίου	666.738.253.66	512.199.938.68	491.791.350.97
β') Τραπεζῶν	964.587.723.48	420.830.227.96	275.704.148.47
γ') Ἕτεροι λογαριασμοί...	891.430.858.9	688.684.990.14	669.891.267.89
Γραμμ. καὶ τραβηκτ. ὄψεως	—	4.935.312.99	6.474.166.85
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξ. συν)μα:			
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	103.383.316.—	2.061.034.131.53	2.019.127.449.14
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συν)μα	9.827.589.72	1.039.323.71	939.323.71
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	30.357.383.77	522.529.632.53	597.234.922.14
Σύνολον	7.929.677.632.12	10.078.185.144.30	9.965.577.436.20

Ἡ κατάστασις τῆς 15 Ὀκτωβρίου παρουσιάζει διαφορὰν ἀπὸ μὲν τῆς 11 Μαΐου π. ἔ. ἐπὶ πλέον κατὰ 2.035.899.504, ἀπὸ δὲ τὴν τῆς 7 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐπὶ ἔλαττον κατὰ 112.607.708 δρχ.

Ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν λογαριασμῶν παρατηρεῖται ἐν μὲν τῷ ἐνεργητικῷ αὔξησις χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κατὰ 4.100.000, ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικῶν κατὰ 1.667.900 καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 55.725.000. Μείωσις δὲ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 172.607.125, ἑτέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ 620.100 καὶ πιστώσεων πληρωτέων εἰς δραχμὰς κατὰ 900.500.

Ἐν τῷ παθητικῷ παρουσιάζει αὔξησιν τραπεζιτικῶν γραμματίων κατὰ 37.483.220, γραμματίων καὶ τραβηκτικῶν ὄψεως κατὰ 1.538.855 καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 74.705.300. Μείωσιν δὲ λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ 20.408.600 λογαριασμῶν τῶν Τραπεζῶν κατὰ 145.126.100, διαφόρων λογαριασμῶν κατὰ 18.793.720, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 41.906.680 καὶ ἑτέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ 100.000 δρχ.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14ης Μαΐου—ἔναρξις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 15ης Ὀκτωβρίου—προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω:

ΚΑΛΥΜΜΑ (Καταστ. ἄρθ. 62)	14ης ΜΑΪΟΥ	7ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	15ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Χρυσὸς .... Δρ.	876.306.260.97	624.491.377.97	628.581.704.76
Καθαρὸν ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν... Δρ.	3.087.697.846.12	2.976.753.975.38	2.846.053.534.47
Σύνολα (α)	3.964.004.110.—	3.601.245.353 35	3.474.635.239.23
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ			
Τραπεζικὰ γραμμάτια.. Δρ.	4.863.352.807.61	5.444.985.600.—	5.482.468.820.—
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμὰς	2.522.756.836.08	1.636.650.469.68	1.443.860.934.18
Σύνολα (β)	7.386.109.643.69	7.071.636.069.68	6.926 329.754.18

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτ. συν)τος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:
(14) 5)28=53.67 ο)ο
7)10)29=50.92 ο)ο
(15)10)29=50.17 ο)ο

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτ. συν)τος εἰς χρυσὸν πρὸς τὴν πραγματ. κυκλοφορίαν:
(14) 5)28=31.51 ο)ο
7)10)29=65.16 ο)ο
(15)10)29=63.41 ο)ο

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖται ὅτι τὸ κάλυμμα ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου π. ἔ. κατὰ 489.368.870, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Ὀκτωβρίου 126.610.110. Ἐκ παραλλήλου αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐμειώθησαν ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου π. ἔ. 459.780.890, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. κατὰ 45.306.315. Ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων (σύνολον α) ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β) — δυναμικὴ κυκλοφορία — ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου π. ἔ. κατὰ 3.50 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. κατὰ 0.75 ο)ο. Ἡ ἀναλογία δὲ τῆς πραγματικῆς κυκλοφορίας ὡς πρὸς τὰ καλύμματα (σύνολον α) ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου π. ἔ. κατὰ 18.10 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. κατὰ 2.75 ο)ο.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΔΡΙΜΥΤΑΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΕΝ ΡΩΜΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΩΝ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 7ης ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΡΩΜΗ, 27 (Πρακτ. Στέφανι) Ἡ ἑβδόμη ἐπέτειος τῆς φασιστικῆς ἐπαναστάσεως ἑωρτάσθη εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν διὰ πολλῶν πατριωτικῶν τελετῶν.

Εἰς τὴν Ρώμην ὁ κ. Μουσσολίνι ἔφιππος, περιβεβλημένος τὴν ἐπίσημον στολὴν διοικητοῦ τῆς φασιστικῆς ἐθνοφρουρᾶς, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν καὶ λαμπροῦ ἐπιτελείου, ἐπεθεώρησε τὴν φρουρὰν τῆς πρωτευούσης τῶν μελανοχιτώνων, οἵτινες παρήλασαν πρὸ αὐτοῦ. Αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ ἐπίσημοι προσκεκλημένοι κατηυθύνθησαν εἰς τὴν Πλατεῖαν τῆς Βενετίας, τῆς ὁποίας τὰ πέριξ εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ ἀπείρου πλήθους, ἐπευφημοῦντος φρενιτιωδῶς. Ὁ κ. Μουσσολίνι ἀνῆλθεν ἐπὶ βήματος στηθέντος προχείρως πρὸ τοῦ Ἀνακτόρου τῆς Βενετίας, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν, ἐνῷ τὸ πλῆθος ἐπευφήμει μὲ τὴν κραυγήν: «Ντοῦτσε! Ντοῦτσε!»

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ὁ κ. Μουσσολίνι ὑπομιμνήσκων τὸ διάγγελμά του, ἐπανέλαβεν ὅτι τὸ φασιστικὸν καθεστὼς μὲ τοὺς ἄνδρας του καὶ τοὺς θεσμούς του εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ οἱανδήποτε δοκιμασίαν ἔστω καὶ ἀπρόβλεπτον. «Εἶναι ἀνωφελὲς — εἶπεν ὁ κ. Μουσσολίνι — καὶ ἴσως ἐπικίνδυνον νὰ προπαρασκευάζουν ἐνέδρας ὅπως διαταράξουν τὴν λαμπρὰν αὐτὴν ἁρμονίαν ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου καὶ τελειώνει μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου χωρικοῦ.» (Τὸ πλῆθος ζητωκραυγάζει: Ζήτω ὁ Βασιλεύς! Ζήτω ὁ Πρίγκηψ! Ζήτω ὁ Ντοῦτσε! Ζήτω ὁ φασισμός!)

«Ἑπτὰ ἔτη δὲν παρῆλθον ἐπὶ ματαίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ συνησπισμένου αὐτοῦ συνόλου δυνάμεων καὶ πνευμάτων, τί δύναται νὰ πράξῃ ἡ ἄνανδρος καὶ δολία κατακραυγὴ τῶν ὀλίγων, τοὺς ὁποίους εἴχομεν ἄδικον νὰ μὴ τοποθετήσωμεν πρὸ τῶν ἐκτελεστικῶν μας ἀποσπασμάτων τὴν ἡμέραν τῆς 22ας Ὀκτωβρίου; (Τὸ πλῆθος κραυγάζει: Θάνατος εἰς τοὺς μετανάστας, ζήτω ὁ Ντοῦτσε). Οἱ ἐχθροί μας τότε ἐξηφανίσθησαν ἀνάνδρως ἢ παρεδόθησαν ἄνευ ὅρων. Ἀλλ' ἐνῷ ἄλλαι ἐπαναστάσεις εἰς ἑπτὰ ἔτη δεικνύουν συμπτώματα ἀβεβαιότητος καὶ ἐξαντλήσεως ἡ ἰδική μας ἔχει ἀκόμη τὸ θάρρος μετὰ ἑπτὰ ἔτη νὰ πυροβολήσῃ κατὰ τῶν προδοτῶν τῆς πατρίδος».

ΙΔΡΥΘΗ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΗΓΕΝΩΝ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο κ. ΜΑΝΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 27 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— **Ἱδρύθη σήμερον Σύνδεσμος Γηγενῶν ἀδιακρίτως κομματικῆς ἀποχρώσεως, οὗτινος ἐπίτιμος πρόεδρος ἐξελέγη ὁ δήμαρχος κ. Μάνος.**

Ὁ κ. Μάνος ὁμιλήσας ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς ἱδρύσεως τοιούτου συνδέσμου, «σκοποῦντος, ὡς εἶπε, ν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ γηγενεῖς δὲν εἶνε ἀπόπαιδα, ἀλλὰ ἁγνὰ παιδιὰ τῆς Πατρίδος.»

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΤΩΝ ΕΧΟΝΤΩΝ ΤΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλης διέψευσε καὶ πάλιν ὅτι πρόκειται νὰ ἐνεργηθοῦν προαγωγαὶ ἀξιωματικῶν. Παρὰ ταῦτα εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ καταρτίσῃ πίνακα τῶν ἐχόντων προσόντα προαγωγῆς καὶ τὸν ὑποβάλῃ εἰς τὸν κ. ὑπουργόν. Ὁπωσδήποτε θὰ προαχθοῦν οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκεῖνοι περὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν προτάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν προηγουμένην αὐτοῦ σύνοδον, δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ προαγωγή των εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑπουργόν.

Βραδύτερον θὰ ἐνεργηθοῦν καὶ ἄλλαι προαγωγαὶ ἐπὶ τῇ βάσει νέων πινάκων τοὺς ὁποίους θὰ καταρτίσῃ τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον, συγκαλούμενον ἐκτάκτως ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐκ τοῦ σχετικοῦ Νόμου.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ "ΠΑΟΥΕΡ,,

Διὰ τὴν πρωΐαν τῆς αὔριον ἐκλήθη εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν Ἀθηνῶν.

Κατ' αὐτὴν ἡ ἐκλεγεῖσα ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ συλλαλητηρίου κατὰ τῆς «Πάουερ» θὰ ἐκθέσῃ ὅλην τὴν μέχρι τοῦδε συντελεσθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ συγκρότησιν τοῦ ἐν λόγῳ συλλαλητηρίου.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην θὰ καθορισθοῦν πλέον τελειωτικῶς ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τοῦ συγκροτηθησομένου συλλαλητηρίου, τὸ ὁποῖον, ὅπως ἐδήλωσαν κατηγορηματικῶς οἱ ἐπαγγελματίαι, θὰ πραγματοποιηθῇ ἀφεύκτως ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ συλλαλητηρίου δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξεύρῃ τὸν κατάλληλον χῶρον, ὅπου θὰ συγκροτηθῇ τοῦτο, ἐλπίζεται ὅμως ὅτι μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀνωτέρω συνεδριάσεως θὰ τακτοποιηθῇ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΕΝ ΠΤΗΣΕΙ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 27. (Ἀσύρματος).— Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Πιπέρα παρὰ τὸ Βουκουρέστιον, δύο στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα συνεκρούσθησαν εἰς μέγα ὕψος καὶ κατέπεσαν φλεγόμενα. Οἱ δύο ἐπιβαίνοντες αὐτῶν πιλότοι - ἀεροπόροι ἐσώθησαν διὰ τῶν ἀλεξιπτώτων των, πηδήσαντες ἐγκαίρως ἐκτὸς τῶν ἀεροπλάνων.